

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh požehnáva.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 26., 27

Saturday June 25 & July 2, 1988 (Sobota 25.6. - 2.7.1988)

Tak se konečně stěhujeme z Chicaga do Cicera, do stínu věží kostela Panny Marie Svatohorské

Tato zpráva je zároveň upozorněním všem našim věrným předplatitelům, čtenářům a dopisovatelům, že dnes dostávají do rukou „dvojčíslo“ H.N., který pak po celý měsíc červenec nevyjde. Důvod: dvoutýdenní dovolená zaměstnanců a naše přesídlení do Cicera. - Od února se už sice v nové budově „Velehradu“ v Ciceru škrabe, maluje a uklízí; spravili jsme střechu, oklestili stromy, vyčistili koberce i zahrádku, a při tom stěhovali po večerech tisíce starých historických tiskárenských štočku a moře knih. A tak - s Boží a lidskou pomocí mnoha dobrovolníků, jimž také právě začíná dovolená, pevně doufáme, že během července přestěhujeme vše ostatní, co v kanceláři Svazu českých katolíků, Hlasu národa i „Velehradu“ potřebujeme, stejně jako i nejpotřebnější věci k našemu bydlení.

Nová budova „Velehradu“ v Ciceru bude pak sice ještě potřebovat mnoho oprav zvenčí - (vyspárovat zdi - tucpointing - natřít okna, dveře, spravit betonové schody, vymalovat místnosti v 2. poschodí, atd.), ale to všechno se udělá s Boží pomocí, až na to bude čas a peníze.

Proto Vás, drazí čtenáři, prosíme o pochopení a další živý zájem o apoštolát křesťanského tisku v naší krásné rodné zemi, i když teď asi po čtyři či pět týdnů Vám H.N. nepříjde. Skutečně to nejde při stěhování udělat jinak.

Přejeme Vám všem tu nejkrásnější pohodu při Vaší dovolené a těšíme se upřímně na shledání v rádcích H.N. v prvním týdnu srpna. A nezapomente! Naše nová adresa od 1. července 1988 je: 2340 So. 61st Ave., Cicero, IL. 60650.

Redakce

Takto vyhlíží nová budova chicagského „Velehradu“ (bývalý konvent benediktinských sestřiček učitelek) - v Ciceru na 61. Avenue. Bude v ní i kancelář Svazu českých katolíků, redakce a vydávatelství Hlasu národa, přednášková a spolková místnost s krásnou kapličkou, bydlení pro kněze a případné hosty.

OCELOVÉ PŘILBY A VYTÍ SIRÉN

Očitý svědek o akci policie proti věřícím

Mladý rakouský reportér Erwin Stockinger byl očitým svědkem brutálního postupu bezpečnosti proti věřícím v Bratislavě ve večerních hodinách 25. března — a jedním ze zadržených. Z jeho zprávy, kterou mimo jiné přetiskly západoněmecké nedělní noviny Welt am Sonntag, vyjímáme:

Navzdory zákazu se před osmnáctou hodinou shromáždilo asi 2000 osob na náměstí před Národním divadlem. Policie náměstí hermeticky uzavřela. Všude okolo policejní vozidla, sanitky. Příjezdové silnice byly zablokovány vrhači vody, kropicími vozy městských služeb a "zeleňmi antony" policie. Obchody, restaurace a hotely byly uzavřeny, veřejné osvětlení vypnuto. Jen policejní světlomety na jeřábových vozech zaplavovaly náměstí světlem.

Věřící se shromažďovali před kostelem, jehož brány však byly zavřeny. V rukou drželi růžence a kříže. Mnozí se modlili, zpívali náboženské písně a zapalovali svíce. Hodinu před oficiálním začátkem manifestace začala policie náměstí vyklíčovat. Postupovala ve třech vlnách:

• Nejprve se tajní policisté vrhli na ty

účastníky, které pokládali za novináře, fotografy a zahraniční pozorovatele.

• Potom se uniformovaná policie pokusila rozptýlit dav nasazením kropicích vozů městských služeb. Zároveň vjíždělo asi deset policejních aut s vyjícími sirénami a červenými světly rovnou do davu lidí. Deset metrů dopředu, zpátečka, znovu do davu. Mnoho osob bylo sraženo, poraněno. Sanitky nebyly nasazeny.

• Ve třetí vlně přišli bezpečáci s ocelovými přilbami, ochrannými štíty a s pendreký v rukou. Tloukli nemilosrdně každého, kdo včas neustoupil.

Mne chytili dva tajní, zavlékli mne do recepční haly hotelu, tam mě prohlédli a odebrali mi pas a kameru. Pak mne odvezli na policejní ředitelství.

Znovu tělesná prohlídka. Odvlékli mne do slavnostního sálu ředitelství. Tam

sedelo už asi 30 lidí. Zavolali mne k výslechu.

Dva tajní policisté mne odvedli do třetího patra, do výslechové místnosti. Tam už na mně čekal vyšetřovatel s tlumočnickem. Vyšetřovatel: "Nalehává vám radím, abyste všechny mé otázky zodpověděli pravdivě. Jestliže zjistíme, že nám lžete, tak si vás tady necháme a hrozí vám minimálně jeden rok vazby."

Potom přšely otázky: Kdy jste přicestoval? Od koho jste se dozvěděl o demonstracích? Jaký jste měl plnit při demonstraci úkol? Kdo vám dal příkaz k cestě do Československa? Kolik peněz jste za to dostal? Jste praktikující katolík? Jak často chodíte do kostela? Koho znáte v ČSSR?

Protokol byl nakonec třístránkový, tlumočnick mi vše ještě jednou přečetl, pak mě vyvedli z místnosti. Na nekončících chodbách stálo 200 až 300 zatčených demonstrantů, obličejem ke zdi, hřídali je znučněně pokuřující uniformovaní policisté.

Také jsem se musel postavit tváří ke zdi. Nechali mě stát skoro pět hodin, bez cigarety, bez sklenice vody. Pak mě propustili.

SOCIALISTICKÁ STRANA NSR PODPORUJE POŽADAVKY NÁBOŽENSKÉ SVOBODY VĚŘÍCÍCH ATOLIKŮ V ČESKOSLOVENSKU

Parlamentní frakce Sociálně demokratické strany Německa v bonnském Spolkovém sněmu vydala 12. dubna prohlášení, v jehož úvodu vyjádřila důrazný protest proti postupu policie vůči pokojným demonstrantům v Bratislavě. V prohlášení se dále praví: "Zetýkáním a použitím násilí nelze natrvalo potlačit oprávněné požadavky katolíků v ČSSR. Manifestace z 25. března 1988 znovu dokumentovala, že lidé v Československu berou vážně právo na svobodné vykonávání náboženské víry, které také potvrdila jejich vláda v závěrečném aktu z Helsinek. My, sociální demokraté, se stejně jako Německá biskupská konference solidarizujeme s požadavky více než 400 tisíc katolických věřících v ČSSR. Právo na náboženskou svobodu je jedním ze základních lidských práv, a my vyzýváme vládu ČSSR, aby katolickým toto právo poskytla".

Významné náboženské shromáždění

6. březen byl dnem národní pouti, jejíž účastníci chtěli uctít českou patronku Blahoslavenou Anežku. Zprávy západních agentur hovoří o jednom z největších náboženských shromáždění v Praze za celých čtyřicet let od únorového puče.

Navzdory masivním policejním opatřením — "odklonění" jediné linky tramvaje, která projíždí poblíže Hradčan a otravných kontrol v rámci "víkendů dopravní bezpečnosti" vyhlášeného na poslední chvíli — shromáždil se v katedrále sv. Víta a jejím okolí

(přetištěno z Práva lidu č. 2/88)

Celkový pohled na budovy farnosti Panny Marie Svatohorské v Ciceru, když byly za farářování podnikavého Otce Vojtěcha Dedery v letech 1920-1930 postaveny: kostel, škola, fara, vpravo konvent pro sestřičky učitelky a vlevo od farní budovy prostorný „Bessedni dům“.

nejméně osmitisícový zástup věřících. Účastníci pontifikální mše i shromáždění na hradním nádvoří byli pod hlubokým dojmem z mimořádné atmosféry tohoto působivého veřejného vystoupení českých katolíků

Kardinál Tomášek novořil velice temperamentně k davu před arcibiskupským palácem, za což se mu dostalo nejen burácivého potlesku, ale i volání slávy. Modlitba v pokleku na veřejném prostranství a o tak značném počtu účastníků byla ohromující podivnou, která nezůstala bez účinku ani na stovky přítomných policajtů tajných i zjevných.

Většina prominentních představitelů Charty 77 bezpečnost zabránila preventivně v účasti na národní pouti: Václav Malý, Rudolf Battěk, Václav Havel, Jiří Dienstbier a další museli strávit celou neděli až do večera v cele tzv. "předběžného zadržení" v Ruzyňi...

Události v Praze 6. března jsou datším důkazem patrně občanské aktivizace v Československu, která je pro režim zdrojem rostoucích starostí. Co s lidem, který se přestává bát?

Tomáš Letenský

Sloupek informací

o nastávající zvláštní všesvazové konferenci sovětských komunistů, kteří mají, bud' přijmout, nebo zamítnout Gorbačovovy reformy hospodářsky zastaralého marxismu, a o dosud nejotevřenější kritice neúčinného komunistického systému na stranické konferenci jugoslávských komunistů.

„Velerada“ světového komunismu bude sněmovat

Dne 28. června zasedne v Moskvě 5 tisíc delegátů komunistické strany. Její všesvazová konference je už předem historická přinejmenším ze tří důvodů: 1. minulá všesvazová stranická konference se konala r. 1941; 2. delegáti na současnou konferenci se údajně vybírají demokratičtější způsobem než v minulosti; a 3. na jejím programu bude aplikace Gorbačovovy perestrojky na život komunistické strany, především na způsob výběru a vymezení délky úředního období vysokých funkcionářů. Michajl Gorbačov zahájil tento měsíc výběr delegátů na konferenci výrokem, že by to měli být příznivci perestrojky. Praxe je však zatím taková, že v mnoha případech jsou zdola navrženi kandidáti středními funkcionáři ve stranických okresech a

krajských výborech odmítnuti. Tento postup vyvolal spontánní protesty přinejmenším v Leninogradě a Moskvě, odkud byly minulou sobotu hlášeny demonstrace.

Poslední číslo týdeníku Ogonjok popisuje, jak jeden z navržených kandidátů, historik Jurij Afanasjev, zastávající otevřené diskuse o stalinských zločinech, byl stranickými aparátčiky vymanévrován. Když ho letos v dubnu v místní organizaci vybrali, ozval se jen jeden hlas proti, ale později sverdlovský výbor rozhodl, že ze 12 kandidátů jich přijde 5 na „zvláštní seznam“, který nebude podléhat členské základně. Zbývajících 7 kandidátů bylo rozděleno podle zaměstnání - a na osvětové instituce nepřišel ani jeden delegát... Takových případů je mnoho; patří mezi ně ekonom Gavril Popov, socioložka

Tat'ana Zaslavskaja a Fjodor Burlátskij, známý svými politickými sloupci v Litěraturnoj gazete. Zvláštní shodou okolností to jsou všechno energičtí zastánci Michajla Gorbačova. Přesto se neočekává, že by konference hlasovala proti Gorbačovově plánům komunistickou stranu - (at' již v uvozovkách nebo bez nich) - demokratizovat. Skutečné potíže spíše nastanou, až se budou mět návrhy realizovat. Perestrojka může mít i masovou podporu, ale to v SSSR ovšem mnoho ještě neznamená. Vážnou překážkou na cestě k reformám jsou nekompetentní, zkorumpované a ideologicky zkosnatělé střední kádry, kterým perestrojka ohrožuje existenci. Sabotážím z těchto řad stranická konference konec neudělá.

Minulé plénum ústředního výboru přijalo 10 tézí, které slouží jako platforma pro diskusi před konferencí. Sedmá téze je věnována národnostní otázce. Je to však téze krátká, nezmiňuje se o nedávném vývoji, z tzv. nového myšlení se v ní nic nenajde a chybí jí konkrétnost. Tato sedmá téze sice mluví o decentralizaci mnoha administrativních funkcí, ale nezmiňuje se, do jaké míry se mají práva republik a dalších správních celků rozšířit. Poselství sedmé téze je prosté a jasné: diskuse je zdravá, ale jen v určitém rámci. - O tom, co je a není přípustné, bude rozhodovat i nadále komunistická strana - síla spočívá v jednotě strany a republiky a další národnostní útvary si musí uvědomovat svoji odpovědnost před všesvazovými, státními zájmy. Jednou větou: nic nesmí narušit soudržnost strany Sovětského svazu a mezinárodního komunismu.

Stranická konference jugoslávských komunistů

V Bělehradě byla o poslední květnové neděli zahájena jedna ze stranických konferencí, které se v jugoslávských podmínkách konají mezi stranickými sjezdy. Současná konference je krizová, svolaná v době vysoké inflace, potíží se zahraničními dluhy, dělnických protestů a

národnostních sporů, které se projevují už i v jugoslávském Federálním národním shromáždění. Konference má tři komise, které se věnují hospodářské reformě, politické reformě a reorganizaci stranického vedení. Tisková agentura Tanjug sice píše o velkém významu zasedání v Bělehradě, ale sami domácí politici si od probíhající konference nic dramatického neslibují; nanejvýše že ukáže, na čí straně stojí jednotliví delegáti. Známy disident Milovan Đilas je ještě střízlivější. O vysokých funkcionářích v rozhovoru s Reuterovou tiskovou kanceláří řekl: „Žijí ve světě iluzí, mnozí z delegátů budou ve svých reformních požadavcích radikální, ale výsledkem bude pravděpodobně jen velice dlouhý dokument, který nebude stejně nikdo číst. Dokud existuje tento systém, nenajde se řešení, ústavní a hospodářské reformy nedosáhneme... Zapadneme ještě hlouběji do krize a strana bude pokračovat ve svém rozkladu.“

Vnitřní jugoslávský konflikt probíhá mezi Titovou generací, která chce zachovat centralismus, a mladšími politiky, kteří nechtějí, aby komunistická strana zasahovala do hospodářských a vládních záležitostí. Chorvatský komunist Ognjen Krstulović na minulém zasedání ústředního

výboru v Zábřehu bez obalu prohlásil: „Naše společnost vězí v krizi, strana vězí v krizi, mládež nám už nevěří ani slovo, a my děláme, jako by se nás to netýkalo.“ K tomu můžeme dodat několik čísel: od r. 1983 do loňského léta asi 77 a půl tisíce členů ze strany vystoupilo, počet členů pod 27 let klesl ze 33 % asi na 21 % a dělníci v této „dělnické“ straně nepředstavují dnes už ani 30 %. Přesto byl zahajovací projev dosavadního předsedy strany Boška Kruniče na konferenci bohatý jen na staré fráze. Projev měl dokonce titul: „Posílení vedoucí ideologicko - politické úlohy, jednoty a zodpovědnosti Svazu komunistů Jugoslávie v boji za překonání společensko - hospodářské krize.“ Krunič doznal, že společnost, která vstupuje do tak hluboké krize, nemůže z ní vyjít bez hlubokých proměn a téměř jistě prý dojde ve společnosti k výkyvům, které mohou být vážné. Jinak byl Kruničův projev bohatý na obvyklá varování před dogmatismem ve vlastních řadách a nápory buržoasní pravice zvenčí, která by prý chtěla obnovit kapitalistický řád a buržoasní demokracii většinou sociálně demokratického typu.

Prozatím snad nejpoctivější kritika komunismu

Jugoslávské sdělovací pros-

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO ILL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - RIDI: Father VOJTĚCH VIT, O.S.B.
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NARODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US per year \$30
To Canada per year US \$33
Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS
Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1040, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

June 25 & July 2, 1988 — Vol. XIII. No. 26., 27

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Pište na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. Box 176

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

Distriktní Svaz českých katolíků v Clevelandu
zve naše krajany na

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ

V NEDĚLI 17. ČERVENCE 1988

- * 11:00 A.M. Bohoslužby u P. Marie Lurdské na 55. vých, ulici a Sunka Blvd.
- * Občanská slavnost v České síni Karlin, 5304 Fleet Ave.
- * Vepřová, knedlík, zelí od 12:30 P.M. Volejte 641-0714
- * Hraje Karlínská dechovka od 2:00 P.M.

V programu vystoupí:

Taneční skupina Clevelandských Sokolů,

Slovenská taneční skupina Trávnica

Vstupné \$2.00

a tanečníci z Metamora, OH.

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

tředky v minulých dnech velice podrobně pak referovaly o nedávné stranické konferenci maďarských komunistů v Budapešti. Podle jugoslávských komentátorů si maďarští komunisté uvědomili, že hospodářské reformy nejsou možné bez reforem politických, ale také že, politické reformy nepotřebují květnaté rezoluce, nýbrž radikální personální výměny... O personálních výměnách přesahujících zavedenou rotaci funkcí se však v Jugoslávii ani v 35 předkonferenčních tézích, ani v Krunicově zahajovacím projevu nemluvilo. O krajní nespokojenosti Slovinska se už všeobecně ví. Ale právě těžkými skandály zpronevěř peněz komunistickými předáky pobouřená Bosna přednesla návrhy zvláště radikální: nahradit kolektivní stranické vedení jednou osobou - jako za Tita - svolat mimořádný sjezd strany, který by zvolil - jako v Maďarsku - nové vedení gremium, odsranit privilegia vysokých funkcionářů a nařídil jim, aby veřejnosti ukázali, co všechno vlastní. Zdá se, že pouze v tomto ohledu zahrál Krunic ve svém zahajovacím projevu na stejnou notu: osoby, které porušily - doslova - mravní principy avantgardy, nemohou zastávat odpovědná místa... lhostejnost k rozkrádání, nemorálnému a nečestnému chování komunistických činitelů je nepřipustná... Jednou z nejvážnějších forem oportunistu je dnes mlčení v organizacích jako Svaz jugoslávských komunistů, které trpí takové osoby ve svých řadách... (Pozn. redakce: I tak se na to podívejme! Komunismus byl přece všude od začátku násilnický lupič, vrah a zloděj ve velkém. Aby se udržel u moci, vyzýval k loupežím a krádežím i všechny své souputníky, z nichž

ty nejodvážnější zloděje pak udělal policajty, aby měl jistotu, že mu budou nakradenou kořist všemi prostředky bránit, nechtějí-li ztratit to, so si nakradli sami. Jenomže - tehdy na začátku - se kradlo z cizího! Dnes se však soudruzi komunisté okrádají mezi sebou navzájem, a to už je najednou „nemravné“, protože to je prý najednou okrádání lidu! - Tak, soudruzi, jen se okrádejte vzájemně dál a kousejte se, až se pokoušete!)

Ke stranické konferenci v Bělehradě musíme ještě dodat, že v pondělí se ozvaly ostré tóny i z řad delegátů srbské komunistické strany. Slobodan Milošević, který stojí v jejím čele a se svými 47 lety patří k mladší generaci, řekl, že dřívější reformy neuspěly, protože nebyly úplně ani důsledné... Komunisté by se prý měli v zájmu budoucích generací vzpamatovat.... Jestliže současné vedení neuskuteční do letošního podzimu všechny reformy v jugoslávské společnosti, měl by se svolat mimořádný sjezd s pravomocí zvolit nový ústřední výbor. Také bělehradský delegát Dimitrij Kocović kritizoval bývalé a současné vedení strany a jako zvláště odpovědné osoby jmenoval nynějšího nejvyššího stranického představitele Boška Krunicu a jeho předchůdce Milenka Renovicu. Za povšimnutí stojí také výroky Draga Subotiče ze Sarajeva. Řekl doslovně: Všichni, o kterých píše tisk negativně, by měli z ústředního výboru odejít.

Dělník Jovan Djordjevič ze srbského města Niše zase řekl: „Zatímco se z dělníků stávají v Jugoslávii socialističtí žebráci, počet miliardářů a soukromých letadel roste...“

(M. Pečiva z radia Svobodná Evropa)

K vysvěcení dvou nově jmenovaných světicích biskupů v Praze

V sobotu 11. června 1988 byli v pražské katedrále sv. Víta vysvěceni na biskupy nově tři jmenovaní biskupové - dva „světící“, čili pomocní (auxiliary) - staříčkému kardinálu Františku Tomáškovi pro pražskou arcidieci - staroboleslavský probošt a později generální vikář pražské arcidiecese Jan Lebeda, a dr. Antonín Liška, metropolitní kanovník u sv. Víta v Praze. Nový trnavský ordinář Jan Sokol má být vysvěcen přímo v Trnavě buď koncem června nebo o svátku svatých Cyrila a Metoděje.

Srdečné pozvání na rodinný piknik Klubu Domov z NSČK a Spolku sv. Vojtěcha z ČKJ

Srdečně zveme Vás, Vaše rodiny, přátele a známé na náš tradiční, letní rodinný piknik, který pořádáme v neděli 7. srpna 1988 v lesní rezervaci „National Grove No. 3“ na 26. ulici v North Riverside.

Lesní rezervace „National Grove čis. 3“ je kousek na západ od křižovatky 26. ulice a Desplaines na jižní straně 26. ulice, jak ukazuje náš pláněk. Je to opravdu hezká a příhodná lesní rezervace s prostorným krytem proti dešti, kterou máme celou pro sebe.

Začátek pikniku je ve 12:00 hod. v poledne.

K dostání budou oblíbené piknikové speciality: bramboráky, opékané moravské klobásy, párky, buřty, chléb s uzeným a kyselou okurkou; domácí pečivo s kávou; chlazené pivo a oblíbené nápoje.

K tanci a poslechu bude vyh-

rávat známá hudba Koncertina. Přijďte si poslechnout a zazpívat naše písničky, které máme všichni stále tak rádi. Na programu jsou též dětské hry - se „sladkou odměnou“ vítězům, tombola a volejbal.

Přijďte v hojném počtu a přiveďte mezi nás své přátele a známé, abyste s nimi prožili příjemné letní odpoledne v zeleni blízké lesní rezervace. Bud'te tak hodní a pokud můžete, přineste si své stolky a židle, neboť jak víte, v lesních reser-

vacích je jich nyní málo.

Těšíme se s Vámi se všemi na přátelské shledání v neděli 7. srpna v National Grove čis. 3 v North Riverside.

Za Klub Domov z NSČK: Otec Vojtěch Vít, O.S.B. - duchovní rádce
Ludvík Pospíchal, předseda Klubu Domov
Františka Uhlířová, tajemnice
Anna Ryšavá, pokladní
Za Spolek sv. Vojtěcha z ČKJ: Rudolf Solfronk, st.

MAPA

Sales
FULL TIME & PART TIME
\$3000 PLUS per month.
Multi-million dollar company looking for ambitious, bi-lingual people. Company training plus excellent company benefits. Real Estate license helpful but not necessary.
Advancement to management
Call:

Mr. LEE ☎ 342 - 4746
General Development Corporation

NATIONAL GROVE and
Mc CORMICK WOODS

KLUB DOMOV Z NSČK A SPOLEK SV. VOJTĚCHA Z ČKJ
srdečně zvou na svůj tradiční společný

RODINNÝ PIKNIK

pořádaný
V NEDĚLI 7. SRPNA 1988
V NATIONAL GROVE No. 3
na 26. ulici v North Riverside

Začátek ve 12:00 hod. v poledne

- * Speciality „piknikové kuchyně
- * Chlazené nápoje tuzemských i importovaných značek
- * Vyhrávat nám budou muzikanti všemi našimi krajany oblíbené „Concertiny“
- * Přijďte všichni, kdo chcete v letním vedru pookrát v přátelském ovzduší a v Boží přírodě!

DOBA "BĚHEM ROKU"

13. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, svou milostí jsi nás přijal za vlastní — a chceš, abychom byli syny světla. — Dej, ať nás nezavalí temnoty bludů, — nýbrž vždycky ať nás ozařuje jas tvé pravdy. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY MOUDROSTI (Mdr 1, 13-15; 2, 23-24)

Bůh neudělal smrt a nelibuje si, když hynou živí. Všechno však stvořil, aby bylo; výtvoř světa přináší prospěch, není v nich zhoubný jed; ani smrt nevládne na zemi. Spravedlnost nepodléhá smrti.

Vždyť Bůh stvořil člověka k nesmrtelnosti, udělal jej jak obraz vlastní přirozenosti, ale d'áblou závisí příšla smrt na svět, okusí ji ti, kdo jsou v jeho moci.

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (2 Kor 8, 7. 9. 13-15)

Bratři! Jako vynikáte po každé stránce: ve víře a ve slově, v poznání, v horlivosti a v lásce, kterou jste od nás přijali, tak se vyznamenejte i v tomto díle lásky.

Zaňte přece milost našeho Pána Ježíše Krista: on, bohatý, stal se pro nás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby.

Nesmí se totiž stát, že byste jiným v tísní ulehčili, a sami do ní unadli. Spíše má nastat jakási vyrovnání: za nuyčých okolností tak, co vám přebývá, přispěje jim v jejich nedostatku, aby zase jejich přebytek doplnil to, co potřebujete vy. Tak se to vyrovná. V Písmě to stojí také tak: 'Kdo mnoho (nashírá), tomu nepřebýválo, a kdo málo, neměl nedostatek.'

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 5, 21-24. 35b-43)

Když se Ježíš přepřel v lodi opět na druhou stranu, ohrománil se k němu velký zástup, když ještě byl na břehu moře. Tu přišel je' a představený synagogy, jménem Jairo, a sotva Ježíše spatřil, padl mu k nohám a úpěnlivě ho prosil: "Má dcera umírá. Pojď, vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila!" Ježíš odešel s ním. Velký zástup šel za ním.

Přišli lidé z domu představeného synagogy a řekli: "Tvá dcera zemřela; proč ještě obtěžuješ Mistra?"

Ale Ježíš nedbal na ta slova a řekl představenému synagogy: "Neboj se, jen věř!" A nedovolil nikomu, aby šel s ním, kromě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana.

Když přišli do domu představeného synagogy, spatřil velký rozruch, pláč a kvílení. Vešel dovnitř a řekl jim: "Proč ten rozruch a pláč? Dítě neumřelo, ale spí." I posmívali se mu.

On však všecky vyhnal, vzal s sebou otce dítěte, matku a ty, kdo byli s ním, a vstoupil tam, kde dítě leželo. Vzal ji za ruku a řekl: "Talitha kum", což znamená: "Děvče, pravím ti, vstaň!" Tu děvče hned vstalo a chodilo; bylo jí dvanáct let. A zmocnil se jich úžas a zděšení. Přísně jim nařídil, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl, aby jí dali něco k jídlu.

Otec Jiří Novotný S.J.

13. neděle v mezidobí

26. června 1988

1. čtení: Mdr. 1.13-15.2,23-24 Smrt zemi nevládne

Bůh je Bohem živým. Bůh se neraduje ze smrti. Ta přišla na svět jen nenávisti nepříteli. Bůh stvořil svět, aby svět, a hlavně člověk, měl podíl na jeho životě. Sklání se láskyplně nad svým stvořením, nechce si totiž tak veliké dobro jako existenci ponechat sobecky pro sebe, nýbrž si přeje, aby i někdo druhý z toho měl užitek a radost. Smrt tuto radost ze života kazí.

Pro zvířata, která si dosah smrti neuvědomují, smrt znamená konec všeho, konec jejich radosti ze života, i když při své nevědomosti z ní nemají ani zármutek ani strach. Snad u vyšších zvířat, jako u psa, najdeme jakési pojetí o smrti, ale zdaleka ne takové jako u člověka. Člověk o své smrti předem ví a se smrtí počítá od té doby, co si její nutnost uvědomuje. Nemluvě již o křesťanu a vůbec správně věřícím člověku, kterému smrt je přechodem do života lepšího, člověk plánuje svou činnost na dobu, pokud bude žít. Počítaje se smrtí, nechává svým dětem dědictví, protože si přeje, aby po něm něco zůstalo. To „po něm“ znamená, že nemůže vykonat všechno, co by si přál. Staří učenci to vyjadřovali slovy: *Ars longa, vita brevis*. Znalost řemesla, umění, vědy vyžaduje dlouhou dobu, i několika pokolení, na což život jednoho člověka nestačí, protože příliš brzo končí. Tu přichází otázka

dědictví, jež může být hmotné, spočívající v nastřádaném bohatství, ale může být také rázu duchovního, jak nám to dosvědčují dějiny literatury, vědy, umění a techniky.

Kniha Moudrosti zdůrazňuje právě tuto duchovní stránku. Duch již sám sebou uniká smrti. Tak i ctnosti, jako spravedlnost a víra. Spravedlnost a víra překlene smrt a spojuje člověka s Bohem věčným, nad nímž smrt nemá žádné vlády.

2. čtení: 2. Kor., 8, 7. 9. 13-15 Kristus bohatý stal se pro nás chudým

Už v druhé epištole Petrově, to jest v ještě samém Novém zákoně najdeme obdiv nad takovou hloubkou myšlenek Pavlových, že mu mnozí ani nerozumí a proto nezřídka jeho učení překrucují. I ne jeden moderní čtenář mi dá každý za pravdu, že týž dojem nás neopouští dodnes a že s míněním druhé epištole Petrovy můžeme dosud klidně souhlasit. Pavel však nebyl jen nadaným teologem, nýbrž i člověkem praktického ducha. Nejen že se staral o duchovní potřeby svých věřících, nýbrž pomáhal jim i v jejich potřebách hmotných. Víme, že zařizoval celé sbírky pro chudé křesťanské obce jerusalemské.

V našem úryvku se zamýšlí nad tím, jak se taková sbírka má dít. A nebyl by to Pavel, kdyby nezačal od Krista Pána. Otázka sbírky je otázka bohatství a chudoby. Jedni jsou bohatí a druzí chudí, a ti bohatí budou pomáhat chudým nakolik jim to jejich majetek dovolí. Kristus jako Bůh byl bohatý, nemohlo být nikoho bohatšího nad něho,

protože mu patří celý svět. Toto bohatství si však nenechal pro sebe, štědře je dal k dispozici lidem nejen na potřeby jejich života, nýbrž ještě hojněji pro potřeby duše. Kromě toho se rozhodl zakusit lidskou chudobu, aby ukázal, že není zapotřebí využívat všeho bohatství, které má kdo k dispozici. Právě proto, že mu patřilo všechno, mohl se pohybovat volně mezi chudými. Nemusel nijak počítat. Když chtěl, jako při bouři na moři, šla mu celá příroda na ruku a v případě potřeby mohl mít ke své ochraně celé pluky andělů.

Lidé však počítat musí. Kdo dává almužnu, dělá to obyčejně ze svého přebytku, což je docela přirozené. Taková pomoc druhým ho nemá podstatně ochudit. Ovšem Pavel počítá s proměnlivým osudem lidským. Dnes když jsem bohatý já, rozdávám já, až zchudnu a ty zbohatneš, budu si čekat pomoci od tebe. Pro Pavla je podobný úsudek zcela přirozený a pobízí k němu své bohatší věřící.

Ovšem nemůžeme se přitom zbavit námitky, že v životě mnohdy k takové vzájemnosti nedochází. Mnozí si dají rádi pomoci, pokud toho mají zapotřebí. Když však se jim daří již dobře, zapomínají na svou minulost a nemají podobného soucitu s potřebnými bližními. Chápeme dobře, že podle Pavla takoví lidé nekonají svou křesťanskou povinnost.

Evangelium: Mar., 5, 21-43 Uzdravení dcery Jairovy a ženy krvotoké

V první fázi působení Páně se kolem něho zástupy jen tlačily. Naše evangelium se o jednom takovém případě zmiňuje. Lákala je pověst divotvorce a očekávání pěkného vyprávění, jež se tehdy oceňovalo více než v naší blaseované době. Ten detail má ovšem svůj význam pro další vyprávění.

Poměr Krista Pána k projevům židovské zbožnosti jeho doby nebyl jednoznačný. Víme, že chodil do synagogy, kde se hlásalo slovo Boží, ale nikde nečteme že by býval přítomen chrámovým obětem. O synagoze pak čteme dvakrát, jednou v Kafarnau a po druhé v Nazaretě, kde vyrostl. Ani v jednom ani v druhém případě jeho slovo nepadlo na úrodnou půdu, v Nazaretě ho chtěli dokonce sprovodit se světa a v Kafarnau ho největší část posluchačů opustila. A tak chápeme, že většina jeho působení se děla venku, bez skutečného spojení s židovskou bohoslužbou. Proto i učedníci se později cítili velmi volní a nijak se

Prodej lotů

úrodné půdy v Arizoně

Willox - Arizona

3 loty - každý velikosti 40 akrů.
Možno zakoupit dohromady,
anebo jednotlivě. Cena podle
dohody.

Bisbee - Arizona

Na prodej 12 lotů - velikost 330
feetů x 146 feetů. Loty je
možno koupit dohromady,
anebo odděleně: Cena jednoho
lotu \$1,300 anebo podle
dohody.

3) Antioch - Illinois 80 x 126 feetů a 98 x 144 feetů.
Celkem 11,214 čtverečních feetů. Residential area North
East Corner Highway 83rd & 123 ST. \$ 9 tisíc, anebo
nejlepší nabídka.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod,
stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebu-
jete-li odbornou radu, odhad a sehnat hledanou
nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný
majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

6420 záp. Čermákova tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit
česky s Jarkou Mlsnou.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHUDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Radi vás obslouží a na vaší návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

podstatně na tuto bohoslužbu nevázáli, i když synagogy navštěvovali a i když jerusalemská křesťanská se chodili do chrámu modlit.

Při čtení dnešního evangelia máme vždy dojem, jako by Jair byl člověkem z „jiného kruhu“, kdosi, kdo mezi učedníky a posluchače Páně nepatřil a kdo se k Pánu utekl jen v největší nouzi, když mu totiž umírala dceruška. Ostatně neděje se až dodnes, že nemocní se uchylují k nejpodivnějším lidem a prostředkům, když obyčejná léčba nepomáhá? I Jair je přesvědčen, podle toho, co slyšel, že Pán pouhým vzkládáním rukou může dcerušku uzdravit, po případě vzkřísit. Což Pán také skutečně udělal.

Evangelium chce zdůraznit, že se jednalo o skutečný zázrak, o skutečné vzkříšení. Děvče bylo příliš mladé na to, aby simulovalo. A pak všichni byli jasně přesvědčeni, že opravdu umřelo. Smáli se Pánu, když tvrdil, že spí. Radost byla pak tak velká, že na vše zapoměli a on sám jim musel připomenout, aby dali dítěti najíst.

Vložka o ženě krvotoké dělá velké potěšení všem, kdo se zabývají rozbořem evangelii. Dokazuje totiž, že ještě před napsáním evangelii měli kazatelé k dispozici určité celky kázání, které se tradičně opakovaly společně.

Příběh chce především ukázat velikost víry či důvěry v Krista Pána, která ne že by měla moc uzdravovat, ale na kterou Pán ochotně svou mocí odpovídá. Žena se dotkla jeho roucha, anebo třepení jeho roucha. Židé mají zvláštní oděv, nosí jej teď většinou v synagoze a ten má na svých čtyřech koncích dlouhé úzké štrape. Sám oděv je bílý, jakož i štrape. Ale v tomto štrapeci v době Krista Pána mívali jednu modrou nit. Modré barvivo bylo v té době velmi vzácné a velmi drahé, takže tato nit byla každému židu symbolem bohatství a moci a přitom také rovnosti, protože to nosili všichni. Až po zkáze Jerusálema, kdy zchudli anebo se dokonce dostali do otroctví, na tyto drahé niti již neměli a proto je přestali nosit. Dotkla-li se tedy žena třepení roucha Páně, totiž jeho štrapece, chtěla, aby jeho moc na ni působila, což se také stalo.

Jako zajímavost můžeme dodat, že církevní dějepisci prvních věků, Eusebius z Cesaree (přímořské), tvrdí, že v Baniás, známém svým kultem boha Pana, se ještě v jeho době ukazovala socha Krista Pána, kterou tam prý dala postavit ona krvotoká žena jako výraz své vděčnosti za uzdravení.

DOBA "BĚHEM ROKU"

14. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ponížením svého Syna jsi padlým svět pozvedl. — Uděl svatou radost svým věrným, — které jsi vyvolal z otroctví hříchu, — a dej, aby se i na věčnosti radovali s tebou. — Skrze svého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA EZECHIELA (Ez 2, 2-5)

Vešla do mne síla a postavila mě na nohy. Slyšel jsem, jak Bůh mluví ke mně a praví:

"Synu člověka! Já tě posílám k Izraelovým synům, k odpadlým pohanům, kteří odstoupili ode mne; oni i jejich otcové byli mi nevěrnými až do dneška. Jsou to lidé drzé tváře a nezkrotného srdce, k nimž tě posílám. Řekneš jim: Tak praví Pán Hospodin! A oni — ať už poslechnou nebo ne, je to věstí vzkusného vzpurné plemeno — musí poznat, že prorok byl mezi nimi!"

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (2 Kor 12, 7-10)

Bratři! Abych se pro vznešenost těch zjevení nepyšil, byl mi dán do těla osten, posel to satanův, aby mě bil do tváře. To proto, aby se mě nezmočňovala pýcha. Kvůli tomu jsem třikrát prosil Pána, aby mě to nechalo na pokoji. Ale on mi řekl: "Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti."

Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mne, oslabeného, nepřijela moc. Protože síla se v mé slabosti, příkoří, nouzi, pronásledování a úzkosti, a smálení to pro Krista. Vždyť když jsem slabý, právě tehdy jsem silný.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 6, 1-6)

Ježíš odešel do svého domova; učedníci šli s ním. Když přišla sobota, počal učit v synagoze.

Mnoho lidí ho poslouchalo a v úžasu říkali: "Odkud to ten člověk má? Jaká je to moudrost, jež mu byla dána? A jak mocné činy se dějí jeho rukama! Což to není ten toť, syn Marína a bratr Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nejsou jeho sestry tady u nás?" A byl jim kámen nem úrazu.

Tu jim Ježíš řekl: "Prorok není bezu ctí, leda ve své vlasti, u svých příbuzných a ve svém domě." A nemohl tam učinit žádný mocný čin, jen na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je. A podivil se jejich nevěře.

Save, Invest and Insure Your Investments Right Where You Bank!

MidAmericaFederal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

Domus v Československu

5. ČERVENCE

SV. CYRILA, MNICHA, A METODĚJE, BISKUPA

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, tys poslal našim předkům — svatého Cyrila a Metoděje, — aby jim hlásali evangelium slovanským jazykem; — dej, ať i my přijmáme s radostí tvé poselství — a žijeme se jím ve svém životě. — Skrze svého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAJÁŠE (Iz 61, 1-3)

Duch Pána, Hospodina je nade mnou, protože Hospodin mě pomazal, poslal mě přinést radostnou zprávu ubohým, obvázat ty, jímž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svoboda uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto a den pomsty našeho Boha, potěšit všechny soužené, zarmouceným na Siónu dát místo popela věnec, olej radosti místo smutečního řádu, místo malomyslnosti jást. Budou se nazývat "duby spravedlnosti", které Hospodin šáplil pro své oslavení.

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (2 Kor 4, 1-2, 5-7)

Bratři! Když jsme pověřeni službou, nenecháváme se ovládnout malomyslností, protože nám Bůh milostivé pomáhá. V jednání nepoužíváme nečestných úskoků, nepočínáme si chytrácky ani nefalšujeme Boží slovo. My hlásáme pravdu zcela otevřeně, a tak si získáváme přízeň všech těch lidí, kteří nás posuzují podle zásad svědomí před Bohem.

Vždyť nehlásáme sebe, nýbrž kážeme, že Ježíš Kristus je Pán, my však jsme vaši služebníci, protože tak chce Ježíš. Neboť Bůh, který řekl: 'Ať ze tmy zazáří světlo!', zažárlil i v našem srdci, aby osvětlil lidi poznáním Boží velebnosti na Kristově tváři.

Ten poklad však máme v nádobě hliněné. To proto, aby se to připisovalo Bohu, když projevuje takovou neamírnou účinnost.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 10, 1-9)

Pán ustanovil ještě sedmdesát jiných (učedníků) a po dvou je poslal před sebou do každého města a místa, kam chtěl sám přijít.

Řekl jim: Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal na svou žně dělníky.

Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Neberte si měšec, ani možnu, ani obuv. S nikým se na cestě nepozdravujte.

Když vejdete do některého domu, řekněte nejprve: 'Pokoj tomuto domu!' A bude-li tam muž hodný pokoje, váš pokoj na něm spočine; jinak se vrátí k vám.

V tom domě zůstávejte, jezte a pijte, co vám dají, neboť dělník má právo na svou mzdu!

Nepřecházejte z domu do domu. A když přijдете do některého města a tam vás nepřijmou, jezte, co vám předloží; uzdravujte tam nemocné a povězte lidem: 'Přiblížilo se k vám Boží království!'

**COMMERCIAL
NATIONAL
BANK**

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

Otec Jiří Novotný S.J.

14. neděle v mezidobí

3. července 1988

1. čtení: Ez., 2, 2-5

Synu člověka, prorokuj!

Už jsme zvyklí na podivné výroky Ezechiely. Zde námi tvrdí, že v určitém okamžiku do něho vešla síla, to jest síla Hospodina postavila ho na nohy. Že by se byl potácel anebo slabostí klesal na zem?

Hospodin oslovuje často Ezechiela slovy, známými v Novém zákoně v ústech Páně: „Synu člověka!“ V Novém zákoně to má odstín moci, jak ji známe z proroctví Danielova, ale u Ezechiela se zřejmě jedná o původní význam tohoto slova, totiž „proroku, který jsi poslaný k lidem, který jsi člověk stejně jako oni“. I když prorok mluví k lidem jménem Božím, nestává se tím bytostí z jiného světa, nýbrž mluví řečí lidskou a Bůh naznačuje národu svou vůli prostřednictvím lidí obyčejných.

Hospodin si stěžuje, že lid - národ od něho odpadl. Zatím se ještě nestalo to, čeho si Hospodin očekával od léčivého účinku vyhnanství, že totiž národ půjde do sebe a vrátí se k Hospodinu Bohu svému. Zatím zůstává tak nevěřící jako jeho otcové. Nic se nezměnilo od doby východu z Egypta, kdy to byl lid tvrdě šíje, nepoddajný a neposlušný, stále hotový k reptání. Zůstala jim drzá tvář a zatvrzelé srdce.

Nehledě na to, Hospodin posílá proroka, aby jim mluvil. Hlas volajícího na poušti jako později Jan Křtitel. Oba volali na poušti ve své době, ale jejich hlas dostal ozvěnu pozdějších věků a jejich slova se dodnes přenášejí od pokolení do pokolení.

2. čtení: 2. Kor. 12, 7-10

Osten těla, posel satanův

Tato pasáž je velmi známá jako zakončení vypočítávání

zkoušek apoštola národů, kde nakonec se zmiňuje o svých zjeveních a o svém povýšení do třetího nebe. Lidská slabost je veliká a mnohdy se projevuje neočekávanými způsoby. Ten, komu byly dány zvláštní dary Boží, má sklon k samolibosti, jako by se jednalo o jeho vlastní zásluhu. Zdá se mu, že znamená víc než druzí. Snad ani Pavel nebyl podobného pokušení prost a Pán, při vši své dobrotivosti ho chce tohoto nebezpečí zbavit. Posílá mu nepříjemnou zkoušku, snad veřejně zjevnou, která mu má připomínat jeho skutečný stav.

Jako v době nemoci, Pán ho nezbavuje zkoušky, nýbrž ho vybízí k trpělivosti. On sám není daleko, jeho milost člověka doprovází. A jak ani svého Syna nezbavil utrpení, které měl podstoupit za spásu světa, tak také svého služebníka nezbavuje jeho ostnu, ale to neznamená, že by ho chtěl opustit, že by se od něho odvrátil. Stojí při něm stále svou pomocí. „Stačí ti má milost.“ Síla se upevňuje v slabosti.“ A Pavel sám dobře chápe, že právě v jeho slabosti spočívá jeho síla. Nebyl snad ve srovnání s Apolosem slabým řečníkem? A přece Skutky apoštolské se o Aposolovi zmiňují jen mimochodem a bez veliké chvály. Poučovat a opravovat ho musela dokonce Priscila, žena Aquilova. Pavlovy listy jsou nám však naopak až do dnešního dne zdrojem nejhlubší teologie, jakou si dovedeme představit.

Evangelium: Mk, 6, 1-6

Není to náš tesar?

Během své činnosti se Kristus Pán usadil v Kafarnau na břehu jezera genezaretského, pravděpodobně proto, aby měl více svobody při svém kázání. Jen jednou čteme o tom, že se vrátil a mluvil v synagoze nazaretské. Všichni synoptičtí evangelisté se o tom zmiňují. Marek nám poz-

namenává, že tam nešel sám nýbrž, že se dal doprovázet zástupem učedníků. Tento doprovod neudělal žádný dojem na nazaretské sousedy. Stejně jako obsah jeho kázání. Mysleli jen na jeho původ. Jejich prostředí, kde vyrůstal, bylo velmi prosté, neučené, znali ho během všech těch let, neslyšeli o tom, že by se byl věnoval nějakým zvláštním studiím a hle teď jim vypráví věci neslychané. Pravda, každý žid má povinnost studovat svou tóru, ale zde se jednalo o učení docela nové.

Když čteme o této reakci nazaretských občanů a o jejich přesvědčení, že Ježíše znají do morku kostí, vybaví se vám automaticky všechny ty teorie o jeho cestě do Indie, kde měl dostat hluboký vhled do tajemství vnitřního života, plně odporující legalistickému názoru židovského prostředí, upnutému na studium zákona. Ty teorie se zakládají na předpokladu, že Kristus Pán neměl žádného nadpřirozeného zjevení, které by byl přinesl od Otce, jak to sám tvrdí ve svém rozhovoru s Nikodémem, nýbrž, že jako každý jiný člověk musil své znalosti načerpat od jiných lidí. Teorie jsou teorie a nemají žádný základ v historických pramenech. Naše historické prameny, totiž evangelia, mluví docela jinak. Z nich se dá vyčíst, že Kristus Pán se během svého mládí a jinošství z úzkého kruhu nazaretského nehnul a pokud hlásal věci neobyčejné a nepředvídané, měl to prostě ze zdroje nadpřirozeného, stejným a ještě lepším způsobem, než starozákonní proroci.

Chceme-li vidět příklad Krista Pána pro svůj život, můžeme jej zde sledovat velmi jasně. Kristus Pán nebyl úspěšným kazatelem na místech, kde by si toho byl mohl nejlépe očekávat, ve své otčině a ve svém národě, neboť tam měli být prorockými výroky na jeho příchod připraveni. A nehledě na to vše, Kristus Pán se nevzdává svého úkolu, neresignuje, neztrácí odvalu, nýbrž pokračuje v úkolu, který mu dal Otec. Nachází si nové posluchačstvo, vděčnější, omezuje kruh své působnosti na skupinu apoštolů, kteří mu zůstávají věrní a nakonec se ukazuje, že i za těch omezených okolností, se jeho evangelium šíří do celého světa. Když nás kdo omezuje v naší činnosti, uvědomme si, že taková je pravděpodobně vůle Boha našeho Otce, a on se postará, aby naše námaha přinesla své plody v pravý čas.

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

DOBA "BĚHEM ROKU"

15. NEDĚLE » BĚHEM ROKU «

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, ty ukazuješ bloudícím světlo pravdy, - aby se mohli vrátit na správnou cestu. - Dej všem, kteří se hlásí ke křesťanství, - ať odmítají, co mu odporuje, - a usilují o to, co se s ním shoduje. - Skrže tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ

Am 7, 12-15

Jdi a prorokuj mému izraelskému lidu.

ČTENÍ Z KNIHY PROROKA ÁMOSA.

A masjáh, kněz v Betelu, řekl Ámosovi:

» Vidoucí, jdi, uteč do judské země, tam se živ a tam prorokuj! V Betelu už nesmíš prorokovat, neboť zde je králova svatyně a říšský chrám. «

Ámos odpověděl Amasjáhovi: » Nebyl jsem prorok ani prorocký žák, byl jsem pastýřem a pěstitelem smokvoní, Hospodin mě vzal od stáda a řekl mně: Jdi a prorokuj mému izraelskému lidu! «

ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANUM.

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás zahrnul z nebe všemi možnými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť kvůli němu si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom před ním byli svatí a neposkvrnění; v lásce ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. To proto, aby se vzdávala chvála jeho božsky vznešené dobrotivosti, protože skrze ni nám projevil svou lásku pro zásluhu svého milovaného Syna.

V něm máme vykoupení skrze jeho krev, odpuštění hříchů pro jeho nesmírnou milost, kterou vůči nám tak bohatě projevil s veškerou moudrostí a rozumností: seznámil nás totiž s tajemstvím, které ze svého svobodného rozhodnutí si předsevzal že vykoná, až se naplní čas, jak on předem zařídil, aby skrze Krista zase uvedl pořádek do všeho na nebi i na zemi.

Mk 6, 7-13

Počal je posílat.

EVANGELIUM

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA.

Ježíš zavolal svých Dvanáct, počal je posílat dva a dva a dával jim moc nad nečistými duchy.

Přikázal jim, aby si nic nebrali na cestu, jen hůl: ani chleba, ani mošnu, ani peníze do opasku; aby šli jen v sandálech a nebrali si dvoje šaty.

A řekl jim: » Když přijдете někde do domu, tam zůstávejte, dokud z těch míst neodejdete. A které místo vás nepřijme a kde vás nebudou chtít slyšet, vyjděte odtamtud a setřeste prach svých nohou na svědectví proti nim. «

I vyšli a volali k pokání; vymítali mnoho zlých duchů, potírali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je.

MINARIK'S BAKERY

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychle
obsluha český
i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
 - Evropské speciality
 - „Special Homemade“ cukroví
 - Velmi chutné máslové housky a štrúdl
- 5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

ANNOUNCE
New Evening
Prices!
RESTAURANT & LOUNGE
5734 W. Cermak Rd., Cicero
MONDAY THRU THURSDAY
DINNER AT LUNCH PRICES!
• Juicy Pork • Crispy Duck
• Tender Breaded Pork
• Golden Chicken • Beef
Dishes • American Favorites
• Seafood
SENIOR
CITIZENS
SPECIALS
Homecooked
LUNCHES
\$4.20 TILL
4:30 P.M.
Sundays
10% OFF
TOTAL BILL
For Daily Specials
and Reservations
652-0795
Complete With Dessert
and All The Trimmings
For Approximately
\$4.50

Otec Jiří Novotný S.J.

15. neděle v mezidobí

10. července 1988

1. čtení: Am., 7, 12-15

Jdi prorokovat do Judska!

Amos patří mezi nejstarší proroky Starého zákona. Bylo to ještě v době existence obou království, na něž byla říše Šalamounova rozdělena: severního království izraelského a jižního království judského. Amos sice pocházel z jihu, ale Pán ho poslal kázat na sever, protože se již připravoval pád Samarie, hlavního města, a celého severního království. Skoro okamžitě po rozdělení království nový král Jeroboam postavil v Betelu, skoro na jižních hranicích, svatyni se dvěma zlatými jalovkami, jež měly symbolisovat Boha, který vyvedl Israel z Egypta, a oltář, kde se jim mělo obětovat. Mělo se tím zabránit jeho poddaným, aby neputovali dále na jih, do jeruzalémského chrámu. Ovšem Betel nebylo místo neznámé. V srdcích Israelitů měl pevnější ohlas než Jerusálém, poměrně nedávno vybojovaný Davidem na Jebusitech. Vždyť vzpomínka na Betel šla daleko, nejen do doby soudců, nýbrž až za pobyt v Egyptě do doby patriarchy Jakuba. V Beteleu měl 'Jákub' svůj sen o andělech vystupujících na nebe a sestupujících odtud, v Betelu postavil proto oltář Hospodinu, do Betelu se vrátil z Mesopotámie a v Betelu mu Rachel porodila Benjamina a přitom skonala. V době Samuelově tam dokonce stála již svatyně a lidé do ní chodili obětovat Bohu. Pro Israelity byl tedy Betel posvátným místem starším než Jerusálém a pro severní krále měl tu výhodu, že nebyl spojen se vzpomínkami na Davidovu dynastii, jako Jerusálém.

Háček byl ovšem jinde. V třetí knize královské se Jeroboamův čin odsuzuje jako veliký hřích. Hospodin totiž zřejmě jasně přikázal, že Israelité mohou přinášet oběti jen v chrámě jeruzalémském a ne kde jinde. Proto také Amos s takovou vehemencí proti Betelu brojí. Co se tam děje, i když to má náter kultu Hospodinova, protiví se Hospodinově vůli.

Okolnosti povolání Amosova jsou neméně zajímavé. V té době existovali chrámoví proroci stejně jako proroci dvorní, jako později i dnes astrologové, hvězdopřavci. Amos nepatřil ani k jedné ani k druhé, ba dokonce ani ne ke školám prorockým, o kterých víme z doby Eliášovy a Eliseovy. Byl povolán od svých ovcí a od svého zahradnictví:

Prorocká instituce se lišila od královské a kněžské tím, že nikdo k ní neměl přístup jen pro svůj původ, nýbrž byl vybrán přímo od Boha, který si v těch případech počínal velmi svobodně.

2. čtení: Ef., 1-14

Vyvolil nás před stvořením světa

Známe-li některé místo Písma, kde se mluví o velikosti křesťana, pak je to v tomto úryvku listu Efeským. Zdá se, že apoštol má svou obec rozdělenou na dvě skupiny. V jedné má staré členy, kteří již delší dobu znají křesťanské učení a žijí křesťanským životem. Druhá, skupina neofytů, přišla ke křesťanství teprve nedávno. Oběma jim zdůrazňuje důstojnost jejich vyvolení. Především se nejedná o hmotné výhody. Dary, kterých se jim po přijetí víry dostává, jsou řádu duchovního. Ale ty pak nejsou malé.

Vše to se děje z předvěkého úradku Božího. Před samým stvořením světa Bůh viděl jejich vyvolení. To znamená, že veškeré stvoření jak hmotné tak i historické bylo určeno k tomu, aby se na světě mohli objevit křesťanské obce a aby se mohli posvěcovat křesťané. Taková byla vůle Boží, jež byla skryta předěšlým pokolením jako neprozkoumané tajemství. Teprve pro křesťany se naplnila v tomto posledním čase. Velikost křesťana spočívá právě v tom, že se nemusí tolik počítat za služebníka Božího, povinného Bohu otročskou úctou, jako spíše za dítě Boží, jež se k němu utíká jako k Otci. To všechno se děje ne proto, že by z toho Bůh měl nějakou výhodu, kromě chvály jeho dobrotivosti.

Taková výsada je důsledkem vykoupení a přináší s sebou odpuštění hříchů. Bez odpuštění hříchů by se křesťané nemohli postavit před Boha s takovou odvahou jako děti. Vždy by jim zůstalo vědomí nedostatku, povinnosti a viny před Bohem. Pavel však nepřestává připomínat, že se nejedná o právo, nýbrž jen o výsadu, výsadu nezaslouženou. Zůstáváme tím, čím jsme byli, Božím stvořením, Božím majetkem. Proto mu musíme sloužit ze všech svých sil. Jediná naše naděje na nějaké povýšení spočívá v Mesiáši a jeho vykupitelském díle.

V plánu nynějšího života se tyto výsady projevují jednak přítomností Ducha svatého, jenž křesťanům zůstává zárukou jejich vyvolení a slovem pravdy, na němž spočívá jejich víra a kterým se spasí jen ti, co uvěří.

Evangelium: Mk 6, 7-13

Neberte s sebou nic na cestu!

Bůh stvořil člověka takovým jakým je a jedná s ním podle jeho přirozenosti. Je ho nutno vychovávat od jeho dětského věku. Je nutno také vychovávat národy ve víře v jednoho Boha. Je nutno vychovat apoštoly k jejich budoucí kazatelské působnosti. Kristus Pán se za svého života zdržoval jen na území Palestiny a pro začáteční zkušenost posílá své apoštoly také zatím mezi jejich soukmenovce. Mají hlásat nejzákadnější poselství, že se totiž nutno obrátit, protože tak toho vyžaduje přicházející království Boží. Apoštolé mají toto království šířit a proto se musí představit jako opravdoví poslové Boží. Dostávají od Pána moc nad zlými duchy, aby byli věrohodnými svědky v očích lidí. Nové království je království Boží, v němž moc zlého ducha bude zlomena. Posedlí bývali obvykle tak silní, že obyčejní lidé si s nimi nevěděli rady, kdežto apoštol jedním slovem takového posedlého a ducha, který jim vládl, dovedl několika slovy ztotožnit. Tím se dávalo znát, že přichází vláda dobra.

Nechybí však ze strany Pána ani rady praktické. Co s sebou vzít na cestu, aby mohli svobodně plnit své poslání? Nic! Znamená to, že jsou v rukou Prozřetelnosti Boží, která se o jejich zaopatření již tak nebo jinak postará. Později se jim bude Pán výslovně ptát: „Když jsem vás poslal bez ničeho, zda vám něco chybělo?“ Odpověděli mu podle pravdy, že jim nechybělo tehdy nic. Druhá maličkost. Kde bydlet? Zde rada, které trochu nerozumíme. Nechodit z domu do domu, nýbrž zůstat tam, kam poprvé přišli. Apoštol potřebuje ke své práci určitou stabilitu a tu mu zaručuje stále obydlí.

A co, když nás nepřijmou? I to se může stát. Setřeseme jejich prach se svých opánek a půjdeme dál. Svatý Marek jen poznamenává, že apoštolé se zachovali podle rad Páně a že všechno šlo podle jeho přání.

Poprvé a jedinkrát tu čteme v evangeliu, že apoštolé léčili tím, že nemocné mazali olejem. Pán se k takovému prostředku nikdy neutíkal. Nanejvýš poslal slepé umýt se ve vodě. Voda nemá v tom smyslu žádný léčivý účinek, kdežto olej byl všeobecně užíván jako lék. Tím se dává najevo, že apoštolé mají menší sílu než Pán. Kromě toho ten obřad pomazání zůstal tradičním v církvi, která ještě dodnes pomazává nemocné olejem při udělení svátosti nemocných.

DOBA "BĚHEM ROKU"

16. NEDĚLE » BĚHEM ROKU «

VSTUPNÍ MODLITRA

Slituj se, Bože, nad námi, svými služebníky, – a ve své dobrotě v nás rozmnož dary své milosti. – Dej, ať pevní ve víře a naději – planeme láskou a věrně vytrváme – na cestě tvých přikázání. – Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

I. ČTENÍ

Jer 23, 1-6

Shromáždím zbytky svého stáda a vzbudím nad nimi pastýře.

ČTENÍ Z KNIHY PROROKA JEREMIÁŠE.

Běda pastýřům, kteří ničí a rozptylují stádo, které pasou – praví Hospodin.

Proto praví Hospodin, Izraelův Bůh, o pastýřích, kteří pasou můj lid: Vy jste rozptýlili mé stádo a rozehnali jste je, nestarali jste se o ně; proto já se postarám o vás pro špatnost vašich skutků – praví Hospodin.

Shromáždím zbytky svého stáda ze všech zemí, kam jsem je vyhnal, a přivedu je nazpět na jejich luhy, porostou a rozmnoží se. Vzbudím nad nimi pastýře, kteří je budou pást, nebudou se již bát ani strachovat, už se neztratí – praví Hospodin.

Hle, blíží se dni – praví Hospodin – kdy vzbudím Davidovi spravedlivý výhonek, krále, který bude moudře panovat a právo a spravedlnost bude konat na zemi. Za jeho dnů dojde spásy Juda a Izrael bude v bezpečí bydlet. Toto je jméno, kterým ho budu nazývat: » Hospodin naše spravedlnost. »

2. ČTENÍ

Ef 2, 13-18

Jen on je totiž původce pokoje mezi námi: obě dvě části spojil v jedno.

ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM.

Bratři! Protože teď jste spojeni s Kristem Ježíšem, vy, kteří jste kdysi byli vzdálení, stali jste se blízkými Kristovou krví.

Jen on je totiž původce pokoje mezi námi: obě dvě části spojil v jedno tím, že zboural onu přehradovou stěnu, když na svém těle zrušil příčinu nepřátelství, která záležela v Zákoně s jeho příkazy a ustanoveními. Tak chtěl ve své osobě vytvořit z těchto dvou částí jediného nového člověka, a tím zjednal pokoj a skrze kříž usmířil obě strany s Bohem v jediném těle, aby tak sám na sobě udělal konec onomu nepřátelství.

A pak přišel a oznámil, že nastává usmíření. Zvěstoval to usmíření vám, kteří jste byli daleko, i těm, kteří byli blízko, neboť skrze něho máme my i vy přístup k Otci, když jsme ve spojení s jediným Duchem.

EVANGELIUM

Mk 6, 30-34

Byli jako ovce bez pastýře.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA.

Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co činili a učili. Řekl jim: » Pojdte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočíte! « Stále totiž přicházelo a odcházelo mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst.

Odjeli tedy lodí na pusté místo, aby byli sami. Mnozí spatřili, jak odjíždějí, a poznali je; pěšky se tam ze všech měst sběhli a byli tam před nimi.

Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem.

Otec Jiří Novotný S.J.

16. Neděle v mezidobí

17. července 1988

1. čtení: Jer., 23, 1-6
Běda pastýřům!

Israelská společnost byla společnost teokratická, to znamená, že král a všichni, kdo se podíleli na jeho moci, měli spravovat svůj lid jménem Božím jako když pastýři pasou stáda pro jejich majitele. Podle Jeremiáše tito pastýři nekonají svou povinnost a místo co by stádo své pásli, zneužívají ho, rozdělují je. Prorok je tu na to, aby jim připomněl jejich povinnost.

I když se pastýři zachovali ke svému stádu tak macešsky, je tu ještě Bůh, který se o ně otcovsky postará. Když oni je rozdělili, on je sebere ze všech zemí. Diaspora, rozsypaní Israele po všech možných cizích zemích se tu připisuje hříchu špatných pastýřů, za něž pak stádo trpí nevině. Proto Hospodin je znovu shromáždí a přivede je znovu nazpět do jejich vlasti.

Nehledě na úkor, který utrpěli, po návratu porostou a rozmnoží se. Pak přijdou pastýři noví, určení Hospodinem, stádo se pak nemusí bát, že by se ztratilo. Kdo budou tito noví pastýři? Jeremiáš jmenuje jen jednoho, Výchonk Davidův, krále, panovníka moudrého a spravedlivého. Ve skutečnosti po návratu z vyhnanství, který jim tímto prorok slibuje, se mluví jen o Zorobabelovi jako potomku Davidovu. Měl účast na usídlení navrátilců do Palestiny a na stavbě chrámu. Ovšem

po Zorobabelovi se stopa potomků Davidových ztrácí ze Starého zákona z dějin židovského národa vůbec. Uvádějí se k tomu různé důvody. Prý okolní národy a sami Peršané, kteří je tam vrátili, neměli zájem na tom, aby Israel měl znovu krále silného, který by měl důvěru lidu. Stejně prý to bylo i se syrskými a antiošskými Seleukovci, kteří po nich Palestinu obsadili. Ale vlastní prozíratelnostní důvod jistě spočívá v tom, aby vyšlo jasně najevo, že proctví Jeremiášovo se nevztahuje na pozemského krále, nýbrž na budoucího Mesiáše, který má přijít z domu Davidova a který má přejmout královskou moc v době, kdy Palestina byla spravována již po celé století cizinci, nejprve Římany a pak Herodem, Idumejcem.

2. čtení: Ef., 2, 13-18

Vy vzdálení jste se stali blízkými.
Náš překlad již vysvětluje text svatého Pavla tím, že za vzdálené považuje pohaný a za blízké židy. Dejme tomu, že tomu tak i bylo. V každém případě jednom i druhým spasení přišlo s Kristem. Tím se ti vzdálení stali blízkými, protože Pavel pohanům vybojoval domovské právo v církvi bez povinnosti projít obřady Starého zákona. Důvod této výsady vidí v základě v Kristu, který je jejich pokojem a který všechny spojil v jedno. Odstranil totiž překážku zákona a jeho ustanovení. Ve své osobě vytvořil jediného nového člověka, přinesl mu pokoj.

Moderní teologie zdůrazňuje obvykle velkou účast vzkříšení

Páně na naši spásu. Ale Pavel se stále a stále vrací k myšlence, že Kristus svým křížem usmířil obě strany s Bohem, že to byla jeho smrt na kříži, jež byla v tomto směru rozhodující. Udělal konec nepřátelství mezi Bohem a člověkem. Bůh se hříchu protiví a nemůže hříšníka považovat za svého přítele. Jen odpuštění toto přátelství obnoví a křížem Páně se lidstvu tohoto odpuštění dostalo. Zvěst o pokoji těm, kdo jsou blízko i těm, kdo jsou daleko není nic jiného než jen důsledek vykupitelské smrti Páně na kříži. Jí pak se nám dostává společenství s Otcem nebeským a přístup k němu, což leží apoštolovi nejvíce na srdci. Děje se to ve Svatém Duchu, jehož působení prvotní křesťané cítili neodolatelným způsobem.

Evangelium: Mk, 6, 30-34

Pojďte na opuštěné místo
Naše evangelium je logickým pokračováním evangelia minulé neděle, i když u Marka tyto dvě perikopy odděluje nějakých dvacet veršů. Je přirozené, že ten, kdo dostal nějaké poslání, chce vydat počet z toho, co udělal a to tím spíše, jestli jeho činnost byla úspěšná. Dovedeme si představit, jak apoštolé chtěli mluvit jeden přes druhého. Kristus Pán je navrací realitě. Jste unaveni, potřebujete si odpočinout, pojďte a vzdalme se hluku, který nás obklopuje. Nevede je Pán tam, kam se rád sám utíká? Několikrát se nám píše o tom, že Pán sám se uchýlil na osamělé místo, aby tam měl příležitost mluvit se svým Otcem. Contemplativus in actione, rozjímavý v činnosti bude zásada pozdějších řeholníků. Nedát se strhnout proudem vnější činnosti, člověk na to nakonec doplatí, protože v díle Božím spojení s Bohem nemůže být nahrazeno ničím, ani nejuspěšnějšími výsledky.

Evangelista však hned poznamenává, že zástupům, dychtivým po slovu Páně, ani tak neunikli. Zástupy se hrnuly, takže apoštolé neměli ani možnosti pořádně se najíst. Evangelia jsou lidská a nebojí se mluvit i o normálních potřebách člověka. Ale přece se tam dostali. Jak to muselo být příjemné pro věrné učedníky, když mohli zůstat s Pánem mezi čtyřma očima. Ale to jim pomohlo ne na dlouho. Zástupy je viděly odjíždět a hrnuly se za nimi. To v počátečním návalu nadšení, pokud od nich Pán ničeho nevyžadoval. Pán s nimi má slitování. Jako ovce bez pastýře. Dobrý pastýř zná své ovce, volá je jmény a vodí je na tučné pastviny. Začal je učit.

DOBA "BĚHEM ROKU"

17. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, v tobě je všechna síla a svatost, — ty jsi ochránce všech, kdo v tebe doufají. — Skloň se k nám ve své bohaté dobrotě, — osvěćuj nás a ved'. — at' věci stvořených užíváme tak, — aby nás už nyní přiváděly k tomu, co je věčné. — Skrže tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY KRÁLOVSKÉ
(2 Král 4, 42-44)

Nějaký člověk přišel z Baal Šališa a přinesl Božím mužům chléb z prvotin, dvacet ječných chlebů a jídlo z rozdrčených čerstvých zrn v chlebníku. Elizeus řekl (svému služebníku): "Dej to lidem, ať se najedí!" Služebník mu odpovéděl: "Jak mám tohle dát stovec lidí?"

Elizeus řekl: "Dej to lidem, neboť tak praví Hospodin: Budou jíst a ještě zbudě." Dal jim to tedy, najedli se a ještě zbylo podle Hospodinova slova.

2. ČTENÍ
Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM
(Ef 4, 1-6)

Bratři! Povzbuzuji vás já, vězněný pro Pána: Žijte způsobem hodným toho povolání, kterého se vám dostalo a buďte přitom všestranně pokorní, mírní a trpěliví; snásejte se navzájem v lásce a horlivě se snažte zachovávat jednotu ve smýšlení, že budete spojeni v pokojném soužití.

Jen jedno je ono tělo, jen jeden Duch a stejně tak jen jedno vytoužené dobro, ke kterému jste povoláni. Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. Jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, proniká všechno a je ve všech.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA
(Jan 6, 1-15)

Ježíš odešel na druhý břeh Tiberiadského jezera v Galileji. Šel za ním veliký zástup, poněvadž viděli znamení, která činil na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Byly blízko židovské svátky velikonoční.

Když Ježíš pozvedl oči a spatřil, že k němu přichází četný zástup, řekl Filipovi: "Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?" To však řekl, aby ho zkoušel, sám totiž věděl, co učiní.

Odpovéděl mu Filip: "Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na každého aspoň něco dostalo."

Řekne mu jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra: "Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro tolik lidí?"

Ježíš řekl: "Ať se všichni posadí!" Na tom místě bylo mnoho trávy. Muži se usadili v počtu asi pět tisíc.

Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdělil odcićím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se nasýtí, řekl svým učedníkům: "Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepšlo nazmar!" Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pět ječných chlebů zbyly po jídle.

Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, řekli: "Upravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!"

Když Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmoćnit se ho, aby ho učinili králem, odešel opět na horu, zcela sám.

(312) 867-4777

TYROLIAN INN
& HOFBRAUKELLER

6327 W. Gunnison
Harwood Hts., IL 60656

Your Hosts:
KLAUS & FAMILY

CZECHOSLOVAK
AMERICAN FESTIVAL
JULY 10, 1988

— FEATURING —

KAREL BINOVEC ORCHESTRA (Montreal)
Friday 7:00 p.m. to 12 midnight - Saturday 8:30 p.m. to 12:30 a.m.
Sunday 1:00 p.m. to 5:00 p.m.

Bus From Karlin Hall - Sunday, July 10, 1988
Price: \$24.00 includes Bus, Drinks & Admission
Leave 9:00 A.M.

CZECHOSLOVAK FESTIVAL BRASS (From Troy, MI)
Sunday 5:30 p.m. to 9:30 p.m.

Reservations:

883 - 4764
663 - 8944
351 - 1925

(AIR-CONDITIONED)

YACK ARENA

3131 THIRD ST. AT EUREKA
WYANDOTTE, MICHIGAN
(4 MILES EAST OF I-75)

NEW ATTRACTIONS

- Mini Vegas Gambling
- Daily Accordion Sing Alongs
- Sunday Fashion Show (Wear your Kroj)
- Plus •

- Music • Food • Refreshments
- Gymnastics • Dance Groups
- Authentic Artifacts

ADMISSION

ADULTS \$3.50
SENIORS (65 and older) \$3.00
CHILDREN (14 and under, with adult) FREE

Sponsored By Sokol Detroit & Sokol Detroit Ladies Auxiliary
23600 West Warren, Dearborn Heights, MI 48127
Winnings Limited to \$500.00 Per Person
Proceeds to Building Fund

Otec Jiří Novotný S.J.

17. neděle v mezidobí

24. července 1988

1. čtení: 2. Kr., 4, 42-44

„Budou jíst a ještě zbude“

Různé události Starého zákona nám předvídají to, co se bude dít v Novém. Celkem neznámá je tato epizoda z cyklu Eliseova o nasycení lidí. Rádi bychom věděli, jak takový prorok žil. Z jiných vyprávění máme dojem, že se najednou objevuje odnikud a koná svá dobrodružství lidem neznámým. Zde však se zdá, že se kolem něho shromažďují zástupy lidí, kteří stejně jako v evangeliích, za ním chodí a jsou hladoví. Baal Šališa, což může znamenat „Pán třetího“ nebo „Pán dustojníků“, je místo neznámé, v žádném biblickém atlase se nedá najít. Eliseovo působení si představujeme obvykle někde v severním království, kde před ním pusobil i Eliáš, ale Eliseus pusobil i na jihu i na východě, ozdravil vody v Jerichu a v Damašku pronesl proroctví o místním králi. Takže nemůžeme ani dobře odhadovat, kde se tento zázrak udál.

Chléb z ječmene jistě nebylo jídlo bohatých, ale posluchači Eliseovi jím zřejmě nepohrdli. Lidí bylo na sto, a služebník se divil, jak by je tak malé množství chlebu mohlo nasycit. V evangeliu nasycených bylo čtyři až pět tisíc. Mezi zázraky Páně a zázraky Starého zákona je vždy jeden významný rozdíl. Mojžíš i proroci se vždycky odvolávají na Hospodina, i zde Eliseus říká: „Hospodin praví: Budou jíst a ještě zbude“. Naopak Kristus Pán se na nikoho neodvolává, koná zázraky suveréním způsobem, svou vlastní mocí. Jedině co nás udivuje, je ta jistota, se kterou se prorok na Hospodina odvolává. Pravda, vyprávění je zkrácené a nevypráví nám všechno, co se v tom okamžiku dělo, ale stejně Písmo se tu nezmiňuje o tom, že by se byl prorok s Hospodinem radil, jak to obvykle v podobných případech činil Mojžíš, nýbrž prostě z něčeho nic oznamuje, co Hospodin praví, co v tom případě rozhodl. Opravdové nasycení pak potvrzuje, že Hospodin k proroku skutečně mluvil.

2. čtení: Ef., 4, 1-6

Žijte životem hodným povolání vašeho!

Jsou určité epístoly Pavlovy, které píše jako vězeň. K takovým patří i naše epistola k Efeským. Zřejmě jeho vazba byla na naše poměry dosti volná. Kam by se Pavel poděl dnes, kdy v našich zemích je

korrespondence vězňů kontrolována a omezena, a kdy člověk nemusí být ani ve vězení, aby se nemusel bát, že jeho dopisy byly čteny. V některých věcech ony doby, které považujeme za barbarské, měly větší ohled na svobodu lidskou než mají mocipáni dnešní.

Pavel není jen hlasatelem pravdy Páně. Křesťanské učení zavazuje i ke správnému životu a Pavel je si toho velmi jasně vědom. Skoro ve všech jeho listech najdeme na konci poučení, jak jeho věřící mají žít, jak se mají odlišovat od toho zkaženého pohanského světa, který je obklopuje. „Žijte životem hodným povolání vašeho!“

Jaké jsou ctnosti křesťanské? Proti pohanské pyšce staví pokoru a mírnost, proti pohanské prchlosti staví trpělivost. Zájem o tyto ctnosti se často vyčítá křesťanům jako známka jejich pasivnosti a nečinnosti. Ale každý z nás, kdo se o takovou trpělivost anebo pokoru snažil, může dosvědčit, kolik ho to stálo vnitřních bojů a přesvědčení sama sebe, než se jen k malému stupni takové ctnosti dostal. Navenek to není poznat. Navenek se může zdát, že se jedná o zbabělce, který resignoval a nezastává se svých práv. Ale uvnitř, v srdci, se jedná obvykle o člověka silného charakteru, který ví, že prvním požadavkem je tu láska bratrská, láska k bližnímu a že té lásce je třeba obětovat kus svého sobectví a který je také schopen k tomu, aby takovou obět přinesl.

Výsledky na sebe pak nedají čekat. Křesťan je schopen společného smýšlení s druhými, které pak vede ke vnější jednotě a v této jednotě spočívá právě síla křesťanské společnosti. Členové jiných náboženství a jiných ideologií bojují o svou osobní nezávislost a jen velmi zřídka dosáhnou dobrých výsledků. Jen když se mezi nimi najde silná osobnost, dovedou se spojit k nějakému výboji a i pak výsledky jejich jednání nejsou vždy velmi blahodárné, spíše se projevují ztrátou statků kulturních.

Pro křesťany jednota jejich společnosti vyvěrá z vnitřního přesvědčení. Stále se jim opakuje, že tvoří jedno tělo, že je k tomu vede jeden duch, neboť k tomu byli povoláni. Jeden Pán, jedna víra, jeden Bůh a Otec, který je nade vším a proniká všechno a je ve všech. Tato jednota se projevuje pak i navenek. Nehledě na rozmanitost národní, kulturní, stavovské, křesťan si je vždy vědom toho, že se musí podrobit nějaké autoritě a to nejen kvůli

nějakému vnějšímu pořádku, nýbrž z vnitřního imperativu jeho víry. A naopak, křesťanský vládce si je vždy vědom toho, že musí brát ohled na práva svých poddaných, že nesmí vládnout způsobem neomezeným nad životem a smrtí. Ostatně už bylo zjištěno, že dynastie křesťanských králů se v dějinách udržely celá staletí právě z tohoto důvodu, že si vždy byli vědomi odpovědnosti před Bohem za blaho svých poddaných.

Evangelium: Jan 6, 1-15

Chtěli se ho zmocnit a učinit ho králem

O rozmnožení chlebu píše všichni evangelisté. Dovedeme si představit proč. V rozmnožení chlebu se vždycky vidí předzvěst ustanovení eucharistie, která pak během staletí měla živit celá pokolení křesťanů. Janovo vyprávění má několik vlastních črt. Pán se radí s Filipem, co dělat, chtějí ho učinit králem a pak, což v našem evangeliu nemáme, v kafarnaumské synagoze Pán vysvětluje zástupům hlavní smysl tohoto zázraku.

Kristus Pán je stále v pohybu, jezdí z jedné strany na druhou. A zástupy ho doprovázejí a vyhledávají. Jan vysvětluje proč. Vědí, že koná znamení na nemocných. Pro Pána je to příležitost hlásat své evangelium. Posadil se na hoře, zřejmě proto, aby ho všichni dobře viděli a slyšeli. Hora blahoslavenství se dnes ukazuje jen několik kilometrů od místa rozmnožení chlebu, jež se samo nachází na rovině poblíž břehu jezera Genezaretského.

Pán chleby nedostal jako Eliseus, má starost především o veliké zástupy. Když se radí s Filipem, jedná se podle evangelisty především o tom, aby ukázal velikost zázraku, protože na něm v budoucnosti bude velmi mnoho záležet. Dvěсті denárů by nestačilo na to, aby se pro ně nakoupilo chleba, a kde? Zde chlebu bylo méně než u Elisea, a zástupy větší. „Co je to pro tak mnohé?“ Okolí Genezaretského jezera může být velmi kouzelné, zvláště na jaře, kdy je všude mnoho trávy. Lidé se po ní rozsedali.

Gesta Krista Pána jsou táz, jakých později užije při ustanovení eucharistie při Poslední večeři. Vzal chléb, vzdal díky, požehnal, rozlámal a rozdal. Velikost zázraku se vždy měří i tím, kolik zůstalo zbytku. Dvanáct košů z pěti ječných chlebu, tedy větší množství než na počátku a k tomu se ještě všichni dosyta najedli. Někteří lidé si všímají i toho, jak Pán po sobě

dá uklízet. V dnešní době, kdy se tolik mluví o znečišťování prostředí, to není právě špatný příklad.

Reakce lidí byla pochopitelná a přitom dvojitá. Jedna v souhlasu s kázáním Páně. Je to jistě prorok, který má přijít na svět. Tedy člověk poslaný Bohem, kterého čekáme. Druhá reakce byla méně zbožná, spíše politická. Izraelité v té době neměli vlastního krále. Vládli nad nimi cizinci. Jak v době Samuelově, jim i teď zůstalo přání, aby měli krále vlastního, a tento člověk, který se tak dovede postarat o velké zás-

tupy, by se k tomu neobyčejně dobře hodil. Nijak se o to nesnaží, i když by docela dobře mohl. Tak se ho prostě zmocníme a bude muset dělat naši vůli. Pán zajisté pozoroval, jak se o tom mezi sebou radili. Staré pokušení Izraelitů ještě z doby na poušti, nedělat to, co si od nich Bůh přeje, nýbrž jej dovést k tomu, aby dělal to, co si přejí oni. Ale on dává přednost společnosti svého nebeského Otce o samotě před královskou důstojností nad tímto lidem tak vrtkavým, který v Jerusalemě bude zpívat Hosana a za několik dní potom Ukřížuj!

Dokument Charty 77/13/88

Výzva veřejnosti pěti zemí SSSR, Polska, Maďarska, Bulharska a NDR

V srpnu uplyne dvacet let od vojenského zásahu pěti zemí proti pražskému jaru, proti pokusu československého lidu reformovat, demokratizovat a mravně obrodit svou vlast. Dvacetiletý odstup potvrzuje ještě zřetelněji tehdejší celonárodní přesvědčení, že vojenská akce byla neuváženým a nešťastným činem. Měla zhoubné důsledky nejen pro Československo, tento čin měl neblahý vliv na život všech zemí, jež se invaze zúčastnily, protože se zastavily nebo zpomalily ekonomické, sociální a politické reformy, které si vynucoval tehdejší stav. Upevnil se ideologický konzervatismus, který vedl k pozdějším krizím a otřesům, ke stagnaci, nehybnosti a morální destrukci. To pak způsobilo, že současné snažení o změny a reformy probíhají na vrcholu negativního vývoje, s obtížemi a v nedůvěřivém sociálním prostředí. Bez onoho hanebného rozhodnutí vojensky potlačit československý pokus o obrodu, by asi panoval dnes v „evropském domě“ rád pevnější důvěry, jež je nezbytným předpokladem mírového procesu na našem kontinentě.

Důsledky, které měl vojenský zásah pro Československo, jsou

všeobecně známy; ovlivnil negativně historické osudy země a osudy miliónů lidských bytostí. Po dvaceti letech se dokonale zhroutilo i zdání legitimacy, které se intervenující státy pokoušely vytvořit. Dodnes není znám jediný ústavní činitel, který by k nám vojensky pozval. Dnes platí více než tehdy, že invaze byla hrubým porušením zásad a norem mezinárodního práva, Charty OSN, Varšavské smlouvy i smluv uzavřených mezi Československem a každou ze zúčastněných zemí.

Protože srpen 1968 nebyl jen naším neštěstím, obracíme se na vás, veřejnost pěti zemí, abyste podle vlastního uvážení, například ve veřejných diskusích, v tisku, v podpisových akcích a v jiných iniciativách přispěli k prozření, abyste pomohli vytvořit atmosféru, která by přiměla vlády našich zemí uznat konečně neoprávněnost a nezákonnost vojenského zákroku z roku 1968. Ubezpečujeme vás, že i v případě, že se neseťkáte s úspěchem, bude váš hlas povzbuzením pro nás a možná i předznamenáním lepší společné budoucnosti v našem kulturním i historickém prostoru.

Praha 21.3.1988

Stanislav Devátý,
mluvčí Charty 77
Miloš Hájek,
mluvčí Charty 77
Bohumír Janát,
mluvčí Charty 77

LEKARENSKÝ TELEFON: DOMÁCI TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslati léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKE RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Dopisy

North Riverside - IL
Vážený pane faráři:

Právě jsem si přečetl v sobotním Hlasu národa velmi pěkný a zajímavý článek pana Václava Hesouna z Clevelandu o tom, jak před 70 léty krajanský Cleveland vítal T. G. Masaryka.

Byla to největší manifestace krajanské obce. Podílelo se na ní přes 50 tisíc Čechů a Slováků.

Přišlo mně na mysl, zda tehdy mohl někdo předvídat, že po 70 letech - opět v Americe - budou „dětmi republiky“ psány útočné články na Masaryka: že prý ho nikdo nezvolil, že přicházel do republiky s diktátorskými úmysly atd. To prosím dnes čteme v českých novinách v Chicagu, které se vychloubají, že budou brzy stoleté. Mohl by nám někdo říci něco bližšího o autorech těchto článků? Jak může naše krajanská Amerika, která pomáhala Masarykovi s takovou láskou a obětmi, přijmout bez odporu takové pomluvy?

Vždyť víme dobře, jak celý národ doma měl Masaryka rád a dnes nám několik nenapravitelných politikářů představuje tohoto skutečného demokrata jako diktátora!

Je možné, že tito lidé, kteří o sobě tvrdí, že přišli do Ameriky bojovat za osvobození našeho národa, se najednou chtějí proslavit ničením slavné historie národa ze kterého vyšli?

Z těch 50 tisíců, kteří v Clevelandu Masaryka vítali, jich už asi dnes mnoho nežije. Kdo na jejich místa nastoupí, aby bránil záslužnou a slavnou práci jejich otců?

S vřelým pozdravem Váš
Váciav Ženišek

Vážený pane Ženišku,

vím, že zítra ráno odjíždíte do kanadského Montrealu na sokolský slet, a že budete číst tyto řádky až po svém návratu

domů. Vím, že jste každým coulem upřímný vlastenec, že jste měl ve svém sokolském mládí dobové výhrady k zneužívání církve k politickým cílům Rakouska - Uherska, a nijak jsem Vám to neměl nikdy za zlé. Rozum, který Vám Pán Bůh dal, dobře užíváte, protože - jakmile jste v USA viděl zhoubný vliv liberální výchovy na státních školách, poslal jste své děti do farních škol a rád jste za to platil. Znáám Vás proto jako rovného charakterního člověka, i když Vás do našeho kostela v přítomnosti nic netáhne. To nevádí. Máte však pěkné manželství a velmi spořádanou rodinu, která žije ideály Kristova evangelia. Protože však vidím a cítím, že Vás ti různí písálkové kritických článků na Masaryka, Beneše a vůbec celou tu dvacetiletou, vskutku demokratickou a úspěšnou republiku - (jejímž jsem také šťastným dítětem) - spravedlivě rozčilují, chtěl bych Vás poprosit o jedno: „Zůstaňte klidní!“ Historie nakonec pravdu objektivně dosvědčí! Takoví, kteří na Masarykovu republiku štěkají - (jako psíci na měsíc v úplňku) - jen svým kálením do vlastního hnízda nepochopili dosud ani Masarykovu dobu, ani Masaryka, ani I. čs. republiku, ani exil a důvody komunismu, ba dokonce ani asi ne Ameriku. Ta dobře ví, že ani Washington ani Jefferson nebyli bez chyby a svatí. Bez zbytečného „tatíčkování“ však zůstávají Američanům zakladateli svobodné Ameriky. Ti z našich nových, slavných i méněslavných historiků a novinářských dopisovatelů, kteří jsou netrpěliví a chtějí být suverenními obhájci „historické pravdy“ už v beztak rozháraném exilu, nahání vođu na mlýn jen komunistům a tím oslabují národ doma v jeho boji proti komunismu. Budou-li za 20 let ještě na živu, národ sám jim to řekne. Otec V. Vít, O.S.B.

DR. KAREL HUJER

Zemřel Dr. Karel Hujer naš světově známý vědec a hvězdář

Dr. Karel Hujer, opravdový vědec světového jména, bývalý profesor fyziky a astronomie na universitě Tennessee v Chatanooga, zemřel 10. června v místní nemocnici ve věku 85 let.

Dr. Hujer se stal členem učebního sboru univerzity Chatanooga v r. 1945; předtím vyučoval na universitě De Paul v Chicagu, ve Wesleyan College v Iowa a na státní koleji Michiganu. Profesorem plným titulem se stal v r. 1965. Byl ředitelem univerzitní hvězdárny Clarence T. Jonesa v Brainerd. Do výslužby odešel ze své profesorské dráhy v r. 1973.

Narodil se 18. září 1902 v Železném Brodě v Československu. Byl synem Filipa Hujera a Františky, rozené Balounkové a nejmladším synem z devíti dětí. Po studiích na pražské Karlově universitě studoval ve Francii a na Londýnské universitě; po triapůleté vědecké práci na hvězdárně Chicagské university „Yerkes“, se vrátil do Prahy, kde byl promován na doktora přírodních věd.

Dr. Hujer pak studoval astronomii, starou i moderní, téměř ve všech světadílech. Mimo jiné cestoval do Číny, Tibetu, Japonska, Mexika, Peru i do jiných zemí Jižní Ameriky a do téměř všech evropských zemí. Jeden rok také studoval v Indii a třikrát navštívil SSSR. Dr. Hujer, který ovládal osm jazyků, zastupoval universitu Chattanooga na mnohých národních i mezinárodních vědeckých symposiích, jichž oborem byla astronomie.

V roce 1935, kdy byl návštěvním profesorem na universitě, vedené velkým indickým básníkem a filosofem Rabin-dranath Tagore-m, se také set-

kal s Mohandas K. Gandhim, jehož se stal nakonec blízkým osobním přítelem. Dr. Hujer strávil tři týdny jako host mahatmy ve Wardha. Gandhi tehdy napsal do Hujerova deníku: „Kéž byste nám poskytl světlo vašim astronomickým bádáním!“

V r. 1949 se Dr. Hujer do Indie vrátil a setkal se tam s tehdejšími ministerským předsedou Indie Jawarharlal Nehru, s nímž se zúčastnil Gandhioho „Pamětní světové mírové konference“. - V té době přinesl od Nehru pozdrav nukleránímu vědci Albertu Easteinovi, který tehdy učil v Princetonu, a s nímž se Dr. Hujer už po několik let stýkal.

V r. 1964, kdy se připomínalo 400. výročí narození Galileo Galilei, na pozvání italských autorit přinesl Dr. Karel Hujer na symposium esejí o životě a díle velkého italského astronoma také svůj vlastní příspěvek.

Jednou mu byla položena také otázka, zda se domnívá, že někde ve vesmíru mimo naši zemi, existuje v nějaké formě život. Dr. Hujer odpověděl: „Myslím, že na jiných planetách existuje inteligentní život. Mám za to, že jsme dokonce pozorováni - právě v této místnosti - vysoce inteligentními životními formami. Podobně asi jako brouk či beruška, lezoucí na dlani naší ruky, i když o tom neví.“

Dr. Hujer byl autorem četných vědeckých článků. Byl též členem učených společností: American Association for the Advancement of Science, londýnské Royal Astronomical Society, Astronomical Society of London, Astronomical Society

of the Pacific, Societé Astronomique de France, History of Science Society, American Association of Physics Teachers a mnohých jiných.

Po svém odchodu na odpočinek strávil mnoho času spisováním a pořádáním přednášek. Tehdy jednou také prohodil: „Největší radostí z toho, že jsem mohl vyučovat a rozdávat znalosti svého vědomí o Božím vesmíru, je pro mne to, že jsem zůstal ve stálém styku s tolika výtečnými lidmi - jak profesory, tak i studenty.“

Po něm tu zůstávají jeho žena Harriet Hunt - Hujer, neteř Květa Sun v anglickém Londýně, jeho synovec Jiřík Hujer v Československu a prasnovec Dr. Michael Sun v Londýně.

Prof. Dr. Harel Hujer zůstal po všech studiích v astronomii a v přírodních vědách, po studiu všech filosofických systémů a všech náboženství evropského západu i asijského východu, hluboce přesvědčeným věřícím křesťanem. Věřil v Ježíše Krista - Božího Syna, i když to nekázal na rozích všech městských ulic. V archivu H.N. máme o tom důkaz v několika jeho osobních dopisech. Pravděpodobně se asi narodil v chudé chalupnické katolické rodině, prodělal asi různé životní dobové krize své víry jen proto, že patřil ke generaci, která prožívala rakousko - uherské zneužívání katolické církve k státní politice a od Josefa II. ke germanizaci českého národa. Prof. Dr. K. Hujer byl totiž nejen kosmopolitou, ale zároveň věrným synem českého národa a obdivovatelem Masarykovy republiky.

MAGNÓLIE

Nina Svobodová

*Květino kouzelná z království snů a vůní.
kalichu bílý, kalichu zrůžovělý -
na harfě jara tón zní rozechvělý.
jenž napojen je hubbou z novoluní.*

*Tvá vůně éterná, tvá vůně magnólie,
tvá barva z opálu, tvá barva rozechvělá
jak závoj průsvitný se řasí kolem čela
a srdce zlačnělé ty barvy, vůně pije.*

*A v touze horoucí a v touze posmutnělá
z pomezí vidin, snů a doufání
do jarních dnů tvá barva zrůžovělá
pod větrem neslyšným se ke mně naklání.*

TAX RELIEF

Call 1-800-US-BONDS today
for the current rate.

Managva. — Nikaragvský diktátor Daniel Ortega prohlásil, že sedm let války s guerily contras - (jimž pomáhají Spojené státy) - stály jeho zemi už 3 biliony dolarů škod, na vlastnictví a ve ztracené výrobě. V Nikaragvě musí být proto více než polovina národního rozpočtu věnována na národní obranu. Inflační tlak dosahuje roční výše čtyř až pěti tisíc procent. V důsledku této vysoké inflace v letech 1980-87 kupní schopnost průměrného městského dělníka klesla v Nikaragvě téměř o 90 %. Zahraniční dluh této země dosáhl výše 6 bilionů dolarů, což je neúměrně mnoho pro malou Nikaragvu s pouhými třemi miliony obyvatel. Předvídá se, že letošní vývoz do ciziny dosáhne výše 270 milionů dolarů, zatímco dovoz dosáhne výše 700 milionů dolarů. Do toho nejsou ještě započítány dodávky zbraní ze zemí sovětského bloku! Diktátor Ortega prohlásil, že jeho vláda bude musit podniknout některé kroky, „obvyklé v kapitalistických zemích“: bude zrušena státní kontrola cen a mezd; ceny budou určovány tržními podmínkami a mzdy dohodou mezi zaměstnavateli a dělnictvem bez státního zásahu. Dále budou zavedena různá opatření pro šetření; budou zrušeny vládní subvence na celou řadu životních potřeb. Subvence na jedlé tuky a oleje, na mýdlo, na rýži a cukr budou sice podrženy, avšak tohoto zboží je v obchodech stejně stále velký nedostatek. Bez těchto naporostů nutných směrnic o šetření by nebylo možno zlepšit stav nikaragvské marxistické ekonomie, která právě prochází „vážnou a hlubokou krizí“. Dobrotiví levicoví Američané jsou tak naivní, že do Nikaragvy vozi celé nákladní konvoje tzv. „humánní“ pomoci a navíc ještě demonstrují v různých městech proti tomu, že jsou jejich konvoje na hranicích USA v Texasu zdržováni. I když je to kruté, bylo by jim třeba připomenout pravdivost českého přísloví, že láska vede žaludkem. Kdyby věci v Nikaragvě došly totiž tak daleko, že tam budou mít lidé hlad - (SSSR jim totiž žádné potraviny nepošle) - pak by se proti sandinistickému režimu vzbouřili a bylo by tam hned po komunismu! Celý národ by si nedovolil postřílet ani sandinisté!

● ● ●
New York. — Peruánský generální tajemník OSN Javier Perez de Cuellar varoval delegáty členských zemí celosvětové organizace, že Spojené národy utrpí úpadek a budou nuceny

LETEM

skončit svou činnost už letos v říjnu či začátkem listopadu v případě, že členské země do té doby nezaplátí své povinné příspěvky na tuto organizaci. Dne 31. května různé země světa dlužily OSN celkem 690,9 milionu dolarů, včetně 319 milionů dolarů, nezaplacených v předcházejících letech. Nejvíce přispívají na OSN samozřejmě USA; avšak jiné nejbohatší země světa, které se zavázaly hradit 25 % výloh v rozpočtu této organizace za tento rok 1988 dosud nezaplátily nic ze svého dluhu 215 milionu dolarů. Z předcházejících let navíc dluhují světové organizaci ISN asi 252 milionu dolarů. Americká myšlenka založit všesvětovou organizaci OSN je určitě správná, ale naivní Američané ji nikdy nedomysleli do všech důsledků už jen tím, že přistoupili na to, aby v generálním shromáždění měli Sověti tři hlasy (Rusko, Ukrajina a Bělorus) - a USA jenom jeden. Navíc vůbec nepochopili sovětskou proradnost, když si SSSR udělal z OSN „müstek“ k ovlivnění mezinárodního mínění k dekolonizaci Asie a Afriky. Stačí si v té souvislosti vzpomenout situaci, která vznikla v roce 1960 v bývalém Belgickém Kongu. Tehdy prozíravý a moudrý černochoch Moise Tshombe - v nebezpečí zkomunisoání celého Konga hloupoučkým Lumumbou a chytrým Gisengou - (vycvičeným v Moskvě a v Praze) - vystoupil s myšlenkou od ostatního Konga dočasně oddělené provincie Katangy (dnešní Šába), která kryla svým vývozem uranu, diamantu a mědi celé tři čtvrtiny celkového státního rozpočtu celého nového „Zairu“. Belgičanům i celému světu, hluboce věřící protestant Tshombe tehdy říkal: „Vás Belgičany známe už celých 75 let. Udělali jste v naší zemi ohromný kus práce. Nyní jste nám dali zdarma svobodu, děkujeme vám za to, ale neodcházejte, protože vás tu potřebujeme i nadále, zvláště když Lumumba s Kingou jsou ve službách imperialistického sovětského komunismu, který je morem 20. století“. - Nakonec - chudák Tshombe - zaplatil za své spravedlivé a správné myšlenky svým životem. Zabili jej v Alžíru. Ani Tshombova smrt, který byl upřímně prozápadním africkým nadaným politikem - se však tehdejší administrace USA neprobudila, ačkoliv to byla jedinečná příležitost k tomu,

aby USA udělaly totéž, co tak úspěšně dělali Sověti: použili mezinárodní forum OSN k dekolonizaci ujařmených národů sovětského impéria.

● ● ●
Teherán. — Iránská vláda oznámila, že letos v červenci nepošle na výroční muslimskou pout' („haj“) do Mekky žádné poutníky, protože prý Saudská Arábie v tom činí překážky. Irán se prý dnes nikdy neskloní před požadavkem Saudské Arábie, aby kterákoliv islámská země poslala do Mekky tisíc poutníků za každý milion svého obyvatelstva. Pro Irán by to činilo 45,000 poutníků. „Bud' půjde do Mekky 150,000 iránských poutníků, anebo tam z Iránu nepůjde nikdo“. - V červenci loňského roku iránská poutníci - bylo jich 150 tisíc - na rozkaz Chomeiniho zorganizovali v Mekce politickou demonstraci. Požadovali zavedení muslimského fundamentalismu do všech muslimských zemí a svržení vlád, které by se proti tomu vzpíraly; došlo ke srážkám se saudskou policií, při kterých zahynulo za neznámých okolností 402 poutníků, původem většinou z Iránu.

● ● ●
Port-au-Prince. — Haitský demokraticky zvolený prezident Leslie Manigat poslal do výslužby gen. Henry Nemphyho, vrchního velitele branné moci, jakož i dva jiné generály, členy generálního štábu haitské armády, která má ve zbrani 7,000 mužů. Civilního presidenta armádní generálové prostě neposlouchali. Namphy, dřívější předseda vládnoucí vojenské junty - po svržení diktátora Jean-Claude Duvaliera - bez presidenta schválení chtěl učinit v armádě přesuny a poslat do výs-

POTŘEBUJETE POMOCI s úklidem domu, s čištěním nábytku, zahrady, garáže, sklepa či půdy?

Vyčistím Vám odborně čalouněný nábytek, koberce, vnitřek Vašeho osobního auta, posekám zahradu i trávnik před domem, uklidím garáž, basement či půdu za velmi lidovou cenu.

Práci vykonám v den a v čase, které vyhovují Vám.

Volejte „Chris“ večer:

Ž 863 - 4113

anebo: Ž 652 - 8127

(rodina Ryšavých)

Během dne: Ž 484 - 3459 (paní Hanu u Pancnera v Berwynu).

SVĚTEM

lužby některé vysoké armádní důstojníky, čímž jednal protiústavně. V noci z neděle na pondělí 20. června pak obsadil presidentskou residenci, demokraticky zvoleného presidenta Manigata zajal a ujal se vlády sám s vojenskou juntou.

● ● ●
Varšava. — Dne 17. června polský parlament jednohlasně schválil text nové vojenské přísahy, ve kterém byl vypuštěn slib, jímž se dosud vojáci zavazovali, že budou sloužit „v bratrském spojení se sovětskou armádou a s jinými spojeneckými armádami Varšavského paktu“. Vláda k tomu komentovala, že věcně se ve vztazích Polska se SSSR nic neměnilo, a že jde pouze o „modernizaci staré úmluvy“.

● ● ●
Mexico City. — V Mexiku se každoročně v první polovině června slaví „Den tisku“, kdy mexická vláda honosně zdůrazňuje, že v Mexiku existuje úplná svoboda tisku. Toto velké zdůrazňování však vzbuzuje velikánské podezření; kdyby tam svoboda tisku opravdu existovala, věc by mluvila sama za sebe a nebylo by jí potřeba zdůrazňovat. Jen každý slaboch chce svým křikem ukázat, že je silný. O skutečné síle není potřeba mluvit. Mexická svoboda tisku je však silně omezená: novinářům není dovoleno kritizovat vládu jediné vládnoucí „Institucionální strany revoluce“. - Exitují sice odvážní žurnalisté, kteří se rozhodnou

řící pravdu a vládu kritizují, avšak tím riskují své životy. Podle vládních údajů za vlády nynějšího presidenta de la Madrida - t.j. od roku 1982 - tam bylo „neznámými pachateli“ zastřeleno už celkem 5 žurnalistů. Mexická jednota demokratických novinářů však udává, že v té době jich bylo ve skutečnosti zastřeleno 29! Tito žurnalisté se odvážili kritizovat vládní korupci nebo různé nespravedlivé vládní rozhodnutí. Nejvíce pobouřila veřejnost násilná smrt populárního novináře Manuela Buendia, který byl zastřelen před 4 roky za bílého dne na jedné rušné ulici v Mexco City. Pachatel vraždy tohoto oblíbeného politického kritika nebyla nikdy dopaden; lid byl pobouřen tím, že soudní systém se tímto případem zabýval jen s velkou liknavostí. Případy zavražděných novinářů zůstávají v Mexiku nevyřešeny a pachatelé nejsou nikdy dopadeni. Není pochyb o tom, že tyto vraždy byly na vládní rozkaz provedeny samotnou policií. Ve většině případů policie prostě prohlásí, že zastřelení žurnalisté byli zamícháni do ilegálního obchodu s omamnými drogami a že byli zastřeleni členy svých vlastních gangů. Tím pak je celá věc skončena. President de la Madrid stále ujišťuje, že všechny případy vražd žurnalistů budou náležitě vyšetřeny, avšak dosud se nic neděje; na druhé straně president de la Madrid stále ujišťuje, že v Mexiku neexistuje žádná cenzura tisku a že novináři se tam těší plné svobodě projevu... Při této vyloučené lži se vzdělaný president de la Madrid ani nezačervená.

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Port-au-Prince. — V neděli 19. června večer gen. Namphy s částí armády, která mu zůstala věrná, provedl v Haiti vojenský státní převrat. Došlo k bojům mezi jeho věrnými vojáky a stráží prezidenta Leslie Manigata, který ho právě propustil z funkce vrchního velitele branné moci kvůli nepodřízenosti a porušování presidentských výsad. Namphy si totiž počínal, jako by byl prezidentem země sám. Dosud jsou neznámy všechny konkrétní detaily o tom, jak byl tento státní převrat proveden. Pouze bylo oznámeno, že prý Manigat byl převezzen ambulancí do vojenské nemocnice, a že bude vypovězen se země. Namphy pak po provedení státního převratu před televizí oznámil, - se samopalem ve svých rukou - že armáda přebírá vládu v Haiti, a že prý bude vládnout pomocí střelných zbraní. - Manigat byl letos v lednu demokraticky zvolen haitským prezidentem - prvním po dlouhé diktatuře rodiny Duvalierů; svůj úřad pak nastoupil v únoru. Právě před týdnem znovu opakoval své předvolební sliby, že cílem jeho vlády bude „demokratizace a modernizace země, a že armáda musí jen zemi sloužit“. Proto jej nyní sesadil gen. Namphy, který chtěl v chudé Haiti vykonávat skutečnou vládu. I když tím zamezí vlivu komunistické Castrovy Kuby v zemi, bude to mít těžké, aby vyvedl Haiti z bídy.

● ● ●
Praha. — V Praze se 18. června 32 mírových aktivistů z 15 zemí zúčastnilo mírové diskuse, sponzorované skupinou členů čs. nezávislé organizace Charta 77. Mimo jiné se tam také mělo jednat o založení „Evropského mírového parlamentu“. Čs. policie však vnikla do místnosti, kde se schůze konala a zadržela všech 32 cizích mírových aktivistů. Po pěti hodinách policejních výslechů je pak čs. vláda všechny jednoduše vypověděla ze země. Deset přítomných čs. aktivistů bylo zatčeno; ještě v neděli 19. června byli drženi v policejní vazbě.

● ● ●
Ankara. — Dne 18. června v tureckém hlavním městě byl učiněn nezdařený pokus o zavraždění tureckého ministerského předsedy Turguta Ozala; Ozal byl pouze zraněn na své pravé ruce. Pachatel tohoto pokusu o atentát, 32letý Kartal Damirag, byl však ihned chycen a zatčen. Je prý členem ultrapravicové teroristické skupiny „Šedivých vlků“, která provedla v sedmdesátých letech v Turecku řadu politických vražd. K téže skupině, která pracuje v Turecku ruku v ruce s;

komunisty, patřil také Mehmet Ali Agca, který se v roce 1981 pokusil zavraždit papeže Jana Pavla II. a nyní sedí v italském vězení. Sedm podzemních teroristických skupin, včetně „kurdistické strany práce“ a „komunistické strany Turecka“ si přivlastnilo zodpovědnost za tento pokus o atentát na tureckého ministerského předsedu. Ozal sám se domnívá, že tento pokus o jeho zavraždění má na svědomí některá skupina, která se přičí jeho snahám o zlepšení vztahů Turecka s Řeckem. Právě o tři dny dříve navštívil totiž sám Athény, kde jednal s řeckým ministerským předsedou Andreas Papandreu o zlepšení vztahů mezi oběma zeměmi, zatíženými třistaletou tureckou okupací Řecka a dnešní situací na rozděleném ostrově Kypru.

● ● ●
Suva, Fiji. — Napětí mezi menšinovými domorodými Melanézany a přistěhovalými Indý - (kteří dnes tvoří většinu obyvatelstva na souostroví Fiji) - stále vzrůstá. Melanéska armáda se už dříve zmocnila vlády v této ostrovní říši a potomkům Indů, kteří přišli na Fiji v 19. století za prací, upírá všechna politická práva, ačkoliv tito tvoří většinu obyvatelstva. Nedávno vedení Fijijské nacionalistické strany poslalo indickému ministerskému předsedovi Rajiv Gandhimu telegram, ve kterém požadovalo, aby Indie repatriovala své obyvatelstvo, které bylo přivezeno na Fiji za britské koloniální vlády. Tím prý přispěje ke stabilitě této země. Na souostroví Fiji dnes žije asi půl milionu lidí.

● ● ●
Amán. — Jordánsko, které na nátlak Izraele nemělo úspěch v nákupu zbraní ve Spojených státech, se smluvně zavázalo koupit nejnovější francouzské stíhačky typu „Mirage 2000“ ve Francii. Počet objednaných letadel není znám; pouze se ví, že jejich celková cena je „několik set milionů dolarů“. Podle jedné dřívější zprávy Jordánsko chtělo koupit 20 stíhaček uvedeného typu a zmodernizovat 15 stíhaček staršího typu „Mirage F-1“.

● ● ●
Porto Novo. — Bývalá africká francouzská kolonie Dahomey - (dnešní západoafrická země Benin, o něco menší než Československo a má asi 4 miliony obyvatel) - je ve velmi úzkých vztazích se SSSR. Už čtyřikrát dovolila Sovětskému svazu uskladnit v opuštěných kamenných lomech ve středu země jeho radioaktivní odpadky; za to Benin obdržel od SSSR 26

LETEM

SVĚTEM

letadel typu „Antonov“. Černošský vojenský diktátor „Lidové republiky Beninu“, prezident - generál Mathieu Kerekou, předseda vládnoucí „marxisticko - leninské strany lidové revoluce Beninu“, utvořil už v dubnu „zvláštní soud státní bezpečnosti“, který má soudit 15 důstojníků, kteří se předtím bezúspěšně pokusili o státní převrat proti jeho vládě. Tito důstojníci prý jsou členy „komunistické strany Dahomeye“, která je dnes zákonem zakázána. Politici pozorovatelé se domnívají, že tito důstojníci chtěli učinit z Beninu plně komunistickou zemi, což se jim však nepodařilo. Benin připomíná země, které jsou na poloviční cestě ke komunismu, avšak dosud nejsou sovětskými satelity. Při té příležitosti snad je možno připomenout případy zemí jako jsou Habeš, Lidová republika Kongo - (býv. francouzská kolonie), Jižní Jemen, Afghanistan, Nikaragva a možná i jiné. Sověti dnes postupují opatrně v jejich naplňovaném komunistování zemí tzv. Třetího světa. Varují se vyvolat v nich násilnou revoluci, která by se mohla náhodou nepodařit. Aby nezbudili silný mezinárodní odpor proti svému imperialismu - (prostřednictvím svého marxistického hesla „Proletáři všech zemí, spojte se“) - naučili se chodit v Asii, v Africe a v Oceánii „po špičkách“. - Důkaz toho, že Sověti jsou přítomni v dnešním Beninu, přinesl sám sv. Otec Jan Pavel II., když poslal před dvěma roky do Československa na výroční Cyrilometodějské oslavy na moravský Velehrad za sebe právě černošského kardinála z Beninu, o němž věděl, že mu Husákova komunistická strana nemůže odmítnout navštěvní vízum. A tak tam byl k velkému potěšení našich věřících, kteří se tak přímo dověděli, že Kristova církev stále klíčí a roste, i když je v Československu 40 let pronásledovaná.

● ● ●
Kampala. — Také do východoafrické Ugandy se rozšířila zhoubná nemoc AIDS, která nezná hranic; šíří se tam však stejně jako jinde v černošské Africe - u heterosexuálních lidí, kteří si dovolují mimomanželský pohlavní styk; na rozdíl od civilisovaných Američanů se afričtí černoši o homosexuální praktiky nezajímají. Na vládní rozkaz lékaři v postižených územích Ugandy vedou - (stejně jako tomu je v USA) - výchovnou kampaň o tom, jak se AIDS

přenáší, a jak je nutno se chovat aby se jí zabránilo. I černošským školákům je všechno vysvětlováno a musejí o nebezpečnosti této nemoci psát různé školní úlohy. Prostitutky z hotelů už úplně vymizely, protože jsou přestrašeny z nákazy nemoci AIDS, které se v Africe říká „štíhlá nemoc“, protože nakažené osoby stále více chřadnou a hubnou. Někteří lidé z Ugandy i z okolních zemí, kteří hledají ochranu proti AIDS nebo zázračné vyléčení z této nemoci, chodí pěšky do Ugandy do svatyně Navštívení Panny Marie ve vesnici Mbuye při tanzánské hranici, kde se prý v prosinci 1987 zjevila Panna Maria. Z tamního údajně „zázračného“ pramene si pak odnášejí celé konve „uzdravující vody“ a někteří tvrdí, že byli touto vodou z nemoci AIDS vyléčeni. Podle některých, také prach z těch míst má stejnou zázračnou moc. Jsou-li tyto věci pravdivé, dobře tomu tak, ale nesmí se zapomínat, že se lidé musejí hlavně proti AIDS sami chránit tím, že se vyvarují mimomanželského pohlavního styku.

● ● ●
Lima. — Dne 12. června se peruánské policii podařilo zatknout v šestimilionovém hlavním městě Limě 43letého Osmana Morote-ho, vrchního vojenského velitele marxistických guerilů „Zápné stezky“, považovaného za „osobu číslo dvě“ v celém tomto marxistickém maoistickém hnutí; „osobou číslo jedna“ zůstává jeho zakladatel, bývalý profesor filosofie, Abimael Guzman, který se stále skrývá v lesích. Za osm let existence tohoto guerilového hnutí bylo zabito více než 10.000 Peruánců. Hnutí „Sendero Luminoso“ usiluje o svržení peruánské zvolené vlády a o založení marxistického „státu farmářů a dělníků“ v Peru. Morote přijel do Limy ze severního andského pohoří, aby tam koordinoval teroristické akce městských guerilů. Dne 13. června v noci pak guerilové zavraždili v autě na opuštěné cestě 25letého amerického agronoma Constantine Orson Gregory z Los Angeles a jeho peruánského spolupracovníka.

● ● ●
Angola, LA. — Vrah a lupič Edward Byrne Jr., 28letý, zemřel 13. června popravou na elektrické židli státu Luisiany, když předtím Nejvyšší soud ve Washingtoně odmítl požadované oddálení jeho popravy. Byrne se v roce 1984

„romanticky zachoval“ vůči jedné mladé pokladnici u gasolinové pumpy a když ji „pomiloval“, tak ji oloupil a utloukl kladivem k smrti. Byl už 3. osobou, popravenou v Luisianě v tomto roce, 18. osobou, popravenou v tomto státě od roku 1976, kdy US Nejvyšší soud opět dovolil státům vykonávat rozsudky trestu smrti. Byrne byl zároveň od r. 1976 stou osobou, popravenou v USA.

● ● ●
Moskva. — Dne 13. června sovětský Nejvyšší soud rehabilitoval tři přední bolševiky, popravené za velké Stalinovy čistky v roce 1936; byli to Lev Kameněv, Gregory Zinoviev a Karl Radek. Vládní noviny „Izvestia“ k tomu oznámily, že prý „soud vrací těmto tragickým osobnostem jejich čest a jejich jména“ - (životy jim už vrátit nemůže) - jako „součást kampaně, povzbuzující k otevřenějšímu diskusím o klíčových otázkách v sovětském politickém životě a k odstranění systému, utvořeného Stalinem“. - Jiný významný bolševik Nikolai Bucharin byl rehabilitován už letos v únoru, protože jeho ekonomické teorie se podobají nynějšímu reformnímu úsilí Michaila Gorbačova. Zinoviev a Kameněv, věrní přívrženci Stalina proti „sociálně demokratickému“ Trockému, byli popraveni po monstrprocesu, na kterém byli obviněni ze zrady proti Stalinovi. Leon Trocký, který byl v roce 1940 v exilu v Mexiku na Stalinův rozkaz zavražděn, doposud rehabilitován nebyl.

● ● ●
Jeruzalém. — Bouře Palestinců se poněkud uklidnily, avšak ne úplně. Dne 15. června Palestinci na zabraných územích na nátlak podzemí zachovávali jednodenní stávkou na protest proti izraelské okupaci. Došlo ke třem konfrontacím mezi obyvateli zabraných území a izraelskými vojáky; při jedné z nich - blízko Betléma - byl zastřelen 19-letý palestinský mladík. V odvetu za tuto stávku izraelská okupační armáda zvýšila vojenské hlídky; na týden zavřela ve východním Jeruzalémě a v celém Předjordání 16 arabských autobusových linek a zároveň rozkázala znovuzavření všech 1,200 palestinských škol v Předjordání, do kterých chodí asi 300.000 studentů. Slíbila, že školy budou brzo zase otevřeny, nedejde-li mezitím k násilnostem. Bylo také oznámeno, že kvůli palestinským demonstra-

cím letos navštívilo Izrael o 40 % méně cizích turistů než obvykle. - Dne 12. června vybuchly v obchodním ústředí „Dizengoff Center“ v Tel Avivu tři požárové bomby; z tohoto incidentu izraelské autority vyvodily, že Palestinci mění svou taktiku; zatímco dříve hromadně házeli kamením na izraelské vojáky či na kolonisty v zabraných územích, nyní ojedinelí teroristé budou pomocí gazolinových bomb provádět útoky také uvnitř Izraele. Dva izraelské ministři vyběhli vojáky i kolonisty, aby ihned zastřelili každého Palestince, který by nesl gazolinovou bombu. - Dne 13. června byl deportován do USA jako „burič“ 44-letý Američan palestinského původu Mubarak Awad, který chtěl v okupovaných územích po vzoru Mahatma Gandhího zorganizovat trpný odpor obyvatelstva proti Izraeli bez násilí, čili civilní neposlušnost. - Dne 16. června ve městě Nablus - 40 mil severně od Jeruzaléma - byl jeden izraelský voják v autě lehce zraněn kulkou, údajně vypálenou některým Palestincem. Město bylo ihned armádou odříznuto od ostatního světa a bylo pátráno po pachatelích. Bylo vyšetřováno asi 50 Palestinců, kteří při výslechu musili stát na jedné noze. Armáda přičítá tomuto incidentu značný význam, protože dosud Palestinci neuzívali střelných zbraní. - Dne 17. června na naléhání kolonistů, vytýkajících izraelské armádě mírnost vůči Palestincům, tato zahájila provádění „kolektivních trestů“ proti Palestincům. Na západním pobřeží Jordánu zbořila buldozery 18 namátkou vybraných arabských domů a 10 dalších „zapečetila“; zalila jejich vchody betonem. Kolonisté naléhají, aby armáda buldozery ničila vybrané palestinské domy, srovnávala se zemí jejich olivové sady a aby byli deportováni z každé vesnice tři namátkou vybraní Arabové na odstrašení ostatních. (Nacisté si během 2. světové války nepočínali jinak.) Kolonisté jinak hrozí, že neučiní-li to armáda, zjednájí si „spravedlnost“ sami a budou vyhlazovat celé arabské vesnice. - Politici pozorovatelé říkají, že izraelské autority se kloní spíše k pravici a k radikalismu a odklánějí se od směrů, které hlásají umírněnost vůči Palestincům a chtějí respektovat jejich lidská práva. V této souvislosti také vykládají rozhodnutí izraelské Strany práce, že 73-letý státník a diplomat Abba Eban už nebude - údajně kvůli svému věku - kandidovat za stranu do izraelského parlamentu při letošních listopadových volbách. Mnohé

cizí osobnosti litují tohoto rozhodnutí, protože Eban byl v Izraeli jednou z mála osobností, které si udržely střízlivou hlavu a zůstaly idealisty, kteří požadovali v Izraeli opravdovou demokracii pro všechny, jakož i plné respektování lidských práv Palestinců. Také vyjádřil svůj naprostý nesouhlas s nelidským, krutým a brutálním způsobem, jímž Izrael jednal s Palestinci během posledních bouří. I členové jeho Strany práce jej považovali za příliš mírného. Eban je intelektuál, známý v cizině svým dílem „Heritage, Civilisation and the Jews“; sám také komentoval na americké televizi program téhož názvu.

● ● ●
Washington. — Po 2. světové válce komunisté často užívali bývalých nacistických zločinců ke svým službám; už několikrát bylo také odhaleno, že i Spojené státy v této věci někdy jednaly podobně, hlavně v případech vědců, jakým byl na př. vynálezce raket „V1“ a „V2“, K. von Braun, který pak pomohl USA vybudovat obranu nukleárních střel různého typu. Ve zprávě kterou právě uveřejnil US tajemník spravedlnosti Edwin Meese, protišpiónážní služba US armády CIC užívala po dobu 10 let - (až do roku 1956) - jako výzvědného agenta v boji proti komunismu v Rakousku belgického občana Roberta Jan Verbelena, který se pak v roce 1959 stal naturalizovaným rakouským občanem, ačkoliv belgická spravedlnost po něm pátrala kvůli válečným zločinům ve službách nacistů. Tehdy USA úplně zatajily, že Verbelen žil v Rakousku. - Nyní na žádost americké židovské organizace „Protidefamační ligy B'nai B'rith“ - US department spravedlnosti připravil tuto 92. stránkovou studii.

● ● ●
Washington. — Velké části Spojených států, zejména zemědělské státy středozápadu (mezi řekami Missouri a Ohio) a jihovýchodu (včetně Texasu) byly letos na jaře postiženy katastrofálním suchem, které podle slov tajemníka zemědělství Richarda Lynga by mohlo způsobit „hroznou pohromu“, bude-li trvat dále. Vrchní meteorolog departamentu zemědělství Norton Strommen oznámil, že v důsledku tohoto sucha stav úrody v USA bude asi nejhorší od let 1934-36, kdy došlo k pohromě zvané „dust Bowl“. Odhorníci meteorologických dějin Spojených států - (kde vodní srážky jsou měřeny od roku 1870) - však ujišťují, že v minulosti byly různé části

Spojených států občas postiženy velkým suchem, a že tedy letošní sucho nepředstavuje nic nevídaného a zcela nového. V severním Illinois je normálně červen nejdeštivějším měsícem celého roku; letos nám tady v červnu téměř vůbec nepršelo. V Chicagu spadne v červnu normálně 4.08 inče vodních srážek; letos však nám vůbec ani nezapršelo. Sever státu Illinois prý od roku 1870 zakouší letos velké sucho už po sedmé. - Protože město Chicago čerpá vodu pro svou spotřebu z Michiganského jezera, máme tu vody stále dostatek, vzdor všem vedrům a suchu. Horší tomu je na předměstích, která mají své vlastní vodní systémy, závislé na vodních srážkách. Jejich vodní rezervy se vyprazdňují a na desítkách předměstí bylo zakázáno užívat vody k zalévání zahrádek a trávníků. Chicagská čistička vody poskytuje vodu pro 3 miliony občanů vnitřního města a pro 1.5 milionu obyvatel některých předměstí. Podle zprávy departamentu zemědělství z 12. června se čekalo, že v Illinois bude 60 % úrody zimní pšenice „slabá a málo uspokojivá“; úroda sojových bobů se čekala slabá ze 63 %, a úroda kukuřice ze 41 %; tato čísla se ještě více zvýší, bude-li sucho dále pokračovat. Ještě více prý jsou postiženy státy Montana, Severní a Jižní Dakota a Alabama. V Severní Dakotě prý je letos nejhorší sucho od roku 1922 a jsou obavy, že tam bude v některých místech nutno snížit stav dobytka až o 50 %. V údobí vzrůstu polních plodin od 1. dubna do 16. června spadlo v Chicagu pouze 36 % normálních srážek, v Dubuque v Iowa 29 %, v Cedar Rapids 19 %, v Michiganu, Detroitu 35 % a ve státech Ohio, Wisconsin a Minnesota méně než 50 %. Ve Washingtoně se department financí raduje z toho, že nebude potřeby poskytovat farmářům federální subvence kvůli příliš nízkým cenám obilí, protože následkem sucha ceny obilí a požívatin se později silně zvýší. Firmy, které zpracovávají potraviny, začínají už nyní skupovat zásoby sojových bobů a kukuřice, jejich ceny v důsledku této silné poptávky rychle stoupají. - Kvůli suchu také trpí lodní doprava na řekách, zejména na řece Mississippi. V Memphis je hladina řeky Mississippi o celých 12 stop nižší než normálně a proto se čeká, že by mohla ještě klesnout o další dvě stopy. Proto tam nyní často dopravní čluny s nákladem oleje, obilí, uhlí, kovové rudy či chemikálií, uváznou na písčinatech a musejí být vytahovány pomocí vlečných člunů. Tyto

však samy uváznou, je-li tam hloubka menší než 9 stop. Tak například 15. června v blízkosti Greenville - (470 mil severně od New Orleansu) - asi 400 nákladních člunů blokovalo proud řeky, zatímco 20 vlečných lodí se je snažilo vyprostit. Přitom vyhlídky do budoucna prý nejsou dobré, protože na středozápadě a na jihovýchodě země stále trvá vysoký barometrický tlak a neví se, kdy tento stav skončí.

● ● ●
Washington. — US námořnictvo a Státní department právě vyšetřují případy čtyř US marinů, členů bezpečnostní stráže, kteří konají službu v budově US velvyslanectví v Havaně na Kubě. Vytykají se jim jejich příliš přátelské styky, zvláště s kubánskými kráskami, které jim za dolary splnily všechna mužská přání, spily je ruskou vodkou a pak z nich „talahy“ nějaká americká vojenská tajemství. Už před dvěma roky vypukl podobný skandál stráže US marinů na US velvyslanectví v Moskvě; tehdy byl jeden z nich usvědčen ze špiónáže pro SSSR, protože sovětská děvčata na nátlak a za souhlasu sovětské tajné policie GPU neposkytovala naivním Američanům „postelní“ přiznání zdarma.

● ● ●
Washington. — Ekonomové z povolání upozorňují v těchto měsících před presidentskými volbami na to, že žádný z obou kandidátů, ani republikán George Bush ani demokrat Michael Dukakis, nemůže otevřeně přiznat US voličům pravdu o dvou předních problémech US ekonomie; kdyby někdo z nich byl příliš upřímný a otevřený, jistě by při volbách prohrál. Proto oba musejí trochu zatajovat skutečný stav věcí, ne-li přímo lhát. Až bude příštím US prezidentem demokrat či republikán, bude musit hned po volbách podniknout kroky k vyrovnaní obrovského US rozpočtového schodku. Jak spojenecké vlády tak i burzy a peněžní ústavy na celém světě budou silně naléhat na vyrovnaní US federálního rozpočtu, protože jinak by na svět čekala nová hospodářská krize. Před

dvěma týdny to řekl otevřeně ve Washingtoně ředitel západoněmecké národní banky Karl Otto Pohl; stejně se také vyjádřil Michael Camdessus, ředitel Mezinárodního měnového fondu.

Jaké kroky bude nutno podniknout k vyrovnaní federálního rozpočtu? Národohospodáři nevidí jiné účinné cesty než zvýšení daní a snížení federálních výdajů. Snížení výdajů se čeká hlavně v oboru zbrojení a národní obrany jakož i v sektoru sociálních služeb ve prospěch jednotlivců; tak bude např. snížena pense „social security“ a asi silně bude omezena veřejná výpomoc „welfare“, jejíž „reforma“ se už připravuje. Toto všechno, zvláště zvýšení daní, není populární; proto o tom ani jeden kandidát na prezidentství nemluví. Vzpomínají si, že v roce 1984 Walter Mondale kvůli své přímosti o nutnosti zvýšení daní ve volbách prohrál na celé čáře. - Druhý problém US ekonomie, úzce spojený s prvním, je skutečnost, že US zahraniční dluh v různých formách stoupá celkem asi o 150 bilionů dolarů ročně. Tyto peníze bude jednou nutno vrátit a mezitím se z nich musí platit úroky. Kam to povede, bude-li to tak trvat dále? Ekonomové nám na to odpovídají jednoznačně: v bližší či vzdálenější budoucnosti dojde k vyúčtování; životní úroveň v USA bude nakonec stále klesat. Doposud různými vládními triky stále stoupala - (aspoň pro některé vrstvy obyvatelstva) - avšak co je moc, to je moc! S tím si však prý nemusíme lámat hlavu; na to doplatí teprve budoucí generace. V této souvislosti ekonomové rádi citují národohospodářského teoretika Johna Maynarda Keynesa, který prý sám řekl: „Konec konců, po uplynutí delší doby všichni budeme mrtví. - Co bude v té době, o to at' se starají naši potomci.“ - Naše vlády hledají mezitím kosmetické úpravy naší ekonomie, které nám zajistí aspoň na krátkou dobu jakési zvýšení naší spotřebitelské schopnosti. Specialisté v národním hospodářství tyto věci vědí, avšak o tom mnoho nemluví, protože americký lid o tom nerad slyší.

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

SPORT

KOPANA VE SVĚTĚ

ME 1988

Výsledky 1. skupiny:

Záp. Německo - Itálie 1:1
Záp. Německo - Španělsko 2:0
Záp. Německo - Dánsko 2:0
Itálie - Dánsko 2:0
Itálie - Španělsko 1:0
Španělsko - Dánsko 3:2

Tabulka

1. Záp. Německo	5:1	5
2. Itálie	4:1	4
3. Španělsko	3:5	2
4. Dánsko	2:7	0

2. skupina

SSSR - Anglie 3:1
Holandsko - Irsko 1:0
Irsko - Anglie 1:0
SSSR - Holandsko 1:0
SSSR - Irsko 1:1
Holandsko - Anglie 3:1

Tabulka

1. SSSR	5:2	5
2. Holandsko	4:2	4
3. Irsko	2:2	3
4. Anglie	2:7	0

Polofinále

Záp. Německo - Holandsko
SSSR - Itálie

Z letošního ME v kopané v NSR

V pátek 10. června 88, po osmé hodině večer začalo první utkání mezi Itálií a Záp. Německem v Düsseldorfu. Poslední finalové, ve kterém se rozhodne o vítězi, se sehraje na olympijském stadionu v Mnichově v sobotu 25. června odpoledne o pul čtvrté. Osm národních reprezentačních jedenáctek, které prošly kvalifikací, bylo rozděleno do dvou skupin. V první, jak jsme již o tom psali je hostitel - NSR - a dále ještě Itálie, Dánsko a Španělsko. Ve skupině „B“ zase Anglie, Irsko, Holandsko a SSSR. Každý ve své skupině hraje s každým, ale jen dva prvé týmy postupují dál. Dojde tedy ke dvou semifinálovým zápasům, a to první z „A“ bude hrát s druhým z „B“; a zase první z „B“ skupiny s druhým z „A“ mužstev. Vítězové se střetnou ve finále. Těchto patnáct

zápasů se hraje v sedmi městech. Po dvou utkáních v Düsseldorfu, v Hannoveru, Stuttgartu, v Kolíně nad Rýnem, v Gelsenkirchenu, Frankfurtu nad Mohanem a Mnichově; zbývající jeden pak v Hamburku.

Mistrovství Evropy v kopané - zkráceně „EURO 88“ není letos pouze senzací pro diváky na stadionu, ale vedle olympiády i jednou z největších sportovních událostí letošního roku a tu si současně sdělovací prostředky pochopitelně nenechají ujít. Přibližně tisíc čtyřista novinářů, čtyřista fotografů a tisíc dvě stě rozhlasových či televizních spolupracovníků je letos akreditováno v Záp. Německu. Přihlášek přišlo ještě mnohem víc. Ale kapacita jednotlivých stadionů větší počet nedovolila. Jak velký zájem je o tuto nejvyšší evropskou fotbalovou soutěž, dokazuje skutečnost, že většina národních a mezinárodních televizních společností, jako třeba Eurovise nebo Intervise, požádala o práva přenosu. K tomu všemu se pochopitelně přidružila i celá řada soukromých televizních stanic. Pokud jde o rozhlasové stanice a tiskoviny vůbec, kdo ví, zda se nakonec vůbec podaří učinit si o jejich počtu a rozmanitosti opravdu přesný přehled.

Ovšem západoněmecká města, kde se jednotlivá utkání evropské soutěže budou hrát, poskytnou návštěvníkům víc než jen kopanou. Tak třeba Düsseldorf, kde se hrál zahajovací zápas mezi Itálií a NSR 10. června a pak ještě 15. června utkání Anglie Holandsko, se považuje za středisko celého mistrovství. Snad proto, že v tamním hotelu Hilton bydlí členové pořádatelského výboru a že na výstavišti v „hale č. 6“ hned vedle stadionu - je umístěno velkorysé ultramoderní tiskové středisko pro zástupce všech mezinárodních medií. Pro ty také město samo uspořádalo 9. června obrovskou „Riverboat - Scuffle“,

tedy velkou slavnostní jízdu parníkem po Rýnu s jídlem, muzikou, tancem a jinou zábavou. Nesmíme odhlédnout také od skutečnosti, že Düsseldorf letos zrovna slaví 700. výročí svého založení, a že při této příležitosti se pořádají desítky i jiných zajímavých „happeningu“.

Podle abecedy je Frankfurt nad Mohanem druhé místo letošního fotbalového mistrovství Evropy. Na tamním lesním stadionu se 14. června střetla Itálie se Španělskem; a 18. června Anglie se SSSR. Středobodem města bylo náměstí před starou Operou, kde na obrovské videové světelné ploše bylo možno sledovat všechna utkání i mimo Frankfurt a nescházel ani oficiální film, prostřednictvím kterého se Frankfurt nad Mohanem uchází o uspořádání OH r. 2004. Ovšem páni měšťtí konšelé hlavní pozornost věnovali zemím, jejichž reprezentanti v jejich městě hráli. A tak na stejném náměstí, kde se lidé koukali na kopanou, byla i celá řada provizorních stánků a restaurací, ve kterých mohl každý ochutnat, co se jí a pije v Itálii, ve Španělsku, v Anglii a v SSSR. No prostě - americký způsob „byznysu“ - je letos v NSR plně použit.

V Gelsenkirchenu hrála 14. června NSR s Dánskem; a 18. června Irsko s Holandskem. I toto město se rozhodlo přiblížit svým občanům gastronomii zemí, které tam reprezentovali jejich fotbalová národní mužstva a spolu s obchodní komorou uspořádali na severu Gelsenkirchenu „Dánský týden“, na jihu zase „Irský“ a na jihozápadě „Holandský týden“. A to nejen ukázkami jídla a pití, ale i ostatních výrobků denní potřeby. V tamní městské knihovně se konala výstava knih o fotbalu, na stejný námět se promítaly v kinech filmy a západoněmecký mládežnický svaz uspořádal fotbalovou soutěž dorostu přímo na ulicích ve středu města.

Po „g“ přijde v abecedě „h“ - jako Hamburk - kde se konalo jen jedno utkání a to semifinálové 21. června, mezi vítězem „A“ skupiny a druhým ve skupině „B“. Kopaná s jídlem a pitím jdou podle názoru pořadatelů zřejmě ruku v ruce, protože i hamburští gastronomové se rozhodli uspořádat mezinárodní kuchařské hody. A protože předem nikdo nevěděl, kdo bude v semifinále

hrát, tak v tomto přístavním městě bylo otevřeno deset hospod najednou. Za každý stát letošního mistrovství jedna. Servirovaly se polévky, ryby, masa a moučníky. A tak ti, kteří měli ještě dost sil, mohli po cizokrajném pohoštění navštívit operu, operetu, divadla, koncerty pod širým nebem a pochopitelně i hamburskou noční světoznámou zábavnou čtvrtí.

A pak přišel Hannover, kde se 11. června střetli Dánové se Španěly; 15. června pak reprezentanti Irska a SSSR. Tam se páni radní města rozhodli pro tzv. hráčskou promenádu na severním břehu místního jezera. Každý si tam mohl vyzkoušet, jak je dobrý nebo jak nadaný pro ten - který sport pod širým nebem. To vše, pochopitelně, pod dohledem odborníků a když se unavil mohl si odpočinout při melodických mnoha orchestrů, jejichž paleta byla velmi pestrá: od džezu až po ten nejnovější výkřik moderny. A protože ani v Hannoveru to nešlo bez jídla, tak i tam byly na náměstí před radnicí připraveny labužnické hody. Na jídelničku byla i největší španělská pochoutka - rizoto s masem a do ruda uvařením či upečením krabi, vše pořádně prokořeněno šafránem.

V Kolíně nad Rýnem o vítězství bojovalo Holandsko se SSSR, a Itálie s Dánskem. První zápas se konal 12., druhá 17. června. A jak bylo připraveno město na nával diváků? Dočetli jsme se, že všestranně a zároveň i jen obyčejně. Tato jednoduchá odpověď není nesympatická. Kolíňáci říkali: „Rozhodli jsme se představit se zahrničím návštěvníkům tak, jací opravdu jsme každý den. Nic neretušujeme ani nezakrýváme. Ať poznají, jak opravdu žijeme.“ A to zasluhuje potlesk.

Nyní přeskochíme abecední pořádek a podíváme se do Stuttgartu. 17. června tam hrálo Španělsko se Záp. Německem a 22. června tam došlo k druhému semifinálovému zápasu vítěze skupiny „B“ a s druhým v „A“. Toto živé město nad řekou Neckarem - skoro zázračně vyrostlé z trosk 2. světové války - jehož strmé stráně jsou prorostlé prvotřídní vinnou révou - hned jak se říká za humny - je na špičková fotbalová utkání zvyklé. Letošního 25. května se tam například hrálo fotbalové utkání o Pohár evropských mistrů mezi PSV Eindhovenem a Benficou Lisabonem. Tedy i v této švábské metropoli jsou sice na všechno dobře připraveni, ale nic mimořádného tam na radnici nepřipravili.

Our 105th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and convenience
for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Sparta A.B.A. pořádá v neděli 26. června 1988

PIKNIK

v National Grove Des Plaines Ave.
& 29. ulice North Riverside zahrada č. 2

„K TANCI A POSLECHU BUDE HRÁT ORCHESTR KONCERTINA“

JÍDLA A PITÍ DOSTATEK

Výborné bramborové placky!

Sparta A.B.A. srdečně zve všechny přátele a známé

Začátek v 11 hodin

A tak se dostáváme k poslednímu městu letošního fotbalového mistrovství Evropy k Mnichovu. Tady na olympijském stadionu se střetla 17. června Německá spolková republika se Španělskem a 25. června se rozhodne ve finálovém zápase o vítězi. Toto hlavní město Bavorska je natolik atraktivní, že i ony navíc chystané „happeningy“ v areálu olympického parku by snad ani nebyly třeba. Přesto se hodlá představit v té nejlepší podobě, aby příznivci onoho týmu, který skončí na 2. místě, nebyli zklamáni.

Tím se také dostáváme k jádru věci. Kdo má největší naděje stát se mistrem Evropy? Pochopitelně, že na tuto otázku není stoprocentní odpověď. Přesto si ji ale kladou všude, kde je o kopanou zájem, a to i v novinách, v rozhlasu a televizi. A tak jsem ji položil i já našemu sportovnímu redaktorovi Karlovi Janovskému, kterého vítám v našem vysílacím studiu. „Kdo by podle tvého názoru mohl být mistrem Evropy?“

No, mám za to, že letošní ME je nejvyrovnanější v historii této soutěže vůbec. Kandidátů na prvenství v Evropě je několik. Domácí prostředí by mělo mluvit pro mužstvo NSR, které má pohromadě velmi dobrý celek, ve kterém budou hrát už nyní 4 jejich legionáři z Itálie, z nichž největším kanonýrem je bezpochyby dosavadní hráč „Bayern Mnichova“ Lotha Matheus; ten přestoupil před časem do „Inter Milana“. Němci jsou také na sázkové burze klasifikováni jako mužstvo č. 1. Jejich kurs - (poslední kurs je 17 a půl ku desíti) - znamená, že kdo vsadí 10 marek na prvenství mužstva NSR, získává 70 marek. V NSR jsou nyní sázkové kanceláře i na jednotlivé zápasy.

Kdo by mohl NSR ohrozit? Těch kandidátů je mnoho. Myslí si, že až snad na Irsko. všichni mají šance. Obě skupiny evropského šampionátu jsou velmi silné, i když se mi zdá, že ta prvá je silnější. Úvodním utkáním v ní bude Itálie s NSR. Bude to první zápas vůbec v pátek večer v Düsseldorfu, a to bude asi klíčové utkání, které nám hodně napoví. Můj typ je však z druhé skupiny. Je to mužstvo Anglie, které se opírá o skvělého brankáře, nejstaršího účastníka ME, Petera Shiltona z Derby County, kterému už bude v září 39 let, ale stále patří k světové bankářské extra třídě. A kanonýrem mužstva Anglie je nejlepší střelec posledního MS Gerry Lineker, který dnes jinak hraje za Barcelonu. Tak se mi chce zdát, že

Anglie je favoritem č. 1. Mohu se mýlit a je to těžko předvídat. Kdybych věděl, kdo vyhraje, tak se stanu během týdne milionářem. Pokud by šlo o sympatie, moje sympatie by byly na straně Španělska - když nehraje Československo.

Na závěr ještě několik čísel o velikosti 8 západoněmeckých stadionů, kde bylo a je hráno o letošní pohár ME.

Na stadionu v Düsseldorfu je místo pro 64,400 diváků. V Gelsenkirchenu pro 70,748, v Hannoveru pro 60,366, v Hamburku pro 61,330, ve Stuttgartu pro 70,705, ve Frankfurtu n/ Moh. pro 61,056, v Kolíně n/ Rýn. pro 60,584 a kapacita mnichovského olympijského stadionu činí 77,019 míst. To všechno sečteno, a až na Hamburk, násobeno dvěma zápasy činí o něco víc než 994 tisíc vstupenek. Jistěže ne každý z těchto skoro milionu návštěvníků si bude muset vstupenku zaplatit z vlastní kapsy. Ale i když odečteme čestné hosty, hráče, novináře a reportéry, je to moře lidí. Předprodej byl podle posledních zpráv nad očekávání dobrý. A tak když k tomu ještě připočítáme další příjmy - a to nejen za práva přenosu - je finančně letošní ME dobře zajištěno.

MS 1994 v USA?

FIFA - světová fotbalová asociace má během příštího týdne schůzku, na níž bude rozhodnuto, kde bude uspořádáno mistrovství světa v r. 1994.

Jedním ze tří kandidátů jsou Spojené státy a většina fotbalových expertů očekává, že jim toto uspořádání MS 1994 bude přiděleno.

Další dva zájemci - Maroko a Brazílie - nemohou zaručit FIFA finanční zisk, bez kterého tato světová organizace nemůže existovat.

USA splnily veškeré podmínky v otázce stadionů, ubytování a telekomunikací. Proto nyní jen čekají na kladné vyřízení podané žádosti.

Rozhodnutí padne 4. července v Den prohlášení ameri-

cké nezávislosti. Velmi pěkný dar od FIFA Spojeným státům k jejich 212. výročí svobody.

★

Sovětský fotbalista do Francie?

Sovětský klub 1. divize Spartak Moskva dal svému hráči povolení k přestupu do francouzského klubu Toulouse.

Je to 29letý obránce Vagiz Khidiatullin, který podepsal s Toulousem dvouletou smlouvu.

Dle sovětského tisku dostanou povolení i další hráči, kteří mají zájem hrát za kluby mimo SSSR.

Tony Schumacher do Turecka?

Bývalý brankář národního mužstva NSR - 34letý Tony Schumacher - podepsal smlouvu s tureckým mužstvem Fenerbahce.

Schumacher obdrží 500,000 dolarů ročně. K tomu byt, auto a další výhody. Jeho smlouva vyprší za 2 roky.

★

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Metro - Liga

Gr. White - Sparta 0:1

Velmi dobrý výkon celého mužstva Sparty přinesl zasloužené vítězství a zisk dalších dvou cenných bodů.

Manažer Sparty Jarda Fajkus měl k dispozici následující hráče: Hagemann - Bell, Kouwe, Wolf, Gillam, Sezonov, Limbrick, Glending - Loncar, Daniels, McClements, Metzger, Wagener.

V první půli zápasu Sparta hrála proti větru, avšak i přesto si vypracovala dvě velké šance, které brankář Gr. White - Macher - zachránil.

Takže druhý poločas patřil Spartě, která vždy ztroskotala na výborně hrající obraně Gr. White. Teprve v posledních 15. minutách Sparta získala vedení, když Wolfův center zachytil Loncar na hlavu a krásnou hlavičkou usměrnil míč do sítě.

Sparta - Kickers v neděli 26. června

9. kolo

V posledním kole Jarní sezony Sparta hraje proti vedoucímu klubu tabulky - Chicago Kickers.

Očekává se tuhý boj, ve kterém jsou Kickers velkými favority.

Výkop je stanoven na 3:00 hod. odpo. Reservy zahájí již v 1:00 hod. Ostatní zápasy:

Eagles - Schwaben
U. Serbs - Gr. White
Trevian - Vikings
Lightning - R. Wawel

Výsledky 8. kola: Gr. White - Sparta 0:1, Kickers - Schwaben 1:1, Vikings - U. Serbs 3:0, Lightning - Trevian 3:0, Eagles - R. Wawel odloženo.

Tabulka:

1. KICKERS	21:11	11
2. SCHWABEN	19:11	11
3. SPARTA	8:9	10
4. GR.WHITE	16:10	9
5. EAGLES	13:8	9
6. U.SERBS	13:9	8
7. VIKINGS	12:12	7
8. R.WAWEL	9:9	7
9. LIGHTNING	6:13	3
10. TREVIAN	2:25	1

Major Divize - Reservy

Výsledky 8. kola: Gr. White - Sparta 0:1, Kickers - Schwaben 0:3, Vikings - U. Serbs 3:1, Lightning - Trevian 1:0, Eagles - R. Wawel odloženo.

Tabulka:

1. SCHWABEN	37:4	16
2. VIKINGS	16:7	14
3. SPARTA	9:7	10
4. TREVIAN	6:10	6
5. EAGLES	6:4	5
6. R.WAWEL	15:20	5
7. U.SERBS	15:12	4
8. LIGHTNING	4:15	4
9. KICKERS	4:13	3
10. GR.WHITE	3:15	2

Jarda Fajkus

Chcete sledovat Wimbledon 1988 na televizi?

Pro vaši informaci otiskujeme pořad televizního vysílání:

WMAQ - stanice č. 5: 25. června 11:30 A.M. - 2:00 P.M. přenos z tapu; 26. června 1:00 P.M. - 3:00 P.M. přenos z tapu; od 27. června do 1. července 10:30 P.M. - 10:45 P.M. - přenos z tapu - nejdůležitější zápasy: 30. června 1:00 P.M. - 4:00 P.M. a 11:45 P.M. - 1:45 A.M. přenos z tapu; semifinále dvouhry žen: 1. července 10:00 A.M. - 3:00 P.M. přímý přenos a přenos z tapu semifinále dvouhry mužů; 2. července 8:00 A.M. - 1:00 P.M. přímý přenos; finále dvouhry žen; 3. července 8:00 A.M. - 2:00 P.M. přímý přenos finále dvouhry mužů.

HBO (cable): 20. - 24. června 4:00 P.M. - 7:00 P.M. přenos z tapu; 27. června - 30. června 4:00 P.M. - 7:00 P.M. přenos z tapu.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Ra kouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TUROŇ, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.
Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.
Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.
Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.
Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
☎ 387-7000

DISCOVERY TRAVEL, INC.

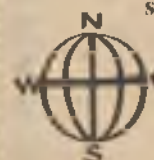
641 S. La Grange Rd.

LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spoléhlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

**Osadní školy
katolických farností
v USA
zavírají své brány**

Washington. — Katolické soukromé školy v USA dosáhly svého vrcholu v roce 1964, kdy jich bylo v celých USA 13,000; v tom roce na nich studovalo 5,6 milionu studentů. Potom však nastala pro katolické školy všeho druhu „sestupná tendence“ která, jak se čeká, potrvá i ve zbývajících letech tohoto století. V tomto školním roce je v USA už méně než 9,000 katolických škol, na nichž studuje pouze asi 2,6 milionu chlapců a děvčat. Uvádějí se různé příčiny tohoto stálého ubývání počtu katolických škol a jejich studentů.

Důvody:

V první řadě přicházejí v úvahu ekonomické důvody: zatímco výlohy na udržování škol stoupají závratnou rychlostí - jak kvůli ekonomickému vývoji, tak i kvůli pokrokům v metodách vyučování a ve vyučovací pomůckách v oboru přírodních věd a počítačů - příjmy škol, farností a jiných církevních ústavů stoupají jen pozvolna a přílivem nových osadníků španělského původu do starých vybudovaných osad - dokonce klesají. Školné nemůže být zvyšováno úměrně se zvyšováním výloh za školní výuku, protože noví osadníci jsou „chudí“. Mnohým katolickým rodičům jejich příjmy už nedovolují posílat své děti do katolické školy, kde je nutno za školní výchovu platit. Někteří myslí, že katolické školy stejně

zesvětšely: školní správu mají v rukou laici, řeholní sestry jako učitelské síly byly v povatikánské době nahrazeny laickými silami, protože ubyl mezi americkými katolickými děvčaty zájem o řeholní povolání. Také kněží už na nich nevyučují ani náboženství, nýbrž laičtí katechisté. Ve velkoměstech se katolíci často stěhují na předměstí, kde existují pouze veřejné školy dobré akademické úrovně. Katolíci také, stejně jako ostatní Američané, kvůli všeobecnému zesvětštění společností a ekonomickým podmínkám mají méně dětí, než jich mívali dříve. Početné rodiny jsou dnes už vzácností; není možno je uživit. Silně pasivní diecézní školy jsou zavírány jedna za druhou. - Před několika lety američtí biskupové uvažovali o tom, zda by vůbec nebylo nejlépe v současných okolnostech zrušit celý katolický školní systém, který se stává finančně neúnosným, a namísto toho hledat jiné cesty pro náboženskou výuku a výchovu dětí. Zároveň by se také postaralo o náboženskou výuku dospělejších lidí, protože s náboženskými znalostmi z obecné školy dnes už v životě nevystačí.

Vatikán trvá na existenci farních škol v USA

Tehdy však Vatikán US biskupům jasně nařídil, že v USA je nutno za každou cenu udržet katolický školní systém, zejména farní školy, protože to je jediná cesta nejen pro uchování v zemi katolické elity, nýbrž i pro zajištění církvi členů, kteří budou opravdovými, dobrými katolíky, a nikoliv pouze „matrikovými“. Ze zkušenosti

se totiž ví, že pouze ti katolíci, kteří chodili do katolické školy, se později ve svém životě snaží žít podle své víry, zůstanou církvi věrni, nebo se do ní vrací, vychovávají katolicky své děti a také finančně své školy a kostely podporují. - V přítomnosti se opět začínají ozývat hlasy katolických vychovatelů, aby církev hledala jiné cesty než je katolická škola pro náboženskou výchovu lidí, mladých i dospělých, protože stále více farních škol se stává finančně neúnosných. Chicagská arcidiecéze kvůli pasivním školským rozpočtům měla vloni poprvé za své existence rozpočtový schodek, a to 6 milionů dolarů. Udělaly se různé pokusy na zvýšení kostelních sbírek, z farních služeb byli propuštěni finančně neúčinní kněží a posláni na kancelářní místa, avšak tím se věc nezlepšila. Nyní tedy katolické školy budou existovat dále, pokud bude možno je udržet, avšak přitom se zakládají náboženská ústředí a organizace mládeže, jichž hlavním cílem je náboženská výchova a někdy i výuka. Všechno zatím je ještě v prvních počátcích. Vrchní vedení těchto akcí mají v rukou biskupové a jejich blízcí pomocníci, kněží i laici. Stovky farností už mají svá - většinou jen skromná - ústředí pro náboženskou výchovu a výuku. Tvoří se organizace mládeže a o letních prázdninách jsou seminaristé všeobecně posíláni na fary, aby se stýkali s tamní mládeží a vedli ji k životu podle víry. Sobotní náboženská výuka studentů veřejných škol - už dříve organizovaná v každé farnosti - je rozšiřována. Specializované laické jednotky navštěvují rodiny a psychologicky dobře promyšleným způsobem se snaží vést rodiny ke křesťanskému životu. Nábožensky se pečuje také o různé skupiny obyvatelstva bez ohledu na jejich farní příslušnost a bez ohledu na hranice farností. Různé celonárodní organizace mají na starosti řízení a vedení náboženské výchovy a výuky: „National Catholic Education Association“; „National Catholic Young Adult Ministry“; „National Office for Black Catholics“; „National Association of Diocesan Directors of Campus Ministry“; „National Conference of Diocesan Directors of Religious Education.“ - Náboženská výchova v rámci farních škol byla jistě účinná; dnes však je nutno hledat také jiné cesty pro evangelizaci a re-evangelizaci společností, zejména mládeže, avšak také dospělých. Protestanté to už dávno pochopili a proto dnes

mají značný úspěch zvláště mezi Mexičany, jimž pomáhají i hmotně a hledat zaměstnání. **Krise řeholních povolání má různé příčiny** Jak se však zdá, největší „ránu“ zasadila katolickým farním školám horečka „ženské emancipace“ samotných katolických sestřiček v USA. Po II. Vatikánském sněmu jich hodně z různých řeholí a kongregací, které se věnovaly učitelství a výchově dětí v osadních školách, odešlo do civilního života. Některým se snad zdálo, že tou každodenní pravidelnou a trpělivou prací ve škole nejsou jejich talenty a schopnosti dostatečně uplatněny a chtěly by dosáhnout kněžského svěcení. Jiné se chtěly dále vzdělávat a studovat, některé zatoužily i po rodinném životě a vdaly se, aniž se přitom vzdaly své pevné víry. A stejně - jako tomu je ve světě - některé našly v civilním životě větší spokojenost, některým se manželství „vydařilo“ a jiným zase ne, zvláště když se nezbavily svého kantorského zvyku a bez přípravy na manželský život pokračovaly i v manželství kantorsky jednat se svým manželem jako byly zvyklé napomínat a „komandovat“ své školáčky. Upřímně jim však přejeme životní spokojenost a v modlitbě jim i pomáhejme vyprošovat štěstí, zdraví, dlouhá léta k dobré výchově nových generací uvědomělých katolických křesťanů. Ovšem, když vyučovaly v osadních školách, spokojily se se stovkou či dvěma měsíčního platu i s velmi skromným, stále stejným oblečením. Jakmile nastoupili na jejich místa laikové, kteří musejí žít své rodiny, mzdové výdaje na učitelské platy - (i když nižší než na veřejných školách) - velmi rychle značně stouply. I když je dobré, že v katolických školách v USA dnes vyučují většinou věřící matky rodin, které mají samy své děti, zájem dnešních děvčat o řeholní povolání to nezvýšilo. A tak je docela možné, že v budoucnu si v USA uchovají elitní základní školy jen finančně silné farnosti. Rodiče, kteří si nebudou moci dovolit platit v daních na veřejné místní školy a k tomu navíc platit i školné a všechny výdaje za vzdělání dětí ve školách osadních či soukromých, je začnou posílat stále více do škol veřejných, jejichž disciplína a kvalita vyučování se musejí nutně zlepšit. - I když základy skutečného vzdělání a dobré návyky povětivého studia začínají už v dětské školce (Kindergarden) či alespoň u „prvňáčků“, z hlediska hluboké náboženské výchovy není nutně třeba, aby

se malé dítě „překrmovalo“ denně odříkáváním katechismu, protože se mu to zprotiví. Dlouholetá zkušenost dokazuje, že když pak bývalí školáci katolických škol v pubertě vstupují do života - (ve staré Evropě do učení se řemeslu) - pod vlivem starších tovaryšů a „životní reality“ se jim začne zdát, že „náboženství jim dalo jen klapky na oči“, že to byly jen samé „pohádky a zákazy“ - nesmíš - zatímco se před nimi otvírá krásný svět plný krás, radovánek a rozkoší. Co jiného tedy dělat než zapomenout na poučky katechismu a tím se zároveň „vykašlat“ i na kostel. Zkušenost nás tedy učí tomu, že nejdůležitější dobou pro soustavnou výchovu dítěte je prvních šest či sedm let, prožítých v pohodě a teple rodiny. Jen v rodině se dítě ve svých prvních letech naučí z příkladu rodičů a sourozenců dobrým návykům, zdvořilosti, slušnosti, píli, soustředění modlitbě a spravedlnosti, rozeznávání dobra a zla. Nemůžeme-li se nu v dnešní „upachtěné“ době matka celý den věnovat, protože musí chodit do práce a vydělávat, mohou právě katolické farnosti jít celé národní společnosti příkladem tím, že spojí potřebné s užitečným - dětství se stářím. Namísto zakládat zvláštní dětské „jesle“, mohou katolické starobince otevřít své brány i malým dětem. Babičky i dědečkové - jsou-li dosud při zdravém rozumu, budou šťastni a zapomenou na své revmatické bolesti, budou-li se po celý dlouhý den zabývat malými dětmi, jako tomu bývalo „ve starém kraji na výměnku“. - Děti pak zase nemohou být v lepších rukou než v opatrování moudrých stařečků a stařenek. Ti je naučí „manýrům“ i modlitbě, s nimiž pak vystačí i během 8 let laické školy s podmínkou, že farnost pro ně organizuje různé zájmové besídky, skauting, tělocviki - (pro naše děti v USA Sokol) - výlety a sportovní podniky. Nejdůležitějším obdobím pro dobrou výchovu mládeže je pak v USA tzv. High School a universita, jimž by měla americká katolická hierarchie věnovat tu největší pozornost, protože teprve z nich může vyjít katolická vzdělaná elita. Katolická církev ve svobodných USA má k tomu ty nejlepší předpoklady, a proto nezoufáme, ale naopak doufáme, že jich plně využije k výchově uvědomělých hluboce věřících katolíků a zároveň ve všech vědních, obchodních a pracovních oborech nejschopnějších odborníků.

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zakazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

ADMS ENTERPRICES
RESIDENTIAL COMMERCIAL CONTRACTOR

GENERAL CARPENTRY WORK * CONCRETE
TUCK POINTING * KITCHEN * BATHROOMS
REC. ROOM * ROOFING * SIDING
CEILING FLOORS * WALLS TILE * PAINTING
PLASTERING * OAK FLOOR SANDING

JOHN BOSELA ☎ 620 - 8110 or PAGE 719 - 4040

MISIJNÍ ÚMYSL NA ČERVENEC 1988

ABY ÚSILÍ O DIALOG S VYZNAVAČI
MIMOKŘEŠŤANSKÝCH VYZNÁNÍ NEVEDLO
K ZANEDBÁVÁNÍ HLÁSÁNÍ EVANGELIA,
KTERÉ JE NAŠÍ POVINNOSTÍ A NAŠÍM PRÁVEM.

V přítomné době není žádným tajemstvím, že tzv. moderní ekumenická mentalita působí jakýmsi paralisujícím účinkem na misijní práci. Děje se tak z velmi prostého, jasného a logického důvodu. Máme-li udržovat dobré, přátelské, ba bratrské vztahy se členy různých náboženství, je nesmyslné, abychom se starali zmenšit jejich sílu naším proselitismem tím, že budeme obracet jejich členy na svou víru katolickou. Ostatně víme, dobře, tak se obyčejně přidává, že člověk žijící podle svého svědomí, může dojít spasení v jakémkoliv náboženství, i když jen zásluhou a prostřednictvím Krista Pána, který zemřel za všechny lidi, všech ras a národů.

Z druhé strany se však nesmí zapomínat právě na to, že spasení přišlo lidstvu obětí Krista na kříži, a že i ti, kdo nevyznávají křesťanskou víru, docházejí spasení jen pro zásluhy Ježíše Krista. Víra v Něho je nejjistějším prostředkem spásy a Jeho pravda je jediná, která skutečně platí pro každého člověka.

Hlásání evangelia není ničím jiným než hlásáním této jediné spasitelné pravdy, kterou podle vůle Páně mají právo poznat všichni lidé na světě, a kterou křesťané mají povinnost mezi nimi šířit. „Jděte do celého světa a učte všechny národy!“

Nemluvte již o šíření evangelia v křesťanských zemích, kde je mnohdy velmi zanedbáváno, křesťané mají právo a povinnost oznamovat blahou zvěst i těm národům, které ji nikdy nepoznaly. Pro křesťana je to nejen výraz poslušnosti vůči slovu Páně, nýbrž i skutek křesťanského milosrdenství a opravdově bratrské lásky k druhým, aby i oni mohli přijít k poznání Pravdy Páně.

Jiná otázka ovšem je, jakým způsobem se to má dít v našich dnešních okolnostech, jaké prostředky se k tomu mají vybírat, a které je první pole působnosti, kam se má zajít.

ABYCHOM BYLI VŠICHNI OCHOTNI PŘIJMOUT MEZI SEBE UPRCHLÍKY JAKO BRATRY A SESTRY.

Otázka uprchlíků se stává ve světě čím dál tím ožehavější. Jen si vzpomeňme na poválečná léta a dnes. Zvláště válkami, které se vedou na Blízkém a Dálném východě, počet uprchlíků neustále roste a počítá se jich dnes na miliony. I z našich zemí nám teď ročně pravidelně příježdějí lidé, kteří z jednoho nebo druhého důvodu se cítili nuceni opustit vlast. Jejich postavení v nové zemi není ovšem velmi růžové, zvláště ne zpočátku, kdy si

musí hledat práci, aby se uživil, kdy si musí zvykat na nové, celkem neznámé prostředí, a kdy se většinou musí učit novému jazyku a novým zvykům.

Nejdůležitější pro ně ovšem je způsob, jakým jsou přijati místním obyvatelstvem. Jsou země na uprchlíky zvyklé, kde tento proces prochází celkem hladce. Jinde zase úděl uprchlíka je velmi tvrdý, často i nesnesitelný, zvláště pro lidi, kteří se sami dosud ani neznají, nevědí kam patří, nemají se čeho držet, jsou-li bez víry a bez rodiny. Někteří přijdou i bez řemesla, jen tak, že chtějí vidět svět, v západních zemích hojnosti by pak chtěli hned všechno mít a protože se už narodili za komunistického režimu, mají zato, že jsou v právu žádat aspoň veškerou začáteční pomoc od státu. Jenomže cizina je tvrdá zvláště pro lidi, kteří nebyli k osobní odpovědnosti ani k občanské svobodě nikdy vychováni a v takových případech se nijak nedivíme, že se mnozí vrací domů, i když dobře vědí, co je tam čeká.

Tento problém byl znám mezi Židy již ve Starém zákoně, kde se nezřídka připomíná věřícím, aby se chovali k přistěhovalcům lidsky, aby jim tedy usnadňovali život. Izraelité k tomu měli svůj zvláštní důvod: „I vy jste byli přistěhovalci v zemi egyptské!“ jim opakuje Písmo a pak byli dvakrát v dlouhém exilu a nakonec se rozprchli téměř do všech zemí světa.

Když se na celou otázku díváme opět ze stanoviska biblického, zjišťujeme, že Hospodin dal celou zemi k dispozici člověku jako takovému, a neurčil žádného rozdělení na národy, jež by tak mělo být původu božského. Dokonce se naznačuje, že toto rozdělení vzniklo jako trest za lidskou pýchu. Když lidé chtěli v Babyloně stavět věž až do nebe, potrestal je Hospodin zmatením jazyků, z něhož přirozeně vzniklo rozdělení na národy. Jen potom si Hospodin vybral jeden z těch národů za národ svůj.

Pro křesťany lid Boží není omezen než hranicemi církve, jež je mezinárodní a světová. V jejím lůně si ovšem každý národ našel svůj způsob, jakým křesťanství prožívat. Ale křesťané jako celek a každý jednotlivý křesťanský národ je pochopitelně veden k tomu, aby nového přistěhovalce považoval za svého bratra. A to, co platí o přistěhovalcích křesťanských, v podobné míře - ze stanoviska Božího a lidského - platí také o přistěhovalcích jiných národů. Nemůžeme zde ovšem rozebírat problémy, které vznikají ze snadnější nebo nesnadnější integrace těch různých druhů přistěhovalců. Ty se musí řešit zvlášť v jednotlivých případech. Křesťan je veden láskou i k nepřátelům a výsadou a dobrou vlastností křesťanů vždy bývalo, že se ujímali lidí nejpotřebnějších, nejméně zabezpečených, a že jim vždycky poskytovali svou pomoc v míře, v jaké mohli. A to se má dělat a děje se to i dnes, stejně jako se pomáhá hladovým lidem v Asii či v Africe, nebo postiženým velikou přírodní pohromou. Bůh o tom ví, a proto je snad k nám i milosrdný.

Blíží se 20. výročí sovětské invaze a okupace Československa

Podle toho, co se dočítáme v našich exilových novinách - připravují se k tomuto výročí různé akce. - Většinou však jen nějaké resoluce, petice, dopisy americkým i sovětským činitelům a pod. Co je však nutné je - upozorňovat na tento tzv. „Soviet Day of Shame“ veřejně - a to autokolonami, protestními průvody, rozdáváním letáků u sovětských misí a před budovou Spojených národů a tak podobně.

Právě před 10 léty - v r. 1977 - po návratu z Československa jeden taky „diplomat“ se o situaci v Československu vyjádřil velmi nepříznivě. Naše lidi označil za „the most passive“... „they are the ones most under the Soviet thumbs“.... „They do not even wiggle“....

Od té doby se hodně změnilo. V posledních letech jsme byli

svědky několika národních náboženských poutí, jichž se zúčastnilo několik set tisíc věřících; jen za posledních 6 měsíců byla zaznamenána různá shromáždění - jako ku příkladu: 1. Na mezinárodní Den lidských práv - 10. prosince 1987 se v Praze na Staroměstském náměstí shromáždilo tisíců čs. občanů, z nichž několik set pochodovalo kolem sochy Mistra Jana Husa. Při tom vyvolávali různá hesla o nutnosti lidské svobody pro všechny.

2. V neděli 6. března 1988 se uskutečnila národní pout' věřících katolíků do Prahy v rámci přípravy svatořečení Bl. Anežky Přemyslovny a vyhlášení „desetiletky“ duchovní národní obrody kardinálem Františkem Tomáškem, pražským arcibiskupem - jako přípravy na tisícileté výročí mučednické smrti prvního českého exulanta, Evropana, sv. Vojtěcha v r. 1997. - Této mohutné pouti se vzdor všem

provozním zákazům a policejnímu šikanování zúčastnilo - podle amerického dopisovatele a přímého svědka v Praze - přes deset tisíc věřících.

3. 26. března 1988 - 2,000 věřících demonstrovalo v Bratislavě za větší náboženskou svobodu a odstavku církve od státu v Československu.

4. 6. května 1988 - se na pohřeb politického vězně Pavla Wonky do kostela ve Vrchlabí dostavilo 500-700 osob, a na hřbitov jej doprovodilo přes tisíc přítomných.

5. Už loňského 8. prosince 1987 demonstrovala mládež - více jak 300 mladých - na Kampě u příležitosti výročí smrti Johna Lennona.

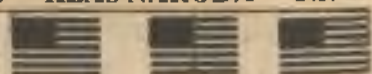
6. Na začátku roku začaly v Praze vycházet cyklostylované nové „Lidové noviny“, jejichž redakce se - prozatím marně - snaží dosáhnout státního souhlasu k jejich vydávání.

Mezitím se ovšem také pořádaly různé „nepovolené“ kon-

certy nebo „nepovolené“ výstavy a pod. Všechny byly navštíveny čs. občany, kteří se zajímají o víc než jen o „oficiální“ kulturu. Žádné z těchto shromáždění se neobešlo bez policejních zásahů, bez brutality, bez zadržení, výslechů, výhrůžek a diskriminačního „dopadu“ na odvážné předáky těchto podniků.

Z toho je zřejmé, že slova „diplomata“ se vůbec nezakládají na pravdě, a že čs. občané dovedou veřejně vyjádřit své smýšlení tam, kde a kdy na tom záleží.

Ve svobodné cizině neexistují

Independence Day Greetings

CESAR'S LTD.

3112 1/2 Oak Park Ave.

BERWYN, IL.

☎ 795 - 8788

B-B-Q Ribs

Tacos - Fresh Cut Fries

Open MON. thru FRI.

11 A.M. to 10 P.M.

SAT. 11 A.M. to 8 P.M.

INDEPENDENCE DAY
GREETINGS

VAL GROSS PRINTING CO.

8736 W. Ogden

LYONS, IL.

☎ 442 - 0255

Complete Printing Service
Quality Offset & Letterpress
Serving The Western Suburbs
For Over 17 Years

INDEPENDENCE DAY GREETINGS
From

JEDLIČKA AWNING Co.

6049 26th ST.

CICERO, IL.

☎ 863 - 0019

CANVAS - ALUMINUM
Awnings & Canopies

Independence Day Greetings
From

Mr. L. Pergantas - Owner

FOUR STAR BODY SHOP

5424 W. Montrose

Chicago, Ill.

☎ 286-2051

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Den zdobení hrobů na Českém národním hřbitově v Chicagu

Český národní hřbitov v Chicagu konal vzpomínkové obřady také letos v Den zdobení hrobů v pondělí 30. května s tradičním průvodem pod americkými a československými prapory za doprovodu pochodových písní dechové kapely legionáře bratra Divíška. Mnohé známé národní bratrské organizace z československé krajanské veřejnosti v Chicagu a okolí byly uustojně zastoupeny, některé v barevných stejnokrojích a také veteráni.

Rok co rok, aspoň jednou do roka se scházíme, Američané československého původu společně a sjednoceně pod hvězdami a pruhy té slavné vlajky velkého amerického národa, abychom společně s hluboce pročitěnou vděčností se na chvíli zastavili a věnovali vzpomínku a vzdali čest těm statečným mužům a ženám, kteří bojovali a umírali na bojištích

po celém světě na zemi, na moři a ve vzduchu na obranu jejich vlasti a amerického způsobu života, jak jej dnes známe, jako civilizovaného národa se svobodami a spravedlností pro všechny.

Je to den vzpomínání našich mrtvých, zraněných veteránů a toho hrozného utrpení, prožívaného v moderních válkách také civilním obyvatelstvem, dospělými i mládeží. Tento den přimáší mnohým rodinám hodně smutné vzpomínky. Proto bychom si přáli a modlíme se, abychom my, naše děti a jejich děti mohli navždy žít v míru.

Tyto myšlenky byly dobře vyjádřeny v projevech našich slavnostních řečníků, senátorky Judy Baar Topinka a bratra Václava Ženíška.

Obřady byly obohaceny vhodnými národními písněmi, zapívanými smíšenými pěveckými sbory, mužským Lyra ČSA a ženským pěveckým sborem ČSA, pod řízením p. J. Laciny, dále vlasteneckými písněmi, zahranými kapelou bratra Divíška a recitacemi žáků české školy T. G. Masaryk. Veteráni

byli zastoupeni členy R. Tvrdy Post, Borlick Post a První družiny čs. legionářů. Jejich obřady následovaly po našich a byly zakončeny třemi salvami z pušek a dojemnou večerkou.

Ředitelstvo Českého národního hřbitova srdečně děkuje všem, kdo se zúčastnil na programu a všem, kteří přišli, aby společně s námi vzdali čest těm, kteří obětovali své životy za udržení svobody, v které dnes žijeme a kterou mnozí berou za samozřejmost.

Nemohu ukončit tuto zprávu aniž bych se nezmínil, že tentokrát také počasí nám přálo. Bylo to nádherné slunné ráno.

K.H.

*

Projev senátorky Judy Baar Topinka:

Mr. Vojtik, Mr. Zenisek, Parade marshals James Budilovsky, Boucek, Sobkowiak and William Budilovsky, Gold Star Mothers, members and friends of the Bohemian Home for the Aged, Bohemian National Cemetery and Czechoslovak American organizations.

I am indeed honored to be here today as your English speaker for your much reknown Memorial Day observances. I realize that many very great and famous speakers have preceded me at these events. I am sure that many will be far greater speakers than I ever will be. But no one will speak to you as strongly from the heart as I because I am a Czechoslovak - American who feels very deeply for the cause of freedom and the acknowledgement of sacrifice which our people have put forth through many generations of loyalty, honor and devotion to our adopted and much loved America.

Having both the blood of Czechs and Slovaks in my veins

and having been born in America, I am truly the amalgam of what our people have created by coming to America to become part of this great experiment in freedom which we acknowledge to be our country.

Now, with my son, Joe, whom we still call Pepi, a junior member of the United States Army in the ROTC program at the University of Illinois, I relate even more close why we, as Czechoslovak - Americans, are here today to honor our war dead and to commend our fallen, ethnic countrymen who gave their lives that America might be as we know it today a land we can be proud of.

I look at Pepi, 20-years old, wearing his Army uniform and reflecting all that is good in America, and I think of the many Czechoslovak - American mothers who similarly felt a pride as they watched their sons go off to serve America. The round, chubby-cheeked faces that came from years of tender loving care and dumplings and roast pork and saurkraut, kolacky, and much attention all invested in these young Americans who reflected our ethnic group's strong sense of family. The babies and the dedis, the teti and strejci, lined up behind them to provide praise and support. The kisses goodbye, played over and over again in the Chicagoland area as young men went off to the Civil War, the Spanish American War, World War I, World War II, Korea, Vietnam, Grenada, the Middle East, the Persian Gulf.

Our people have always been there. Our fathers, sons, brothers and friends have always come when they were called.

As we know, many did not come back and now live only in our memories as well as on

shrines and crosses both in this country and overseas.

On the friends of battle, on the markers both here and overseas, besides the Smiths and Jones', we will find the names that have a familiar ring for us - Novak, Stanek, Svoboda, Novy, and so on.

There was probably a Krejci at Normandy, a Spevak at Ka Sanh, a Kostka staving off an Iranian gunboat in the Persian Gulf. How far and wide our people in uniform have gone to bring us pride and glory on the one hand, and a defense of freedom and the American way of life on the other.

Memorial Day is a time of reflection and a time of thanks to those who have given their lives for this country, the Jans, Honzas, Vaclavs, and Jims, Johns and Joes who never had the opportunity to share in the fruits of victory, to enjoy the American dream. For they were the ones on the front lines, the men who planted their feet against tyranny wherever they saw it. They fought so that we might live and live well in a country which has allowed us boundless freedom and opportunity to be best we can be.

It would be unforgiveable if we should forget them now or ever because the debt we own them is so large. We can never let them be forgotten, be it during the once-a-year formal observances we participate in today, or by our daily actions which underpin our rights and privileges as free men and women.

For, although our annual get together sets aside a special time of quiet and respect, it is how we conduct ourselves daily that will be the true testimonial to our fallen countrymen. Will we protect our Constitutional rights, not only for ourselves but for all Americans? Will we protect the rights of free speech, assemblage, religion for all on a daily basis? Will we protect our rights to have our opinions while acknowledging that others, too, are not lesser Americans when they disagree? Will we exercise our right to vote, noting that we are our government and it will only be as good as we choose to make it? Will we serve on juries so that Americans can be assured of a fair trial by their peers as we, too, would wish to be tried should we find ourselves in such a situation? Will we accept the responsibilities which come with freedom, acknowledging that freedom is not just given us as some kind of a toy?

Freedom is serious business. It was serious enough for people to have given their lives in its be-

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA

naopomeňte navštívit náš obchod a prohlédnout si bohatý sklad importovaného zboží.

Jako nové věci z keramiky máme:

15" talíř s nápisem „Věrné milování“ a Mařenka a Jeník. Také talíř s nápisem „Ej od Buchlova větr věje“ a nevěsta a družičky.

Čutory 8" - \$47.50; 4" - \$17.50.

Soubor 5 muzikantů - \$65.00.

Mísa na buchtu s držáky 10" - \$48.50.

Velký výběr váz a talířů různých velikostí a vzorů.

Mlýnky na maso č.5 - \$28.50, č.8 - \$30.50, č.10 - \$34.50

Mlýnek na mák \$29.75

Štruhadla na housku - menší \$9.75, větší \$16.50

Kráječ knedlíků \$9.50 - Strojek na halušky \$14.50

Formičky na ořechy - 50 za \$8.50

Pracny 35¢ za kus. Mák \$1.89 lb. Kmín \$1.89 lb.

Vanilkový cukr 5 balíčků za \$1.85

Automapa Československa \$3.25

Autoatlas Československa \$6.50

Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník \$6.50

Trnka: Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník \$5.95

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do \$5.00 - \$1.50. Od \$5.00 do \$25.00 - \$2.50

Od \$26.00 do \$50.00 - \$5.00. Od \$51.00 do \$100.00 - \$7.50

Od \$100.00 výše - \$10.00

VIDEO KAZETY - pište si o seznam

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa - vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BFRWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

Nabízíme našim zákazníkům a všem krajanům

„VIDEO FILMY“

Dobrý voják Švejk (1 hod. 30 min.) - \$32.00

Švejk, poslušně hlásím (1 hod. 30 min.) - \$32.00

VHS pásky jsou vyrobeny na americký systém, barevné, v původním českém znění.

Hrají:

R. Hrušínský, E. Svobodová, F. Filipovský, J. Marvan a jiní
Připravujeme další Videe -

Zpěv, tance, procházky Prahou
a z jiných částí Československa.

Máme na skladě nejnovější gramodesky a kazety

„Apon a Supraphon“.

Pište si o úplný katalog - zdarma:

Apon Record Company, Inc.
P.O.Box 3082 Steinway Station
Long Island City, N.Y. 11103
☎ (718) 721 - 5599

half. It is also fragile, and easily lost if not, like a good garden, attended to daily.

And so, today, we come together again to renew our vows to those who have given their lives that we might live in peace and in a way of life which people around the world envy. Let us thank the Lord that we can be here today to give thanks to those who paid the highest price. Let us come next year and again and again that so that we never lose the continuum of the chain which binds our generations together, which make Czechoslovak - Americans so much a part of America, and which forever link us to our dead so that they may live forever for their great deeds.

Again, I thank you for the privilege of being here today, of having my family here with me, and of having you all as part of my extended family.

God bless you all.

*

Projev br. Václava Ženíška:

Vážený přítel, sestry a bratři:

V první řadě děkuji za důvěru danou mně pořadateli této vzpomínkové slavnosti, pořádané každoročně v tento národně posvátný den a na tomto posvátném místě.

Je to den vzpomínek a jsem přesvědčen, že i připomínek. Nestačí jen vzpomínat na to minulé a ty zde ležící mrtvé, ale si i připomenout okolnosti a povinnosti náš živých a dosud schopných.

Každým rokem zde vzpomínáme generací, které už více nežli před sto lety se zasloužily o to, co dnes máme my. Pracovaly tvrdě a za obtížných podmínek a neměly času ani možností myslet na sebe. Jejich starosti byly upřeny dopředu, do neznáma, aby připravily podmínky pro životy svých dětí a příštích generací.

Každý tehdejší přistěhovalce si musel být vědom skutečnosti, že on sám už neužije výsledku své tvrdé práce. On sám byl osudem určen jen k té přípravě pudu, tomu vykopávání pařezů, aby jeho děti mohly sít a sklízet.

Stojíme dnes před otázkou zda i my z našich dnešních generací, jsme nejen schopni ale i ochotni připravovat dalším generacím nejen úměrné zlepšení životních podmínek, ale zda jsme vůbec schopni k zachování a udržení toho, co nám tyto minulé generace, dnes už mrtvých a zde svůj věčný sen dřímajících, připravily a vybudovaly.

Ty národní budovy, sokolovny, organizace a veřejné blahodárné instituce včetně tohoto národně posvátného místa.

Tak jako děti nikdy nemohou

zaplatit rodičům za věnovanou péči, tak i mladší generace se mohou odvděčit těm starším jen pilnou snahou, připravit lepší život pro generace příští.

Je to krásné se jednou za rok sejít na tomto místě a zavzpomínat a hlasitě poděkovat těm mrtvým zde, za všecko to, co pro nás připravili. Bohužel - není to dost.

Potřebujeme zpytovat svědomí zda i my, naše generace si počínáme a pracujeme tak, aby i po nás někdy naše další generace mohly vzpomínat na práci a výsledky, které jsme my pro ně zde zanechali.

Velmi často pouhé slovo „děkuji“ nestačí. Je třeba také pracovat a nebo vzít spoluúčast na něčem, co přinese dobro generacím příštím.

Hovoříme o dluhu, ale máme všichni ve svém svědomí ten hřejivý pocit, že i my, v prostoru našeho života, činíme dost z toho, co bychom činit mohli? Nejsme dlužní jen těm co zde leží, ale i těm, jejichž hroby jsou rozsety po celém světě.

Je mnoho těch, kteří jako mladí junáci v plném zdraví a zápalu nastoupili svoji vojenskou povinnost národu a zaplatili to svými životy.

Vzijme se ale také do situace těch mladých, silných a zdravých junáků, kteří sice přišli zpět, ale bez rukou, nohou anebo se zničeným zdravím a trávících zbytek svého života ve veteránských nemocnicích, anebo doma v kolečkových židličkách.

Nemůžeme přehlížet tyto velké oběti zvláště my, kteří jsme přežili a užíváme plnými doušky svobody a úrovně života, za kterou oni bojovali.

Ne jenom vzpomenout - ale i podpořit - je naší povinností.

Je pravda, že životní problémy dnes jsou mnohem komplikovanější než-li byly před dvěma světovými válkami, ale přiznejme si také, že oproti tehdejšímu jednoduššímu ale fyzicky mnohem obtížnějšímu životu - dnešní, fyzicky pohodlnější a blahobytnější život zaznamenal velký úbytek v obětavosti a vyznačuje se i velkým úpadkem v národní morálce.

Pozastavme se nad tím, a uvažujme zda ten podíl na veřejné práci každého z nás, je úměrný k výkonům našich předků, před kterými zde dnes skláníme své hlavy v úctě a uznání za jejich práci, ze které dnes žijeme a v mnoha případech sklízíme ovoce z toho co oni zaseli.

Dejme cit do našeho vzpomínání.

Děkuji Vám.

Sv. Otec jmenoval 25 nových kardinálů

Letos na svátek Nejsvětější Trojice papež Jan Pavel II. jmenoval 25 nových kardinálů, vybraných z nejrůznějších národů a zemí světa, kde žijí katoličtí křesťané. Za posledních papežů opustil Vatikán dřívější praxi, kdy kardinálové byli většinou Italové, protože nakonec pochopili i církevní byrokraté, že všeobecnost Kristovy církve si to vyžaduje.

Noví kardinálové budou formálně uvedeni v úřad ve Vatikánu dne 28. června o svátku svatých Petra a Pavla. Mezi novými kardinály jsou také dva Američané; washingtonský arcibiskup James Hickey a detroitský arcibiskup polského původu Casimir Szoka. Arcibiskup Szoka řekl, že je svým jmenováním kardinálem velmi dojat, a že bude nyní vykonávat svou arcibiskupskou funkci s tím větší horlivostí.

Ostatní noví kardinálové jsou: vídeňský arcibiskup benediktin Hans Groer, hon-

gkongský arcibiskup John Baptist Wu Cheng-Chung, apoštolský administrátor v Kaisiadorys v Litvě Vincentas Sladkevicius, montrealský arcibiskup Paul Gregoire, arcibiskup hlavního města Brazílie - Brazílie, José Freire Falcao, arcibiskup v Maputo v Mozambiku - Alexandre José Maria dos Santos, arcibiskup v Bombay v Indii Simon Ignatius Pimenta, arcibiskup v Bogotě v Kolumbii Revollo Bravo, arcibiskup v Sydney v Austrálii Edward Clancy, arcibiskup v Sao Salvador da Bahia v Brazílii Lucas Moreira Neves, a arcibiskup v Ostrihomě v Maďarsku Laszlo Paskai.

Papež také jmenoval ještě tyto nové kardinály: arcibiskupa v Garona v Kamerunu Christiana Tumi-ho, biskupa v Essenu v Západním Německu Franz Hengsbacha, biskupa v Port Louis na ostrovech Mauritius Jean Margeot-a, dále arcibiskupa syromalabarského obřadu v Ernakulam v Indii Anthony Padiyara, a švýcarského obyčej-

ného kněze, ale světově známého teologa, Otce Hans Urs von Balthasar-a.

Obrozené kardinálské kolegium čítá nyní celkem 161 kardinálů, z nichž je sto dvacet méně než 80 let, a proto mohou volit nového papeže. Ti, jimž je už přes osmdesát, papežské volební právo automaticky ztrácejí. Sv. Otec znovu řekl, že neodhalí totožnost kardinála, kterého v roce 1979 jmenoval pouze „ve svém srdci“; má se za to, že tento kardinál přináší některé komunistické zemi - možná Číně - a že situace v jeho zemi není dosud příznivá k označení jeho totožnosti.

Z kardinálského sboru je obvykle také zvolen nový papež, i když tomu tak být nemusí. Kdyby mělo dojít k papežské volbě v brzké době, což je málo pravděpodobné, největší naději na zvolení by prý měl nynější pařížský arcibiskup kardinál Jean-Marie Lustiger, který je židovského původu a jeví nevšední pastorační schopnosti.

Josef Herman:

Světlo pro Prahu

Z dob dávno zašlých, historik vydoloval v archivech města Prahy také tuto událost:

Prvé pravidelné osvětlení ulic opatřila Praze korunovace Karla VI. Císař dokonce vydal příkaz a komise - (s hrabětem Vrbou, Karkvartem z Hrádku a hrabětem Goltzem) - vypracovala roku 1723 zvláštní řád, týkající se manipulace s veřejnými lampami. Budou zažehovány v různou, roční dobou se řídící hodinu, a to na znamení, dané radničními zvonci, vyzvánějícími celou čtvrthodinu, aby se nikdo z majitelů domů nemohl vymlouvat, že jich neslyšel.

Domácím totiž náležela povinnost dbát o světla svítlen, počínaje jejich vyvěšením na domovním průčelí a jejich zapálením. V noci pečovali o lucerny zvláště najatí dozorcí: v létě za jeden zlatý třicet, a v zimě dvě zlatky týdněho platu. Práci prvních lampářů zastávali na Starém Městě Antonín Růžička a Mates Gründl, na Malé Straně Jan Peinler s Janem Olivou. Těž oni chodili jako jejich nástupci s dlouhým šest loktů měřícím žebříkem přes rameno, jenže ne pouze večer a časně zrána, nýbrž několikrát za noc, dohlížejíce na to, zda knoty nečoudí, čistíce je a udávajíce nedbalce, kteří zapomenuli na lampy svých domů. Rozbil-li někdo svévolně veřejnou svítilnu, tu byl potrestán pokutou sto zlatých, protože

císaři a v zájmu všeobecného pohodlí. Řád pamatoval i na chudé nezbedníky, nemohoucí pokutu zaplatiti. Takoví byli poslání na čtyři neděle k šancovní práci.

Lampy byly v Praze poprvé rozžehnuty o vigílii svatých apoštolů Petra a Pavla 28. VI. v devět hodin večer. Prvá z celkového počtu sto osmdesáti hořela na parapetu mostu vedoucího z Hradčanského náměstí do Hradu; ostatní se táhly dlouhou řadou dnešní Nerudovou ulicí, přes Karlův most, Karlovu ulici a Celetnou až k Prašné bráně - (ve skutečnosti celou dnešní cestou,

zvanou „královská“) - aby napříště nikdy více nezhasly. Jejich původní počet se časem rozrostl na přemnoho kandelábrů, v nichž už nehořel olej, naplňovaný do nich na počátku u mydláře Františka Dědinky v malostranské ulici Josefské, kam byly svítilny posílány, nýbrž jiné zdroje světla, určené k pohodlí lidí, zhýčkaných vymoženkami moderní techniky.

Nám se zdá, že něco podobného je dneska směšné, poněvadž osvětlení ulic je samozřejmostí. Připomeňme si však, že před čtvrt tisíciletím šlo o přepych, jímž se chlubilo jen málo evropských měst.

DO ČESKOSLOVENSKA v r. 1988

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku 9. a 23. června, 7. a 21. července, 4. a 18. srpna, 5. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu, který může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek jsou stejné jako minulý rok. Do Prahy a Bratislavy z Chicaga \$733.00 do konce května a po 15. září; po 1. červnu \$873. Z New Yorku \$623.00 a \$763. Velmi výhodné ceny letenek do Vídně - \$592.00 až \$682.00

Návštěvy příbuzných a známých z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Vyřizujeme zaslání peněžních darů na cestování pro čs. občany do USA a západních států. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

TUZEX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům. Rovněž vyřizujeme zaslání balíků do Československa.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

Mluví Charty 77 u kardinála F. Tomáška

Dne 3. března 1988 v dopoledních hodinách přijal arcibiskup pražský, kardinál František Tomášek mluví Charty 77, Bohumíra Janáta a Stanislava Devátého. Při této příležitosti mluví Charty 77 předali kardinálu Tomáškovi dokument Charty 77 č. 9/88, v němž Charta 77 vyjádřila plnou podporu iniciativě moravských katolíků. Arcibiskup pražský kardinál František Tomášek přijal dokument a ocenil jej jako „slovo, které zaznělo v pravý čas.“

V následujícím živém a otevřeném rozhovoru byla vyjádřena naprostá shoda v otázkách náboženských svobod a lidských práv věřících občanů v naší zemi. Mluví Charty 77 se rovněž plně shodli s arcibiskupem pražským kardinálem Františkem Tomáškem v myšlence, že jedním ze základních východisek řešení duchovní a politické situace v naší zemi je osvobození lidských myslí a srdcí od strachu.

Praha 3.3.1988

(zpráva z Prahy - Zpravodaj z Washingtonu)

— Každý tvůj čin se zrcadlí v druzhých lidech. Nezapomínej, že vedle tebe jsou lidé.

(J. Suchomlunskij)

— Nejlepší způsob odplaty je neoplácet špatné špatným.

(M. Aurelius)

— Jsi-li sám, myslí na své chyby; jsi-li ve společnosti, nemluví o chybách druhých.

(Příslaví)

— Člověk, kterému je vlastní duševní mír, není na obtíž ani sobě samotnému, ani ostatním.

(Epikúros)

— Jsou výtky, které znamenají hold, a pochvaly, které jsou utrhaním na cti.

(F. de Rochefoucauld)

— Neodsuzuj druhého člověka, dokud ujejsi na jeho místě.

(talmud)

— Střelná rána se dá vyléčit, ale rána způsobená jazykem se nezahojí nikdy.

(Z perské moudrosti)

— Chování lidí, kteří pod záminkou upřímnosti vyžvatlají všechno, co jim leží na srdci, a otravují druhé svou náladou, není ničím chvályhodným.

(J. Lacroix)

— Málokdo lituje, že řekl málo, ale často lituje, že řekl mnoho.

(J. de La Bruyère)

— Člověku je třeba dvou let, aby se naučil mluvit a šedesát let, aby se naučil držet jazyk za zuby.

(L. Feuchtwanger)

NINA SVOBODOVÁ

Dim u okna

(Pokračování z min. čísla)

Žofie zmizí s Lenkou tiše a téměř neslyšně mezi dvěma mocnými sloupy, jež podpírají vchod do domu, a Tereza stojí před těmi sloupy tváří v tvář doktoru Šlechtovi. V dívčině vědomí jako by ještě tkvělo bolestné ohromení z té strašné hodiny, kdy se jí zjevilo v plném světle drancování Karlova. Proto je také Terezina tvář tak bílá, proto z jejích očí žhne žeh smutku a úzkosti. A přece je ta tvář krásná. Tak krásná, že se muži, který do ní hledí, zdá, jako by již dlouho neviděl takové ženské tváře. A doktor Šlechta, právní poradce pražských patricijských rodin, býval přece hostem nejlepších pražských domů i venkovských šlechtických sídel, kde se vídával s ženami nejen hezkými a půvabnými, ale i skutečně krásnými.

Tato dívka není patricijka, není dcera z domu, nad jehož vchodem by se skvěl znak erbovního měšťanstva. Její otec přesto, že mu patří pěkná a jistě výnosná dřevařská ohrada, je jen drobný měšťan, podskalský „pantatínek“, ale přece celé vzezření té sousedské dcery je takové, že vedle ní mimoděk ustupují ostatní ženy do pozadí, tratíce se v mlze a stínu.

Stojí tak proti sobě. Štíhlá, mladá žena v pávově modrém hedvábí, v širokém klobouku z nazlátlé italské slámy nad jemnou tváří a urostlý muž šedavě modrých očí, jehož každý pohyb prozrazuje vyspělost kultury a ušlechtilou kázeň těla a ducha. Oba jsou vysokých postav a štíhlého vzrůstu, a oba jako by se navzájem podobali v onom podivuhodném bratrství příbuzných povah.

Ano, doktor Šlechta byl ze srdce rád, že mohl dámám alespoň trochu pomoci. Jel jen na malou projížďku, cesta ho vedla okolo Karlova a tak je mu jen potěšením, že mohl být slečně Danešové a její paní sestře k službám. A bude mu radostí, bude-li se moci některý den pozeptat, jak se daří paní Skálové.

Doktor Šlechta mluví řečí vyšších společenských vrstev a Tereza se lehce zarděla nad poctou, kterou jí, dceři drobného měšťanstva, prokazuje muž vzdělaný a jak se zdá i zámožný. Není sice ješitná, na to má příliš mnoho ducha i srdce, je však natolik ženou, aby se zaradovala z oslovení „slečna“, užitého tak zdvořile namísto sousedského „panna“ a aby v něm viděla projev zvláštní úcty.

Znovu děkuje, podává Šlechtovi ruku. On se nad ní skloní, ta ruka je útlá a krásná jako ruka pravé dámy, v té chvíli však jako by Tereziny oči obestřel mlžný stín. Neboť na levici mužově se zalesklo zlato úzkého kroužku. Prostého, nijak ozdobného a přece takového, že svým významem zastihuje prsteny, zdobené nejdražšími kameny a perlami. Kroužku snubního . . .

Tereza přeběhne schody, vstoupí do svého pokoje, zastaví se u zrcadla mezi soustruhovanými sloupky toaletního stolku, odloží klobouk, rukavice a kabelku a zůstane tam stát bez hnutí, hledíc do stříbrné plochy zrcadla a přece nevědouc o svém vlastním pohledu, tak je ponořena do hlubin nitra, do vln temných a bolestných, z jejichž objetí není úniku.

Strašná chvíle, které byla svědkem na Karlově, Lenčino náhlé zhroucení a . . . Nechce domyslet. Cítí, že se musí veškerou vůlí opřít náporu šerého smutku i bolestné blaženosti, jenž zachvacuje srdce i duši. Podivnému přívalu citu, který přijímá tvářnost jména až do dnešního dne úplně neznámého. Jméno člověka, jehož krásný a poklidný hlas prolínal celou její bytost . . .

Doktor Šlechta se podobá očima Janu Skálovi a hlasem i jemným způsobem řeči otci Pavlovi z Karlova. Připomíná je oba tak, že se rázem přiřadil v Terezině mysli k oněm dvěma mužům, kteří jí byli až dosud nejbližší.

Jan Skála, otec Pavel Jiří Berkovec a doktor Šlechta. Tři muži, jejichž jména rozechvěla hladinu jejího srdce vlnou neklidu a marného hoře. V koutcích rtů zatěkal trpký úsměv.

Jan Skála je manželem její sestry, otec Pavel patří Bohu a církvi, a Šlechta? I on si naplnil dům svého života, i na jeho jemné a pevné ruce září zlato prstenu, objímajícího všechny lidské dny.

Jí, Tereze Danešové, je patrně souzeno, aby všude přicházela buď příliš brzy nebo příliš pozdě. A tedy pro ni opravdu nezbyvá nikdo jiný než Filip Langweiler, protože ten skutečně čeká. Na ni čeká.

Přivřela oči a stála tak chvíli s hlavou skloněnou k rameni. Pak mávla rukou, přejíc si z duše, aby tím pohybem mohla zahnat myšlenky, jejichž tíha ji bolela ve spáncích i v srdci. A pak se náhle vzpřímila, vztyčila hlavu a vrhnuvši krátký pohled do stříbrné plochy zrcadla vyšla rychlým krokem ven z pokoje.

Ne, teď opravdu není čas na pipání se sny a s tužbami vlastního srdce. Den, kdy člověk viděl rabování Karlova, je den tak otřesný, že vedle té události se všechny záležitosti ženského srdce rozplývají jako dým. Tereza Danešová nemůže v takovém dnu myslit na vlastní srdce, na jeho naděje a sny, rány a jizvy. Vždyť pod stejnou střechou postonává starý otec, trpí i Lenka. Ta bude možná potřebovat veškeré péče, jaké je Terezina bytost schopna. A nejen Lenka, vždyť zde přibude někdo nový. Někdo, kdo bude malý, slabý, bezmocný a přece bude na čas středem veškerého rodinného společenství.

A Tereza cítí, že tomu novému, malému, neznámému a přece již teď tak toužebnému a milovanému přichozímu věnuje upřímnou, hlubokou a vroucí lásku svého srdce a ducha.

Červnová neděle se sklání do večera. Modré světlo zaplavuje zemi, vniká otevřenými okny do lidských příbytků a obklopuje mohutné zdi Karlova. Modrá noc vstupuje do jeho chodeb, síní a cel, a vniká konejšivě i do pokoje Augustina Jana Nepomuckého Paukrta. Posledního opata karlovského, který, zasažen do hlavy a do srdce pohledem na zběsilé řádění lichvářské smečky, odpočívá v bezvědomí na loži.

Bez hnutí, blíž hranicím smrti než hranicím života, leží zde opat, sražený záchvatem mrtvice. Milosrdný bratr, povoláný narychlo ze staroměstského konventu bratří-ošetřovatelů a lékařů, pohybuje se ve svém černém řeholním rouchu téměř neslyšně po pokoji. Otec Pavel sedí v rohu pokoje naproti lůžku nemocného. Před ním na malém stolku hoří svíčka, jejíž světlo dopadá na otevřenou knihu. Zlatá ořízka se měkce leskne v paprscích svíce.

Otec Pavel však nečte v té knize. Jeho velké temné oči se upírají na nemocného. A ten pohled je plný bolesti, lásky, i teskné, krvácející naděje.

Od dnešního odpoledne neopustil otec Pavel svého opata. Spolu s ním přihlížel řádění kramářské tlupy, která se s halasným pokřikem vedrala do kláštera. Stál po boku opatovi i v té chvíli, kdy z knihovny, z jejichž dveří byla sňata úřední pečť, odnášeli chamtiví vetešníci svou kořist, drahocenné knihy a rukopisy, kterých zde - i po pečlivém výběru univerzitního knihovníka P. Karla Rafaela Ungara - zůstalo ještě až příliš mnoho pro temný osud, který je očekával.

Když za asistence úředních osob, poslaných na Karlov a postavených zde „na ochranu právoplatných obchodníků před nerozvážnostmi a třeba i násilnostmi ze strany neuvědomělého pražského lidu“ právě v den sváteční stěhovali kupčící slavné knihy, chloubu Karlova na své špinavé vozy, v té chvíli, jedné z nejtěžších svého života, kněžského i lidského, stál otec Pavel Jiří Berkovec věrně po boku karlovského opata. A právě té chvíle padl opat Augustin. Padl u okna, zíraje na strašlivé řádění, jemuž nemohl učinit přítrž. Padl jako podtat ranou, která stihla klášter, jenž nesl jméno největšího z českých panovníků, císaře a krále Karla IV., Otce vlasti. A byly to ruce otce Pavla, jež zachytily posledního z řady karlovských almužníků a někdejších královských rádců, velkých opatů, kteří kráčeli v řadě hned za opaty nejslavnějšího pražského opatství, královského kláštera bílých kanovníků podle řehole svatého Norberta na hoře Strahově, jemuž ani ve slávě ani ve vzrušeném toku dějin nebylo v této zemi rovného.

Otec Pavel hledí na tvář opatovu. Záchvat mrtvice přiosťřil její rysy do nebývalé hranatosti. Rovný nos opatův jako by strměl mezi zavřenými očima, jejichž víčka se propadají do sinavého temna. Čelo, lícní kosti, brada, v této chvíli vše při-

jiná podobu, jakou dávali staří mistři-řezbáři svým mučedníkům.

To vše za dnešek - za jediný den. A otec Pavel cítí, jaká propastná mezera zeje mezi rokem padesátým sedmým a mezi dneškem. Tehdy stál před Prahou nepřítel. Vojáky Friedrich Pruský, který si přišel se zbraní v ruce neurvale, ale v otevřeném boji vyřídil svůj spor s císařovnou Marií Terezií. Bojovalo se, koule bily do pražských hradeb, ten boj byl neúprosně tvrdý, ale poctivý, a právě takový byl i tehdejší čas. Čas Marie Terezie, čas síly a otevřeného boje.

A dnes? Ne už nepřítel se zbraní v ruce, tedy nepřítel rovnocenný, neskrývavý - ale hejno kramářů, podobných hejnu krkavců. Ne už voják, který dovedl ctít cizí statečnost, ale suchý, žlučovitý písař řídí útok. Je čas filosofa na trůně, císaře Josefa II. Čas, který pozdější století budou soudit. A naleznou a zváží jej nikoli jako čas osvícení. Ale do toho soudu je dosud daleko. Nekonečně daleko . . .

Hlava otce Pavla se naklání pod tíhou toho dne. Naklání se jako klas, schýlený k zemi vichřicí. Noc vstupuje do pokoje, sklání se nad lůžko nemocného a v její temné, hluboké náručí splývá všechno v jediný celek ticha a stínu. A jen plamen svíce, rozžehnuté v stříbrném svícnu, ozařuje zlatým kruhem slova tištěná ozdobným písmem, dosud plně barokním, na stránce knihy. Slova, kterými celý ten čas bude jednou úpět k Hospodinu, Bohu Všemohoucímu.

„Smiluj se nade mnou, Bože, podle velikého milosrdenství svého. Podle množství svých slitování zahleď nepravost mou . . .“

Z pozlaceného svícnu, tepaného v podobě sloupu a korunovaného hlavou sfingy, září měkké světlo. Dopadá na otevřený list knihy, vázané v těžkém hedvábí. Na stránce jemného papíru řadí se řádka k řádce, splétajíc se ve věnce veršů. Slavných veršů básníka neméně slavného, uctívaného celou Evropou jako jednoho z největších mistrů slova.

Jemné a lehce vonné světlo svíce ozařuje ta slova a kreslí zlatý kruh na stolku z ozdobného dřeva, postaveném v rohu prostorného pokoje. Z potmělé zelené stěny se tu a tam zatřpytí zlatá nit v drahých tapetách.

Ticho pozdního večera, rozevřené knihy, a jemného vkusu, ticho předurčené, aby v něm zazněla hudba básnického slova. Toto ticho obklopuje nedělní večer Karla Františka Šlechty. A na takový večer se advokát z Nových alejí celý týden upřímně těší, protože právě v neděli si může plně a nerušeně popřát nejmilejšího požitku - chvíle u spinetu, chvíle u knihy veršů, chvíle samoty mezi slovem a tónem. Oné krásné laskavé samoty, do níž je doktor obojího práva a advokát, vyhledávaný klienty a obávaný odpůrci, zamilován hlubokou láskou.

Knihy, svázaná v hedvábí barvy čajové růže, spočívá na stolku, vyhrazeném jen pro chvíle slastného unikání do dalek, výšek a hlubin básnického slova. Plamen jemné, voskové svíčky, rozkvétající z hlavy zlaté sfingy obklopuje potištěný papír světlým kruhem, ale kniha, na níž se rýsuje ten zářící koutouč, spočívá nehnute, otevřena stále na stejném místě. Neboť Karel František Šlechta, vlastník velmi půvabně a velmi pohodlně stavěného domu v Nových alejích, nemůže dnes soustředit myšlenky na četbu, k níž se jindy večer utíká přímo zaníceně.

Dnešek - začal jako kterákoli neděle pražského advokáta. Ráno bohatá snídaně, čokoláda, šlehaná smetana, domácí pečivo a první jahody. Pak velká mše v Týně, kde si poslechl bohaté melodie Františka Xavera Brikciho. Po kostele přešel náměstí, vstoupil do jednoho ze starobylých domů šikmo proti radnici, a s kyticí v ruce, pečlivě od rána opatrovanou, vykonal návštěvu, na kterou se vždycky těšil. Vždyť ve světlých pokojích s oblym, bohatě zdobeným nábytkem z rozkvětu tereziánské doby, žije jeho matka, paní Marie Anežka Šlechtová, vdova po pražském lékárníku Janu Křtiteli Šlechtovi. Pražská patricijka, která zachovává jak v módě širokých, šustivých šatů s krajkami, tak ve vysokém, bohatě krouženém účesu z pečlivě pudrovaných vlasů, paměť na dobu veliké císařovny, jež byla zároveň i dobou jejího mládí.

Po návštěvě v starobylém lékárnickém domě nastala krátká cesta na Nové aleje, kterou šel doktor Šlechta vždy jako po paměti, vrací se myslí i srdcem pod střechu rodného domu a přemítá o všem, co se v tom domě právě hovořilo. Jakmile

došel domů, odložil klobouk, rukavice a hůl se zlatým knoflíkem a sotva mu sluha podržel resedově zelený domácí kabát, již zde byl sytý, vybraně upravený oběd, podávaný v jídelně se smetanovými tapetami, zdobenými věnečky z drobných pupat a medailóny růžových kytic, malovaných nade dveřmi.

Doktor Šlechta nemá tento vzor příliš rád, kdyby bylo podle jeho vůle, musily by ty zoufale pravidelné věnečky pryč se stěn, ale Valentina . . .

Myšlenky doktora Šlechty prodlí na okamžik u toho jména. Sympatického, ač poněkud honosného a lehce romantického ženského jména. Okamžik a Šlechtovy rty rozvlní úsměv. Shovívavý i kritický, odevzdaný i teskný. Valentina je drobná ženuška, jejíž malá hlava přímo klesá pod tíhou převysokého účesu, udržovaného ve své zářící dokonalosti takovým rafinovaným uměním, že nepřestává vzbouzet prudkou žárlivost a zasmušilou závist všech přítelkyň a známých ženského rodu. A přehorlivá péče o vlastní osobičku, péče udržovaná s vypětím všech sil těla i ducha, vyčerpává paní Valentinu Šlechtovou tak, že mladá žena nemá pro nic jiného na světě ani času ani nálady.

Šaty, účesy, hedvábí, krajky, květiny a šperky - to je svět Valentiny Šlechtové. Kromě toho světa není pro ni nic a dnešního dne po dlouhém obřadu oblékání do kostela (chodívala většinou k Voršilkám) byla tak unavena, že místo odpolední procházky nebo vyjížďky ven za hradby se raději uchýlila do smetanově bílé a jahodově růžové ložnice mezi své krajky a stuhly, lahvičky s voňavkami a skříňky s ženskými drobnostmi a tretkami.

Valentinino oblékání se podobalo téměř slavnostnímu obřadu velkého „levée francouzských králů“ a malá ženuška bývala po něm vyčerpána tak, že si musila odpočinout, popřát pohodlí a klidu tělu i duchu.

Duchu - můj Bože, Valentina a duch! Ne, toho u ní Karel Šlechta nepředpokládal ani v oné době, kdy jako mladý doktor, nedávno promováný, hovořil poprvé s jedinou dcerou svého šéfa, zemského advokáta doktora Parise, když přiběhla do kanceláře za otcem, částečně s nějakým vzkazem z domova od rozšafné paní matinky, částečně i z ryze ženské zvědavosti na nového, mladého koncipienta, o němž se dověděla doma od pana otce leccos zajímavého.

Slyšela, že tento mladý muž patřil k nejlepším studentům na fakultě - to ji konečně nezajímalo, to byla věc ryze mužská a půvabnou Valentinu nijak nepřitahovala - ale že každé prázdniny procestoval, zná nejen císařské město Vídeň, ale na čas poslouchal přednášky i v Lipsku a v starobylém Heidelbergu, městě nejzvláštnějších studentských zvyklostí a privilegií, a že se konečně dostal i do Paříže, do města, při jehož pouhém jméne se mladé krasavici roztačilo srdce v hrudi.

Paříž! Město světla, město hedvábí, vůně, krajek a šperků, město nejvybranějšího přepychu a nejkrásnější módy na světě. Tak viděla Paříž Valentina Parisová ve svých snech a představách a tak se jí jevilo to město žádoucí jako žádné jiné na světě. Její ženské sny chladně míjely nepřeborné bohatství dlouhých staletí, nechtějce nic vědět o gotické vznešenosti Notre Dame právě tak jako o palácích, jež vytvořila doba Ludvíka XIV., ono „grand siècle“, projevující svůj majestát mramorem a zlatem. Nevěděla a také nebyla ani v nejmenším zvědavá na starobylou radnici, jejíž síla vládla městu s erbem lodí, která kolísá, ale nikdy netone. Pro Valentinu nebylo Paříže filosofů, umělců a učenců, pro ni bylo jen zjevení módy, domov nejobratnějších krejčí a modistek, kadeřníků a klenotníků.

Člověk, který byl v Paříži, který to vše viděl na vlastní oči a pohyboval se ve středu těch zázraků, musil přirozeně vzbudit živý zájem malé krasavice z Nových alejí. A kromě toho byl ještě ten člověk mladý, hezký muž z patricijské lékárnické rodiny, majitel akademického titulu a tak trochu i filosof osvícenc . . .

Byl to zkrátka muž, který viděl svět a přece měl za sebou solidní základ syna staropražského rodu, jedním slovem člověk, jaký má být, aby pro něj zahorelo srdce jediné dcery a jediné dědičky zemského advokáta doktora Parise, majitele domu v Nových alejích, domu na Koňském trhu a letohrádku s vinicí a usedlostí na Smíchově.

(Pokračování příště)

Ještě k pohřbu signatáře Charty 77 Pavla Wonky

Dva američtí zástupci „National Public Radio“ byli v Československu v době pohřbu politického vězně Pavla Wonky, který se konal dne 6. května 1988 ve Vrchlabí v Podkrkonoší v Čechách. Vedoucí zmíněné rozhlasové stanice měli možnost navštívit Prahu, Brno a Bratislavu - a dokonce i jiná větší města v Československu.

Dne 6. května zajeli do Vrchlabí, kde se osobně zúčastnili pohřbu Pavla Wonky na tamním hřbitově. Měli možnost natočit na magnetofonovou pásku všechny projevy pronesené nad hrobem zesnulého - jako ku příkladu projev jedné občanky, která se s Wonkou rozloučila jménem všech vrchlabských občanů; projev katolického kněze Otce Václava Malého, signatáře Charty 77 a projev Václava Havla, který v jeho policii znemožněné nepřítomnosti přečetl mluvčí Charty 77 Stanislav Devátý. (Jak jsme již oznámili Václav Havel byl i s manželkou v době pohřbu zadržán policií.)

S pomocí námi dodaných překladů, stanice „National Public Radio“ ve Washingtoně připravila o Wonkově pohřbu program - (s použitím hlasů těch, kteří projevy četli česky). Byl vysílán před dvěma týdny a měl velmi kladný ohlas u všech posluchačů.

-afa-

Schůzka s americkým velvyslancem Julian M. Niemczykem ve Washingtoně, D. C.

V pondělí 13. června t.r. měli zástupci místních čs. organizací možnost sejít se s americkým velvyslancem v Československu, který byl zrovna ve Washingtoně na poradách. Velvyslanec Niemczyk podal přehled o celkové situaci v Československu a zodpověděl řadu otázek.

Schůzky se také zúčastnili Dr. Dan Smith, Czechoslovak Affairs Officer na State Departmentu; Mr. Theodore Russell, který koncem června letí do Československa jako nově jmenovaný Chargé d'affaires, a Col. Casimir Lenard s manželkou, polští přátelé velvyslance Niemczyka, s nimiž už dlouhá léta spolupracujeme.

-afa-

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill.- 2414, S. 61st. Ave.

Mojmír Povolný:

Únor 1948

Jako pro mnohé jiné z mé generace cesta k únoru 1948 a ke komunistickému puči začala na jaře 1945. Koncem dubna onoho památného roku jsem vítal v naší vesnici na jižní Moravě sovětskou armádu; v červnu jsem byl zapsán na právnické fakultě Masarykovy university v Brně; v létě jsme z iniciativy dr. Vlastislava Chalupy z mladých lidí naší generace - (bylo nám dvacet až dvacet pět) - založili při Zemské kulturní radě československé strany národně socialistické Oddělení pro vědeckou politiku. Našimi patrony byli předseda Zemské kulturní rady profesor dr. Vladimír Kubeš z právnické fakulty Masarykovy university a brněnští poslanci dr. Gustav Loubal a později zejména Zbrojovák - poslanec Ludvík Rychtera. V Oddělení pro vědeckou politiku nám šlo o to nezaujatě a soustavně sledovat veřejné události,

hodnotit vývoj v Republice a ve světě, a připravovat jejich kritický rozbor. Tyto naše rozborů byly ukládány do čtrnáctidenních přehledů vnitřní a zahraniční politiky, určených pro stranické funkcionáře, a ve studiích a memorandech pro vedoucí osobnosti ve straně. Zároveň jsem byl předsedou židlochovického okresu národně socialistické mládeže a přednášel jsem na letních školeních strany, ale ve studentském hnutí na universitě jsem byl angažován jen na okraji. Na všechno nebyl čas.

Po promoci v září 1947 jsem - (pravděpodobně na základě své práce v Oddělení pro vědeckou politiku) - dostal od dr. Petra Zenkla, který byl tehdy předsedou národně socialistické strany a prvním místopředsedou vlády, telegram, abych ho co nejrychleji navštívil v Praze. Pamatuji se, jak mi ve své kanceláři ve Strakově akademii pod Klárovem nabídl místo tajemníka v Hospodářské radě v

ústředním sekretariátu strany v Praze. Domů na Moravu jsem se již nevrátil.

V Hospodářské radě jsem měl za úkol sledovat a analyzovat celkový hospodářský vývoj ve státě, informovat o něm její členy a obstarávat v této věci styk mezi sekretariátem strany a Hospodářskou radou na jedné straně a národně socialistickými členy vlády, poslaneckého klubu a plánovacího úřadu na straně druhé. Předsedou Hospodářské rady byl profesor dr. Emanuel Šlechta a jednatelem dr. Václav Hulínský. Oba v únoru 1948 přešli na stranu komunistů. Dnes víme, že Šlechta byl již dlouho před únorem upsán a sloužil komunistům, ale v běžné činnosti Hospodářské rady mezi mým nastoupením a únorem 1948 nebylo lze jeho zrádnou práci rozeznat. Hulínský asi vtyčkou nebyl.

Retrospektivně je však třeba přiznat, že jsme v Hospodářské radě měli a pravděpodobně

mohli udělat více proti komunistickému útoku na československé hospodářství a na obranu demokracie a její hospodářské základny, kdyby se bylo její vedení na tomto úseku našeho veřejného - a soukromého - života důrazněji angažovalo. V jednáních Národní fronty na mé úrovni šlo o další a hospodářsky nesmyslné znárodnění menších podniků, pokud nebyly v komunistických rukou a o přípravy - nejprve na dvouletku" a pak na pětiletý hospodářský plán, v nichž komunističtí zástupci začali prosazovat neblahý sovětský vzor, který po únoru 1948 přivedl československé hospodářství do dnešního úpadku a marasmu. Ve vládě neměli národní socialisté ani jedno hospodářské ministerstvo, a proto jsme byli omezeni na kritiku a zatlačení do obrany. Přesto mi zůstává v paměti, že členové naší strany na mnoha místech v československém národním hospodářství dělali co mohli, aby se z nich nestaly výspy komunistické moci. S tyto těmito národně socialistickými hospodářskými pracovníky mě později přivedl k výsledkům na Státní bezpečnost v Bartolomějské ulici.

Komunistický puč mě zastihl v pátek 20. února na ústředním sekretariátu národně socialistické strany na Náměstí republiky, když ministři demokratických stran - s výjimkou sociálních demokratů - podali demisi na protest proti komunistickému pokusu ovládnout všechny orgány státní bezpečnosti bez souhlasu a proti vůli vlády. Bylo to pohnuté odpoledne, plné naděje a nejistoty; naděje založené na víře ve fungování demokratických institucí a normálního demokratického postupu, nejistoty, založené na zkušenostech v Polsku a Maďarsku, nemluvě o Rumunsku a Bulharsku.

V sobotu 21. února dopoledne jsme v kanceláři generálního tajemníka strany profesora dr. Vladimíra Krajiny poslouchali Gottwaldův projev na Staroměstském náměstí. Gottwaldova výzva k zakládání akčních výborů byla повеlem pro komunisty nahradit Národní frontu politických stran novou strukturou politické moci, která by byla zcela v jejich rukou. Byl to první krok v komunistickém puči.

Večer na krajském plese národně socialistické mládeže v Obecním domě v Praze byla ještě dobrá nálada, ale zatímco ples tančil, události venku tu náladu vůbec neospravedlňovaly.

Nekomunističtí zaměstnanci rozhlasu již nebyli

puštěni do budovy a byli ministrem informací Václavem Kopecským suspendováni. President Beneš nedostal od komunistů svolení promluvit k národu, nekomunistické noviny byly komunistickými zaměstnanci na poště a na železnicích odmítány k přepravě, do Prahy se sjížděli většinou komunističtí delegáti na nedělní sjezd závodních rad.

V pondělí se v sekretariátu čekalo na presidentovo rozhodnutí. Místo něho v 10:45 dopoledne Státní bezpečnost obsadila naši budovu a setrvala v domovní prohlídce až do pozdního odpoledne. Hledala zbraně a podvrtné dokumenty. Zbraně nenašla. Zabavila však mnoho materiálu, včetně mé korespondence s hospodářskými pracovníky strany. Ministr dr. Hubert Ripka přišel do sekretariátu, myslím až po razii Státní bezpečnosti. Snažil se být povzbudivý, ale na jeho chmurné tváři bylo vidět, že svým vlastním slovům nevěří. Večer jsem se díval z oken sekretariátu na začátek studentského průvodu na Hrad, k presidentovi, k němuž se ovšem, jak známo, nikdo nedostal.

Předposlední fází komunistického puče, jejímž jsem byl svědkem, bylo zasedání zastupitelstva strany, t.j. ústředního výkonného výboru a poslaneckého klubu, v úterý 24. února odpoledne. Seděli jsme s dr. Chalupou v zadní řadě zasedací síně a naslouchali zprávám ministrů o průběhu událostí posledního týdne, vzrušené debatě o zradě poslance dr. Aloise Neumanna a profesora Šlechty, apelu poslance Oty Hory k novému zásahu u presidenta republiky - namísto toho, aby se konkrétně uvažovalo, plánovalo a rozhodlo, jak se v jedenácté hodině před koncem ještě postaví komunistickému náporu na odpor a jak zachránit československou demokracii. Paradox onoho zimního večera na konci zasedání zastupitelstva národně socialistické strany ilustruje demonstrace přívrženců národně socialistické strany na Náměstí republiky před budovou sekretariátu, zatímco Státní bezpečnost znovu sekretariát okupovala a zabavovala v něm naše spisy. Nikomu nepřišlo na mysl, aby národně socialističtí demonstranti komunistické okupanty na místě zničili.

Když president Beneš ve středu 25. února demisi demokratických ministrů přijal a podepsal Gottwaldem navrženou novou vládu, byl vši mé práci na sekretariátu konec. Od nového vedení jsem dostal

Nadešla doba letních bouří: proto několik pokynů na ochranu proti blesku

Vloni bylo 86 Američanů zabito bleskem; podle vládní zprávy to byl v tomto desetiletí nejvyšší počet obětí blesku. Navíc bylo hlášeno 365 zranění, způsobených bleskem, což bylo asi o 50 % více než je dlouhodobý průměr. Na Floridě bylo vloni bleskem zabito 11 lidí, v Illinois 3. Každoročně je více lidí zabito bleskem než většinou smrtí neboli tornádem. Avšak podle názoru odborníků národní povětrnostní služby by se dalo většinu zabít bleskem předejít, kdyby se lidé řídili několika jednoduchými pokyny; které nám ukazuje zdravý rozum.

Jakmile vidíme, že se nad námi mraky seskupují k bouři, myslíme na svou ochranu před bleskem. Všeobecná zásada je: varujme se vysoce položených míst, kovových struktur a předmětů a samozřejmě vody. Jsme-li venku, hledejme úkryt v některém obytném domě či v jiné velké budově; varujme se však kůlen, malých úkrytů a všeobecně malých osamocených budov, stojících na velké rovné ploše.

Kdo hraje golf a už mu nezbývá čas jít do nějaké budovy, necht' ihned odhodí svou golfovou hůl a hledá úkryt ve svém krytém autě. Kdo jede autem, ať v něm zůstane; auto totiž působí jako „Faradayova klec“ a ochrání lidi v něm jedoucí před

bleskem. Okna a dveře auta však musejí být zavřeny a auto musí být kryto! Kovová struktura auta zachytí blesk a svede jej do země. Udeří-li blesk do vašeho auta, zůstaňte několik minut uvnitř a nevycházejte ven, dokud blesk nebude sveden do země. Jinak byste mohl dostat silnou elektrickou ránu.

Nikdy nehleďte úkryt pod vysokým stromem; udeří-li blesk do stromu, elektrický výboj je kmenem stromu sveden do kořenů a pak do země a stojíte-li pod stromem, do vašeho těla. Před lety ve Francii v jednom venkovském městě tři strážníci se při bouři schovali pod jeden velký košatý strom. Chodce pak překvapilo, že tam zůstali stát, úplně mlčky, opření o kmen stromu, ačkoliv bouře už dávno přešla. Jeden chodce se k nim tedy přiblížil, dotkl se jednoho z nich a k svému úžasu viděl, jak se rozpadl v hromádku prachu, protože byl bleskem spálen na popel.

Jedete-li při bouři na motorce, na kole, nebo na traktoru, ihned sestupte; guma pneumatik vás neuchrání před bleskovým úderem.

Zastihne-li vás bouře na otevřené rovině či na širém poli, sehněte se a položte si ruce na kolena. V žádném případě si nelehejte na zem! Dbejte toho, abyste měl se zemí pokud možno nejmenší styk.

Jste-li uvnitř domu, zavřete okna a dveře. Blesk může udeřit otevřeným oknem. Za bouře se nekoupejte ve vaně ani si neberte sprchu. Udeří-li blesk do elektrického vedení, může vás zasáhnout i v koupací vaně.

Netelefonujte za bouře, leda je-li to absolutně nutné; blesk vás může zasáhnout dráty elektrického vedení!

Běžíte-li za bouře venku poklusem („jogging“) ihned přestaňte; můžete být snadno zasaženi bleskem, zejména běžíte-li otevřeným prostranstvím. K největšímu počtu zabití a jiných nehod spojených s bleskem dochází venku; celá polovina lidí zabitých bleskem, se zabývala někde venku nebo na pláži nějakou rekreační činností.

Koupáte-li se venku či plavete-li v bazéně při bouři ihned vystupte z vody; blesk totiž často udeří do vody, a může usmrtit všechno živé v blízkém okolí místa úderu.

Vaše střevice s gumovou podešví vás neochrání, protože blesk má elektrický náboj až 100 milionů voltů. Gumová podešev v tom případě nemůže člověka izolovat.

Není pravdou, že blesk nemůže dvakrát za sebou udeřit na stejné místo; to, co přitáhlo blesk poprvé, může jej přitáhnout znovu.

Říká se, že pravděpodobnost vyhrát v loterii je asi stejně veliká jako je pravděpodobnost být udeřen bleskem. Vyhraje-li v loterii, jsme velmi šťastní a spokojeni; jsme-li však udeřeni bleskem, je s námi konec, aspoň pro tento svět a pak nám už jen vystrojí pohřeb. Většinou se tomu však můžeme vyhnout, dáme-li na sebe trochu pozor a budeme-li mít na paměti těchto několik základních pokynů, které jsme pro vás v H.N. vybrali z odborné příručky.

výpověď spolu s jinými. Asi týden po puči zastavilo před sekretariátem auto Státní bezpečnosti a dva muži v kožených kabátech si pro mě přišli. Odvezli mě do Bartolomějské ulice a celý den mě vyslyšali na základě spisů, které zabavili v mé kanceláři na sekretariátě. Dávali dohromady materiál proti budoucím obětem komunistické pomsty. Nenašli a nedostali ze mě nic protizákonného, protože jsme nic protizákonného nedělali. Ale co z toho komunistická justice namlela, je uloženo v obžalobách a rozsudcích nad jejími oběti z řad národních socialistů, kteří až do puče sloužili republice a československému lidu na důležitých hospodářských místech úspěšně, poctivě a důstojně. Dodnes na ně nemohu zapomenout.

Po výslechu jsem prožíval dlouhé dny a noci nejistoty. Na některé z mých přátel, jako byli Emil Ransdorf a Pavel Tigrid, byl vydán zatykač; jiní byli v podzemí a další pravděpodobně za hranicemi. Já sám jsem odešel do exilu v noci z 15. na 16. dubna.

Od mého odchodu za hranice a od odchodu desetitisíců jiných československých občanů uplynulo dnes takřka čtyřicet let. Za ta léta mnoho papíru bylo popsáno a potištěno popisem a rozbohem událostí, které nás přivedly do exilu, a Čechy a Slovaky doma, pod botu komunistické diktatury. Ze všech těchto rozborů vyplývá, že vývoj ke konci druhé světové války a prvá léta po válce nám daly tři příležitosti, jak zastavit pochod komunistické strany k likvidaci demokracie v Československu.

1) První příležitostí bylo rozhodování londýnské vlády, zda se vrátit domů s armádami západními, nebo sovětskými. Rozhodnutí - jet do Moskvy - vzalo demokratickým politikům účinné prostředky, jak vzdorovat komunistickému vydírání. Jak údajně prohlásil Gottwald: „Bez přijetí našich požadavků pro vás žádný vlak z Moskvy do Prahy nepojede.“ - Podle svého poučného doznání se prý prezident Beneš rozhodl pro cestu přes Moskvu v důvěře, že Sovětský svaz dodrží svůj závazek, že se nebude vměšovat do vnitřních věcí republiky, který přijal v československo - sovětské smlouvě z roku 1943. Nejet do Moskvy a vrátit se do Československa s americkou armádou mohlo znamenat, že by dnes byla jedna československá vláda v Plzni a druhá v Praze, anebo že by Československo bylo ve stejné situaci jako Rakousko. Vys-

ledek také ale mohl být zkomunizované Československo od samého začátku jako například Polsko, bez onoho období zápolení o demokracii z let 1945 až 1948. Toto zápolení nelze z našich dějin vymazat. Nikdy nepřestalo vrhat stíhání na komunistickou vládu v Československu. Inspirovalo domácí resistenci a naši zahraniční akci. Dosud inspiruje celou generaci československých občanů a jejich synů a dcer. „Reformní“ komunisté z roku 1968 a bývalí komunisté by je rádi špendlíkem vyhrabali z hrobu, který mu v roce 1948 vykopali. Porážka našeho zápolení zmobilisovala celý svobodný svět proti komunistické expansi a sovětskému imperialismu a tato mobilisace zachránila mnohý jiný národ a stát od osudu, který Československu přichystaly jeho komunistická strana a Sovětský svaz.

2) Druhým rozcestím našeho vývoje byly volby v roce 1946. Rozbor volebních výsledků ukazuje, že komunistům zajistily vítězství hlasy, které v jejich prospěch odevzdala velká část voličů těch stran, jejichž zákaz si

českoslovenští komunisté v Moskvě vymohli, a k němuž londýnští demokraté dali příliš ochotně svůj souhlas. Kdyby se komunisté v roce 1946 nebyli stali první stranou v republice, přinejmenším by bývala jejich cesta k moci neschůdnější, ne-li zablokována.

3) Konečně v únoru 1948 otevřená vzpoura komunistů proti platnému usnesení vlády ohledně policie a bezpečnostních orgánů a závěrečná fáze jejich dlouhodobých příprav na převrat si vynucovaly zákrok rychlý a drastický. Bylo několik možností. Nekomunistické strany mohly jít před Národní shromáždění z žádat, aby odhlasovalo nedůvěru vládě. Podle zásad dohody o Národní frontě mohla kterákoliv strana demisi svých ministrů vynutit odstoupení vlády a jednání o jejím novém složení. Proto prezident mohl žádat odstoupení celé vlády a jednat o podmínkách složení nové vlády Národní fronty. Anebo, mohl podanou demisi nepřijmout. Konečně demokratické strany mohly zmobilisovat své přívržence a

nekomunistické organizace k otevřené akci a prezident se mohl obrátit na demokratickou složku armády a případně vyolat občanskou válku.

Takřka po tři léta demokratické strany mařily komunistické pokusy o uchvácení moci. Nakonec podlehly přesile, která nebyla v ideálech ani v politickém programu, ani v počtu, nýbrž v organizované brutalitě,

na kterou českoslovenští demokraté nebyli připraveni, a kterou si nedovedli přisvojit právě proto, že byli demokraté. A tak se stalo, že dnes mladá československá generace musí zápasit o uskutečnění ideálů, o které jsme ve svém mládí zápasili i my. Je na nás, abychom ji v tomto zápase podporovali a ze všech sil jí pomáhali.

PROVOLÁNÍ ke krajanské veřejnosti

Československá národní rada americká vznikla za 1. světové války a její mravní a finanční pomoc měla neobyčejné výsledky, které pomohly prvnímu odboji v boji o získání samostatného, svobodného Československa. I po dosažení samostatnosti ČSNRA aktivně podporovala Československou republiku.

Za 2. světové války znovu vyburcovala krajanskou veřejnost k aktivnímu boji proti nacizmu.

Po nastolení komunistické diktatury v Československu v únoru 1948 se znovu postavila do čela snah o obnovení demokracie a občanských práv.

V roce 1968, kdy byla opět znovu zničena naděje československého lidu, ČSNRA první protestovala na světových fórech a žádala okamžité odvolání okupačních armád.

V současné době má rozsáhlou činnost kulturní, sociální a především svými memorandy informuje vládní americké činitele i širokou veřejnost.

Po podepsání Helsinských dohod účinně spolupracuje s americkými vládními delegacemi tím, že podává detailní dokumentace o neplnění závazků k zlepšení lidských práv.

Současně ČSNRA sleduje Gorbačovovy změny, vítá každou změnu, která přispěje k lidštějšímu životu střední a východní Evropy, zároveň však varuje proti preoptimistické interpretaci perestrojky.

Vládní činitelé i americká veřejnost mají velké uznání k ČSNRA pro její činnost. K prohloubení její účinnosti je zapotřebí větší podpory krajanské veřejnosti.

Apelujeme na všechny Američany čs. původu, aby přijali ČSNRA za svou nejvládnější organizaci a tak pokračovali v slavné krajanské tradici. Tím nejlépe prokáží svůj americký patriotismus a přispějí své nové vlasti.

Proklamace

určená do Československa
Sjezd Československé národní rady americké, svolaný k 70. výročí založení Rady, znovu přehlédl velký přínos Američanů československého původu Československé republice.

Tomáš G. Masaryk, Eduard Beneš a Milan R. Štefánik vysoko cenili jak dobrovolné hlášení se našich krajanů do es. legií i obětavé financování odboje, který vedl k vytvoření nezávislého Československa.

Cenná také byla podpora prokázaná americkou krajanskou obcí novému státu během 20 let první republiky.

V druhé světové válce ČSNRA znovu vyburcovala americkou krajanskou obec k velmi účinné podpoře boje proti nacizmu.

Po komunistickém puči v únoru 1948 ČSNRA se zasloužila o seznámení americké veřejnosti s pravou povahou Moskvou dosazeného diktátorského režimu a během těch dlouhých let, které následovaly, účinně podporovala všechny snahy vedoucí k návratu demokratických svobod.

Když Pražské jaro bylo rozdraceno sovětskými tanky, ČSNRA jedna z prvních volala po okamžitém stažení okupačních armád.

ČSNRA prokazuje cenné služby americké delegaci sledující plnění Helsinských dohod tím, že podává detailní dokumentaci porušování lidských práv totalitním režimem v Československu.

ČSNRA se snaží o ovlivňování amerického postoje k změnám, které nově probíhají v sovětském táboře. Vítá všechny reformy pokud vedou k zlidšťování života obyvatel střední a východní Evropy, varuje ale americkou veřejnost proti přeceňování změn, které perestrojka již přinesla a může přinést v budoucnu.

ČSNRA byla po 70 let věrným partnerem českého a slovenského lidu a bude pokračovat v plné podpoře všech snah vedoucích k úplnému uplatnění lidských práv v Československu.

DOBYVATELÉ

*Ježíš a Alexander zemřeli v třiceti třech
Jeden žil a zemřel pro sebe - druhý pro mne a pro Tebe.*

*Řek zemřel na trůně - Ježíš na kříži.
Jednoho život byl triumfem - druhého ztrátou.
Jeden vedl velkou armádu - druhý kráčel sám.
Jeden zemřel v krvi celého světa - druhý svou vlastní obětoval.*

*Jeden zvítězil ve svém životě nad světem, ale ztratil vše svou smrtí, druhý ztratil svůj život, aby zvítězil svou vírou v celém světě.
Ježíš a Alexander zemřeli v třiceti třech.
Jeden zemřel v Babyloně - druhý na Kalvarii.
Jeden vyhrál vše pro sebe - druhý dal sám sebe - pro všechny.*

*Jeden zemřel jako dobyvatel - druhý jako vykupitel.
Jeden udělal sebe Bohem - druhý udělal ze sebe méně.
Jeden žil a vyhrožoval - druhý pouze žehnal.
Když zemřel Řek, navždy spadl jeho trůn, ale Ježíš zemřel, aby žil ve věčnosti Král králů a Pán pánů.*

*Ježíš a Alexander zemřeli v třiceti třech.
Řek udělal ze všech otroky - Ježíš všechny osvobodil.
Jeden postavil trůn svůj na krvi - druhý na lásce.
Jeden byl zrozen na zemi - druhý byl seslán s nebe.
Jeden si podmanil celou zemi, aby ztratil zem i nebe, druhý dal vše co měl, tak bylo vše vráceno jemu.*

Ztrácí všecko ten kdo násilím dobývá - a získává vše ten, kdo s láskou dává.

(Z anglického originálu od neznámého autora - přeložila Marie Atwood)

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

VOICE OF THE NATION

Apostolate for Family Consecration®

Mail address Box 220, Kenosha, WI 53141 Parcel address 6305 3rd Ave, Kenosha, WI 53140

Apostolic Nuncio in First Marian Era Satellite Telecast

NEW YORK, N.Y. - The Pope's ambassador and representative in the United States, Apostolic Nuncio Archbishop Pio Laghi, has produced a program for satellite telecast on Saturday, September 3, 1988.

Satellite T.V. technology is leading the Apostolate for Family Consecration, an international lay Catholic organization devoted to the spiritual renewal of neighborhoods, to new vistas for spreading the „good news“ of peace and God's Mercy.

Starting on Saturday, September 3 at 11:30 a.m. (Eastern Time) and continuing for each

first Saturday of the month. The Apostolate is airing 90-minute „Light of the World Cenacle“ telecasts to observe First Saturday Communions of Reparation, which are a prerequisite to peace with Russia, according to the Church-approved, twentieth-century Fatima message.

The telecast will be received simultaneously in parishes and homes across the United States, Canada and in other countries.

Jerry Coniker, founder and president of The Apostolate, commented on the purpose of the 90-minute telecasts. „They are a specific program - with spiritual learning, prayer and song - to join with others in

doing what the Blessed Virgin requested at Fatima.“

Coniker is inviting any individual or organization to consider sponsoring the First Saturday telecasts in their parish. Viewing the telecast via home satellite is also an option. The telecast is being transmitted on Westar 5, Transponder 1D.

Coniker, whose family lived in Fatima from 1971 to 1973, believes that the First Saturday prayer telecasts can make the difference between world peace and world catastrophe.

„Mary, whom Jesus sent as His prophet for our age, said that there would be the annihilation of nations if her request for prayer and penance were not heeded,“ said Coniker. „Frankly, I think we're facing what Pope John Paul II has called ‚global menaces‘, which really can be prevented by the same formula that worked in Nineveh: prayer and penance.“

The telecast will begin at 11:30 (Eastern Time) with thirty minutes of song and prayer. At 12:00 noon (Eastern Time) Pope John Paul II or some other outstanding leader in the Church will speak.

Following the opening message will be the Rosary, offered with visual portrayals of each prayer of the Rosary, which Pope John Paul II calls „my favorite prayer“. Song and spiritual learning will also be part of every Apostolate First Saturday program.

The idea for the First Saturday programs came about when The Apostolate used satellite technology to inform Catholics nation-wide about its Marian Year program for spiritual renewal called the „Be Not Afraid“ Novena/Mission.

The special Fatima telecasts are part of The Apostolate's plan to follow the Holy Father's lead in considering from 1988 to the year 2,000 the „Marian Era of Evangelization“ (or spreading, and converting people to, the Gospel).

For more information about the Apostolate for Family Consecration's, First Saturday „Light of the World Cenacle“ telecasts or about their work in general, call or write The Apostolate, Box 220, Kenosha, Wisconsin 53141; (414) 652 - 2600.

Archdiocese of Chicago

Cardinal Joseph Bernardin has appointed Mrs. Patricia Smuck as Coordinator for the Task Force that will gather responses from members of the Archdiocese of Chicago on the U.S. bishops' pastoral, „Partners in the Mystery of Redemption: A Pastoral Response to Women's Concerns for Church and Society.“

In announcing the appointment, which was effective June 1, the Cardinal said that, given her extensive experience with the Archdiocesan Council of Catholic Women (ACCW), Mrs. Smuck will be well prepared to initiate and coordinate the hearings both at the deanery level and for special groups. Mrs. Smuck concludes a two year term as President of the ACCW on June 7.

Task Force members will be drawn from the leadership of the ACCW which has an established network with women in the Archdiocese, and from the Archdiocesan Pastoral Council, an advisory body to the Cardinal which has had an ongoing interest in women's issues. According to Mrs. Smuck, Cardinal Bernardin's letters of invitation to prospective Task Force members, will go out in June. She hopes to announce the full membership by mid-July.

Because this consultation must be coordinated with that of all other U.S. dioceses, the timeline for the process is fixed. The Task Force will use the summer months to prepare for fall deanery and special group hearing during which men and women will be able to offer their responses to the draft of the pastoral. The Task Force will then compile the results and prepare a report for Cardinal Bernardin and for the U.S. bishops' writing committee. Diocesan reports are due by December 1.

The bishops will have their first discussion of the draft version of „Partners in the Mystery of Redemption“ during their plenary assembly in Collegville, MN, June 24-27. According to the United States Catholic Conference, the document has already been the subject of one of the most far reaching consulta-

tions in the history of the Catholic Church in the United States. Beginning in 1985 consultations were held in 100 dioceses, 65 college campuses, and 45 military bases. The committee, headed by Bishop Joseph L. Imesch of Joliet, received feedback from approximately 95,000 women and 25 national organizations representing all regions of the country. In the Archdiocese of Chicago, there were women's discussion groups in nearly 100 parishes across Cook and Lake counties.

Mrs. Smuck, of St. Joseph Parish, Libertyville, has a wealth of experience in church and community affairs. She has served in various capacities on the national, archdiocesan and deanery levels for the Council of Catholic Women. Currently, she is on the ACCW Governing Board and the NCCW Province Board. She is the ACCW representative to the Lay Organizations (Deanery 17) of the Archdiocesan Pastoral Council. In 1986-87, Mrs. Smuck was on the APC Social Concerns-Women's Issues Subcommittee. During the 1985 Archdiocesan Women's Listening Sessions, she served as an area chairperson.

Mrs. Smuck has also participated in several archdiocesan committees and programs including the Marian Year Committee, the Anti-Pornography Task Force, the Episcopal Church Women/Council of Catholic Women Covenant, the Sharing Parish program, and Teens Encounter Christ (TEC). On the parish level, she has been active on the parish council and has taught religious education for primary grades since 1968. In addition, she has worked with the Girl Scouts of America, the Fellowship of Church Women, and the Inter-faith Council in Libertyville.

To facilitate the archdiocesan response to „Partners in the Mystery of Redemption: A Pastoral Response to Women's Concerns for Church and Society,“ the text of the pastoral will be published by the Chicago Catholic later this summer. Copies are available now through the United States Catholic Conference Office of Promotion and Publishing Services at \$3.95 each with bulk rates available on a sliding scale. To order, call 1 - 800 - 235 - USCC.

DISTRICT ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS Distriktní svaz českých katolíků Cleveland, Ohio

The Cleveland District Alliance of Czech Catholics is sponsoring the 67th Annual „Czech Catholic Day“ on Sunday July 17, 1988. The religious, cultural, and social event will begin with a Concelebrated Czech Mass at Our Lady of Lourdes Catholic Church, East 55th and Hamm Ave. at 11:00 A.M. This will be followed by a Dinner, Dance, and Folk Dance Presentation beginning at 12:30 P.M. at Czech Karlin Hall, 5304 Fleet Ave., Cleveland, Ohio.

The menu includes Pork, Dumplings, and Sauerkraut, prepared by Czech Master Chef Charles Svehla, and Czech Sausages by Vaclav Sorejs. Dinner reservations may be had by contacting Ann Cisar at 641 - 0714.

Emil Hronek and the Karlin

Brass Band will play for dancing beginning at 1:30 P.M. A cultural program and folk dance performance will begin at 3:00 P.M. Folk Dance groups include „Travnica“ Slovak Ensemble, Sokol Greater Cleveland Czech Folk Dancers, and Metamora, Ohio Moravian Dancers.

The Cleveland District Alliance of Czech Catholics has been in existence since 1917 and is coordinating unit of all Czech Catholic activity in the Greater Cleveland Area. It is made up of individual members plus representatives of all Czech Catholic Parishes and Organizations in the Greater Cleveland, area.

President is Vaclav Hyvnar of University Heights. Treasurer is Frank Soukup of Maple Heights. Mr. Soukup may be reached for information and details at 663 - 8944.

Thanks and Zdar Buh.
Joseph A. Kocab
Publicity 883 - 4760

CZECH CATHOLIC DAY SUNDAY, JULY 17, 1988

Concelebrated Mass 11:00 A.M.
Our Lady of Lourdes Church
East 55th St. and Sunka Blvd.

Pork Dinners Available from 12:30 P.M.
Ceska Sin Karlin
5304 Fleet Ave., Cleveland

Dance to Emil Hronek's Karlin Brass
at 2:00 P.M.

3 Folk Dance Groups - Travnica,
Czech Sokol & Metamora, OH.
Admission \$2.00